

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **156** Ljubljana, četrtek **30. 9. 2021**

ISSN **1318-0576** Leto **XXXI**

DRŽAVNI ZBOR

2982. Zakon o pravilih cestnega prometa (uradno prečiščeno besedilo) (ZPrCP-UPB7)

Na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika državnega zbora in sklepa Državnega zbora z dne 16. 7. 2021 je Državni zbor na seji dne 22. 9. 2021 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o pravilih cestnega prometa, ki obsega:

– Zakon o pravilih cestnega prometa – ZPrCP (Uradni list RS, št. 109/10 z dne 30. 12. 2010),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-A (Uradni list RS, št. 57/12 z dne 27. 7. 2012),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-B (Uradni list RS, št. 63/13 z dne 26. 7. 2013),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-C (Uradni list RS, št. 68/16 z dne 4. 11. 2016),

– Zakon o spremembi Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-D (Uradni list RS, št. 54/17 z dne 29. 9. 2017),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi petega odstavka 24. člena Zakona o pravilih cestnega prometa v zvezi s četrto povedjo drugega odstavka 108. člena Zakona o prekrških, kolikor določa, da je zoper sklep o policijskem pridržanju, ki se odredi na podlagi prvega odstavka 24. člena Zakona o pravilih cestnega prometa, pritožbo mogoče vložiti le, dokler traja pridržanje, ter o načinu izvrševanja tega zakona, št. U-I-89/15-13 (Uradni list RS, št. 3/18 z dne 12. 1. 2018),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o voznikih – ZVoz-1B (Uradni list RS, št. 43/19 z dne 28. 6. 2019),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-E (Uradni list RS, št. 92/20 z dne 29. 6. 2020),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-F (Uradni list RS, št. 123/21 z dne 27. 7. 2021).

Št. 326-07/21-34/3

Ljubljana, dne 22. septembra 2021

EPA 2072-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

ZAKON O PRAVILIH CESTNEGA PROMETA uradno prečiščeno besedilo (ZPrCP-UPB7)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

S tem zakonom se določajo prometna pravila ravnanja v cestnem prometu ter pooblastila in sankcije, ki jih pri izvajanju tega zakona izrekajo pristojni organi.

2. člen

(predpisi Evropske skupnosti)

S tem zakonom se prenaša Direktiva Sveta 1991/671/EGS z dne 16. decembra 1991 o obvezni uporabi varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje otrok v vozilih (UL L št. 373 z dne 31. 12. 1991, str. 26), zadnjič spremenjena z Direktivo 2003/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. aprila 2003 o spremembi Direktive Sveta 1991/671/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o obvezni uporabi varnostnih pasov v vozilih z manj kakor 3,5 tone (UL L št. 115 z dne 9. 5. 2003, str. 63).

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »bočna razdalja« je razdalja med skrajno točko na levi ali na desni strani vozila in najbližjo točko drugega vozila, udeleženca cestnega prometa, ovire ali objekta;

2. »cestni promet« je promet vozil, pešcev in drugih udeležencev cestnega prometa na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet;

3. »cestni turistični vlak« je vlečno vozilo, ki vleče največ tri priklonna vozila za prevoz oseb;

4. »desno pravilo« ureja prednostna razmerja med dvema voziloma v prometu in velja, če se njune poti križajo, če sta na istem prednostnem nivoju, in če si pripeljeta bočno;

5. »dnevna svetilka« je svetilka za dnevno vožnjo, ki pomeni naprej usmerjeno svetilko, katere namen je narediti vozilo bolj opazno pri vožnji podnevi;

6. »dolgi žaromet« je žaromet z dolgim snopom svetlobe, ki se uporablja za osvetlitev cestišča daleč pred vozilom;

6.a »dvosledno vozilo« je vozilo, katerega sled je širša od 50 cm;

6.b »enosledno vozilo« je vozilo, katerega sled ni širša od 50 cm;

7. »etilometer« je merilna naprava za ugotavljanje množine alkohola v izdihanem zraku;

8. »gonjač, vodič ali jahač« je oseba, ki na cesti goni, vodi ali jaha žival ali goni čredo;

9. »gospodarska voznja« je voznja za potrebe kmetijstva ali gradbeništva, ki se opravlja na kratkih razdaljah glede na naravo in posebne potrebe kmetijske ali gradbene dejavnosti. Gospodarska voznja je tudi prevoz oseb v okviru turistične ponudbe, ki se opravlja s cestnim turističnim vlakom, kolesom-riška, kočijo, ipd.;

10. »indikator alkohola« je sredstvo za hitro ugotavljanje prisotnosti alkohola v izdihanem zraku;

11. »intervencijsko vozilo« je motorno vozilo, ki je posebej označeno in je na izvrševanju določene naloge;

12. »izhodiščni prometni pas« je prometni pas po katerem vozi voznik pred prehitovanjem;

13. »kolo« je enosledno ali dvosledno vozilo, ki ga poganja voznik z lastno močjo ali kolo s pomožnim motorjem, ki je enosledno ali dvosledno vozilo s pedali, opremljeno s pomožnim električnim motorjem z največjo trajno nazivno močjo 0,25 kW, katerega moč se progresivno zmanjšuje in končno prekine, ko vozilo doseže hitrost 25 km/h ali prej, če kolesar preneha poganjati pedala;

14. »kolo-riška« je trisledno vozilo, ki ga poganja voznik z lastno močjo ali s pomočjo pomožnega motorja, s katerim lahko doseže hitrost največ 25 km/h, in ki glede na konstrukcijske lastnosti, ki jih določi proizvajalec, lahko prevaža eno ali več oseb;

15. »kolona vozil« so tri vozila ali več, ki vozijo eno za drugim po istem prometnem pasu na takšni medsebojni razdalji vozila, da sta hitrost vožnje in ravnanje voznikov v medsebojni odvisnosti;

15.a »lahka motorna vozila« so invalidski vozički in vozila na motorni pogon, pri katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, niso širša od 80 cm in so izvzeta s področja uporabe Uredbe (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov (UL L št. 60 z dne 2. 3. 2013, str. 52);

16. »meglenka« je žaromet za meglo, ki se uporablja za izboljšano osvetlitev cestišča v megli, sneženju, dežju ali oblakih prahu;

17. »mrtvi kot« je voznikovemu pogledu skrito področje okoli vozila, ki nastane zaradi konstrukcijskih lastnosti vozila ali drugih vzrokov;

18. »neposredni udeleženec prometne nesreče« je voznik v nesreči udeleženega vozila, učitelj vožnje, ki je v času nesreče usposabljal kandidata za voznika motornega vozila, ki je vozil v nesreči udeleženo vozilo, spremljevalec, v nesreči udeleženi pešec in drug udeleženec prometne nesreče, ki je bil pred nesrečo samostojno udeležen v cestnem prometu;

19. »nezanesljivo« je ravnanje udeleženca cestnega prometa, kadar zaradi neznanja, neizkušenosti, vpliva alkohola, prepovedanih drog ali drugih psihoaktivnih snovi ali zaradi drugega vzroka ne obvladuje svojega ravnanja ali vozila v cestnem prometu in pride zaradi tega do kršitev prometnih pravil, pomena prometnih znakov ali znakov policista oziroma druge pooblaščenice uradne osebe;

20. »nezavarovan prehod ceste čez železniško progo« je prehod ceste čez železniško progo, označen samo s prometnim znakom, ki je brez zapornic, polzapornic ali svetlobnih prometnih znakov, ki napovedujejo prihod vlaka;

21. »očitno pod vplivom alkohola« je udeleženec cestnega prometa takrat, kadar je zaradi vpliva alkohola njegovo ravnanje v prometu nezanesljivo;

22. »odgovorna oseba« je odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika

ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost;

23. »organizirana kolona vozil« je posebej označena skupina treh ali več vozil, vključno s spremljevalnimi vozili, ki vozijo po istem prometnem pasu z določeno hitrostjo na predpisani razdalji;

24. »parkiranje« je prekinitev vožnje iz katerega koli vzroka, razen ustavitve vozila ali prekinitve vožnje zaradi tega, da se je vozilo izognilo prometni nesreči ali ker je voznik ravnal v skladu s prometnimi pravili;

25. »pešec oziroma peška (v nadaljnjem besedilu: pešec)« je oseba, udeležena v cestnem prometu, ki hodi po cesti, pri tem pa lahko vleče ali potiska vozilo, ali se premika z invalidskim vozičkom s hitrostjo pešca ali tak voziček potiska, in oseba, ki uporablja za gibanje drugo prevozno sredstvo, ki po tem zakonu ni vozilo;

26. »pešpot« je s predpisano prometno signalizacijo označena javna pot, namenjena pešcem;

27. »poklicni voznik oziroma poklicna voznica (v nadaljnjem besedilu: poklicni voznik)« je voznik, ki ima opravljene temeljne kvalifikacije in se redno usposablja skladno z zakonom, ki ureja prevoze v cestnem prometu. Voznik lahko status poklicnega voznika dokazuje s spričevalom o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali s spričevalom o rednem usposabljanju ali z označbo kode Skupnosti »95« na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali na vozniskem dovoljenju;

28. »ponoči« je čas od sončnega zahoda do sončnega vzhoda;

29. »pooblaščen uradna oseba« je oseba, ki izvaja nadzor nad izvrševanjem posameznih predpisov, ki urejajo voznike, vozila, opremo, prevoz tovora, javne ceste, in drugih predpisov (npr. policisti, vojaški policisti, občinski redarji, cestninski nadzorniki, inšpektorji, pooblaščenice uradne osebe finančne uprave idr.);

30. »posebna prevozna sredstva« so invalidski vozički, prevozna sredstva ter pripomočki in naprave, ki jih uporabnik poganja z lastno močjo in omogočajo gibanje, hitrejše od hoje pešca, kot so: skiro, kotalke, rolke, rolerji, otroško kolo s pomožnimi kolesi, monokolo in po namenu uporabe podobna prevozna sredstva, ki niso vozila po zakonu, ki ureja motorna vozila;

31. »pot ustavljanja« je pot, ki jo sestavljata reakcijska in zavorna pot;

32. »pravilo srečanja« ureja prednostna razmerja med dvema voziloma v prometu in velja, če se njune poti križajo, če sta na istem prednostnem nivoju, in če si pripeljeta iz nasprotnih smeri;

33. »prehitovanje« je voznja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki se premika v isti smeri po prometnem pasu ali delu smernega vozišča, ki je namenjen prometu. Hitrejša voznja ene kolone vozil od druge na cesti, ki ima najmanj dva prometna pasova za vožnjo v isto smer, ni prehitovanje;

34. »prekoračena hitrost« je presežena hitrost, določena s prometnim pravilom ali prometno signalizacijo. Prekoračena hitrost je lahko trenutna ali povprečna hitrost na določenem odseku, izmerjena ali ugotovljena z ustreznimi tehničnimi sredstvi ali napravami;

35. »prometni tok« je več vozil (prometni tok vozil) ali pešcev (prometni tok pešcev), ki se po cesti gibljejo v isto smer;

36. »reakcijska pot« je pot, ki jo vozilo prevozi od trenutka, ko voznik zazna oviro pred vozilom, do trenutka, ko prične zavirati ali kako drugače ustrezno ukrepa;

37. »samodejna naprava ali sredstvo za nadzor prometa« je naprava ali sredstvo za nadzor prometa, ki omogoča slikovno dokumentiranje prekrška brez ustavljanja voznika motornega voznika;

38. »skupina otrok« je skupina najmanj petih predšolskih otrok ali otrok, ki obiskujejo osnovno šolo, in ki predstavljajo večino potnikov v motornem vozilu. Skupina petih ali več otrok družine in sorodnikov v ravni črti in v stranski črti do vštete tretjega kolena in skupina petih ali več otrok, ki se prevaža v javnem linijskem prevozu potnikov, se ne šteje za skupino otrok;«.

38.a »smerno vozišče« je vozišče ali njegov vzdolžni del, ki je namenjen vožnji vozil v eni smeri in ima lahko enega, dva ali več prometnih pasov in posebne pasove;

39. »smerno vozišče brez označenih prometnih pasov« je vozišče ali njegov vzdolžni del, ki je namenjen vožnji vozil v eni smeri in kjer vodi v eno smer samo en prometni pas;

40. »smerno vozišče z označenimi prometnimi pasovi« je vozišče ali njegov vzdolžni del, ki je namenjen vožnji vozil v eni smeri in kjer vodita v eno smer dva ali več prometnih pasov;

41. »srečanje« je vožnja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki prihaja iz nasprotne smeri;

42. »točka možnega trčenja« je točka, kjer se poti udeležencev cestnega prometa, predvsem na križiščih, sekajo in na teh mestih lahko tudi dejansko pride do trčenja;

43. »udeleženec cestnega prometa oziroma udeleženka cestnega prometa (v nadaljnjem besedilu: udeleženec cestnega prometa)« je oseba, ki je na kakršen koli način udeležena v cestnem prometu;

44. »udeleženec prometne nesreče« je vsak udeleženec cestnega prometa, ki je s svojim ravnanjem pripomogel k nastanku prometne nesreče, in vsakdo, ki je v prometni nesreči utrpel materialno škodo ali je bil telesno poškodovan ali je zaradi posledic nesreče umrl;

45. »uradna oseba« je oseba, ki je z zakonom pooblaščenca za opravljanje določenih nalog (npr. policisti, vojaški policisti, občinski redarji, inšpektorji, preiskovalni sodniki, državni tožilci idr.);

46. »ustavitev« je vsaka prekinitev vožnje za toliko časa, kot je potrebno, da vstopijo ali izstopijo potniki ali da se naloži oziroma razloži tovar ali odpravi okvara na vozilu;

47. »ustavljanje« je prehod vozila iz gibanja v mirujoče stanje;

48. »utripalke« so smerne svetilke, ki pomenijo hkratno delovanje smernih svetilk na desni ali na levi strani motornega vozila;

49. »varnostne utripalke« pomenijo hkratno delovanje vseh utripalk (smernih svetilk) na vozilu, ki opozarjajo, da vozilo trenutno pomeni posebno nevarnost za druge udeležence cestnega prometa;

50. »vlak« je katero koli železniško tirno vozilo, ki je konstruirano in namenjeno za vožnjo po železniški progi;

51. »vojaško vozilo« je motorno oziroma priklopno vozilo, označeno s predpisanimi oznakami slovenske ali tuje vojske;

52. »vožnja« pomeni upravljanje kolesa, vprežnega vozila ali kakršnega koli motornega vozila;

53. »vožnja mimo« je vožnja mimo drugega udeleženca cestnega prometa, ki se ne premika, objekta ali ovire na vozišču;

54. »vprežno vozilo« je vozilo, ki ga vleče vprežna žival;

55. »zadnja meglenka« je zadnja svetilka za meglo, ki se uporablja za to, da se vozilo v gosti megli z zadnje strani prej opazi;

56. »zapuščeno vozilo« je motorno ali priklopno vozilo, parkirano na javni cesti ali na nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet ali na drugi javni površini, ki ni namenjena prometu vozil in nima registrskih tablic ali ni registrirano več kot 30 dni in ni nerabno ali zavrženo motorno vozilo, ki mu je življenjska doba iztekla zaradi poškodb, starosti ali drugih razlogov in je zaradi tega postalo odpadek po merilih iz predpisa, ki ureja ravnanje z odpadki;

57. »zasenčeni žaromet« je žaromet s kratkim svetlobnim pramenom, ki se uporablja za osvetlitev cestišča pred vozilom brez povzročanja neprijetne zaslepitve ali neugodja nasproti prihajajočih voznikov in drugih udeležencev cestnega prometa;

58. »zavorna pot« je pot, ki jo vozilo prevozi od začetka zaviranja do popolne ustavitve;

59. »zimске razmere« so na cesti ali njenem delu takrat, ko se ob sneženju sneg oprijema vozišča ali ko je vozišče zasneženo, zaladenelo (ledna deska) ali poledenelo (poledica);

60. »zmanjšana vidljivost« pomeni, da je vidna razdalja zaradi megle, dima, dežja, sneženja ali drugih podobnih oko-

liščin krajša od poti ustavljanja pri gibanju z najvišjo dovoljeno hitrostjo.

(2) Drugi izrazi o vozilih, voznikih, učiteljih vožnje, spremljevalcih, otrocih, mladoletnikih, cestah, delih ali vrstah cest imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določajo predpisi o motornih vozilih, voznikih, postopku o prekršku, javnih cestah, ter prevozih v cestnem prometu in meroslovju.

II. NAČELA CESTNEGA PROMETA

4. člen

(skrb za varen, umirjen in nemoten potek cestnega prometa)

(1) Udeleženec cestnega prometa mora ravnati tako, da poteka promet nemoteno, umirjeno in varno.

(2) Udeleženec cestnega prometa mora ravnati tako, da ne ovira ali ogroža drugih udeležencev cestnega prometa ali jim ne povzroča škode.

(3) Udeleženec cestnega prometa sme pričakovati, da bodo vsi udeleženci cestnega prometa in tisti, ki so dolžni skrbeti za ceste in prometno ureditev na cestah, ravnali v skladu s predpisi o pravilih cestnega prometa, voznikih, motornih vozilih ter s predpisi o cestah.

(4) Kadar so udeleženci cestnega prometa otroci, starejši ljudje, slepi, invalidi in druge osebe, ki niso v celoti sposobne za samostojno udeležbo v cestnem prometu, so drugi udeleženci dolžni nanje posebno paziti in jim pomagati.

5. člen

(varstvo okolja)

(1) Z uporabo vozila se ne sme povzročati čezmernega hrupa oziroma ropota ali kako drugače onesnažiti okolja.

(2) Iz vozila je prepovedano odmetavati kakršnekoli stvari (cigaretni ogorki, papir, plastenke itd.).

(3) Ko voznik na cesti vozilo ustavi za več kot tri minute ali ga parkira, mora takoj ugasniti motor. Ta določba se ne uporablja za vozila, pri katerih motor poganja naprave za opravljanje določenih del (vozilo za zbiranje in odvoz odpadkov, vozilo za čiščenje kanalov, avtomobilsko dvigalo ipd.).

(4) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

III. ODGOVORNOST ZA VAREN IN NEMOTEN PROMET

6. člen

(odgovornost in pristojnosti lokalnih samoupravnih skupnosti)

(1) Za varen in nemoten promet na občinskih cestah so odgovorne občine.

(2) Občine določijo:

1. pogoje in način odstranitve in hrambe vozil, nepravilno parkiranih in zapuščenih v smislu 19. člena tega zakona;

2. pogoje in način uporabe naprave, s katero se začasno prepreči odpeljati vozilo (lísice), ki je parkirano na cesti v nasprotju s tem zakonom ali s prometno ureditvijo.

(3) Občine določijo višino stroškov, potrebnih za odstranitev in hrambo nepravilno parkiranega ali zapuščenega vozila iz 1. točke drugega odstavka tega člena in za priklenitev nepravilno parkiranega vozila iz 2. točke drugega odstavka tega člena.

7. člen

(odgovornost staršev, skrbnikov oziroma rejnikov)

(1) Starši, skrbniki ter rejniki so dolžni skrbeti ali izvajati nadzorstvo nad otrokom ali mladoletnikom, ko je ta udeležen v cestnem prometu.

(2) Opustitev dolžne skrbi ali nadzorstva iz prejšnjega odstavka nastopi zlasti tedaj, ko starši, skrbniki oziroma rejniki omogočijo, dovolijo ali dopustijo, da otrok ali mladoletnik ravna v nasprotju s predpisi tega zakona.

(3) Z globo 160 eurov se kaznujejo za prekršek starši, skrbniki oziroma rejniki, katerih otrok ali mladoletnik stori prekršek po tem zakonu, pa je prekršek posledica opustitve dolžne skrbi ali nadzorstva nad njim.

(4) V primeru opustitve dolžne skrbi ali nadzorstva nad otrokom ali mladoletnikom so osebe iz prvega odstavka tega člena dolžne plačati stroške iz 18., 19. in 36. člena tega zakona.

8. člen

(odgovornost lastnika vozila)

(1) Če je prekršek zoper varnost cestnega prometa storjen z vozilom, pa ni mogoče ugotoviti, kdo je storilec, se kaznuje za prekršek lastnik ali imetnik pravice uporabe vozila, razen če dokaže, da tega prekrška ni storil.

(2) Če je lastnik ali imetnik pravice uporabe vozila, s katerim je storjen prekršek iz prejšnjega odstavka, pravna oseba, državni organ ali samoupravna lokalna skupnost, se kaznuje za prekršek njihova odgovorna oseba.

(3) Lastnik, imetnik pravice uporabe vozila oziroma voznik, kateremu je bilo tako vozilo zaupano za vožnjo, ne sme omogočiti, dopustiti ali dovoliti vožnjo vozila osebi, ki kaže znake nezanesljivega ravnanja ali osebi, ki ne sme voziti tega vozila.

9. člen

(odgovornost delodajalcev)

Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ter organi in organizacije morajo zagotoviti, da vozniki vozil, s katerimi opravljajo javni prevoz potnikov ali blaga oziroma prevoz oseb ali blaga za lastne potrebe, izpolnjujejo vse predpisane pogoje.

10. člen

(odgovornost ob sumu povzročitve prometne nesreče)

(1) Kdor prodaja rezervne dele oziroma naprave za vozilo ali sprejme poškodovano vozilo v popravilo ali opravi prevoz oziroma vleko poškodovanega vozila, pa ve, da obstaja možnost, da je bilo vozilo, za katerega se kupuje rezervne dele oziroma naprave ali je dano v popravilo ali je odvlčeno oziroma odpeljavano, udeleženo v prometni nesreči, v kateri je bil kdo poškodovan ali je umrl, povzročitelj oziroma povzročiteljica nesreče pa je s kraja odpeljal, ne da bi pomagal poškodovanim oziroma dal svoje osebne podatke, ker je bilo to objavljeno v sredstvih javnega obveščanja, ali je bil o tem obveščen kako drugače, mora to sporočiti najbližji policijski postaji ali policistu.

(2) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo 2.400 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

IV. POOBLASTILA ZA NADZOR NAD IZVAJANJEM DOLOČB TEGA ZAKONA IN DRUGA POSEBNA DOLOČILA

11. člen

(pooblastila ministrov)

(1) Minister, pristojen za promet:

– predpiše način namestitve, pritrditve in zavarovanja tovora na vozilu;

– predpiše pogoje za izdajo parkirne karte, obliko parkirne karte, njeno veljavnost, način označevanja vozila, postopek in stroške za njeno izdajo;

– lahko z odredbo prepove ali omeji promet vseh ali posameznih vrst udeležencev cestnega prometa ali vozil, če je treba zagotoviti nemoten potek cestnega prometa;

– v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve določi vozila s prednostjo in vozila za spremstvo, na katerih je

dovoljeno namestiti in uporabljati naprave za dajanje posebnih svetlobnih in zvočnih znakov, vrste posebnih svetlobnih in zvočnih znakov ter pogoje in način njihove uporabe;

– predpiše obliko posebnega obrazca za izdajo potrdila o poklicnih vozniških izkušnjah;

– podrobneje predpiše pogoje za način izvedbe eksperimenta in vsebino elaborata eksperimentalne prometne ureditve;

– potrjuje elaborate eksperimentalne prometne ureditve.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve:

– predpiše znake, ki jih dajejo policisti in druge pooblaščenice uradne osebe pri urejanju in nadziranju cestnega prometa;

– lahko z odredbo prepove ali omeji promet vseh ali posameznih vrst udeležencev cestnega prometa ali vozil, če je treba zagotoviti varnost prometa ali če to zahtevajo razlogi vzdrževanja javnega reda.

(3) Minister, pristojen za zdravje:

– izda natančnejši predpis o zdravstvenih razlogih, zaradi katerih osebam ni treba uporabljati varnostnih pasov ter o obliki in vsebini zdravniškega potrdila;

– določi listo prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, in njihovih presnovkov;

– pooblasti laboratorije za opravljanje analize krvi, urina, drugih telesnih tekočin in tkiva ter predpiše način in postopek ustreznih pregledov in analiz;

– v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, predpiše postopek za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu.

(4) Minister, pristojen za obrambo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, podrobneje predpiše izjeme glede prometa vojaške kolone vozil.

(5) Minister, pristojen za šolstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, predpiše druge, za varnost pomembne okoliščine pri prevozu otrok, število spremljevalcev glede na število otrok v vozilu in njihove naloge pri spremljanju skupine otrok in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati, ter obrazec potrdila o izpolnjevanju pogojev za prevoz skupine otrok.

(6) Minister, pristojen za okolje, lahko v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, z odredbo omeji ali prepove promet vseh ali posameznih udeležencev cestnega prometa ali vozil na območjih, ki so zaradi varstva okolja varovana s posebnimi predpisi.

12. člen

(pooblastilo za izvajanje ukrepov po tem zakonu)

Pooblaščenice uradne osebe, ki izvajajo nadzor nad izvrševanjem predpisov, ki urejajo pravila cestnega prometa, voznike, ceste, vozila, tovor v in na vozilih, voznike in druge udeležence cestnega prometa, ter izvajajo pooblastila, določena z mednarodnimi pogodbami, pri nadzoru predpisov, za katere so pooblaščenici, uporabljajo ukrepe, določene s tem zakonom ali drugimi predpisi, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa.

13. člen

(policijska pooblastila)

(1) Nadzor nad izvrševanjem določb tega zakona izvaja policija.

(2) Policisti nadzirajo in urejajo promet na javnih cestah in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za cestni promet, nadzirajo stanje in prevoznost teh cest, vozila, tovor v in na vozilih, voznike in druge udeležence cestnega prometa, ter izvajajo pooblastila določena z mednarodnimi pogodbami, s tem zakonom ali drugimi predpisi, ki se nanašajo na varnost cestnega prometa.

14. člen

(pooblastila vojaške policije)

(1) Vojaška policija je pristojna za nadzor in urejanje prometa vojaških vozil na javnih cestah in nekategoriziranih

cestah, ki se uporabljajo za cestni promet, nadzor vozil, tovora v in na vozilih, voznikov in drugih vojaških udeležencev v cestnem prometu, če je prekršek storjen z vojaškim vozilom ali ga je storil pripadnik Slovenske vojske med dejanskim opravljanjem vojaške službe.

(2) Pooblastila, ki jih imajo policisti po tem zakonu, imajo v primerih iz prvega odstavka tega člena tudi vojaški policisti.

(3) Če je v prometni nesreči poleg vojaškega vozila ali pripadnika Slovenske vojske med dejanskim opravljanjem vojaške službe udeleženo tudi drugo vozilo, ki ni vojaško vozilo ali udeleženec prometne nesreče, ki ni pripadnik Slovenske vojske, je za obravnavo prometne nesreče pristojna Policija.

15. člen

(pooblastila občinskega redarstva)

(1) Občinski redarji na cestah v naselju (vključno z nekategoriziranimi cestami, ki se uporabljajo za javni cestni promet), na občinskih cestah zunaj naselja in nekategoriziranih cestah zunaj naselja, ki se uporabljajo za javni cestni promet, izvajajo nadzor nad določbami tega zakona:

- 5. člena (varstvo okolja),
- 7. člena (odgovornost staršev, skrbnikov oziroma rejnikov),
- prvega in drugega odstavka 16. člena (listine, ki jih morajo imeti pri sebi udeleženci cestnega prometa, razen listine o tovoru in pri opravljanju prevoza skupine otrok, potrdila o poklicnih vozniških izkušnjah),
- 17. člena (izločitev vozila iz prometa),
- 18. člena (čas trajanja izločitve iz prometa),
- 19. člena (odstranitev nepravilno parkiranega in zapuščenega vozila),
- 27. člena (dolžnost upoštevanja pravil),
- 31. člena (območje umirjenega prometa),
- 31.a člena (območje skupnega prometnega prostora),
- 32. člena (območje za pešce),
- 33. člena (varnostni pas),
- 34. člena (zaščitna čelada),
- 35. člena (prepoved uporabe naprav ali opreme, ki zmanjšujejo voznikovo slušno ali vidno zaznavanje ali zmožnost obvladovanje vozila),
- 37. člena (vožnja z vozilom po cesti),
- 41. člena (vožnja z vozilom na prehodu za pešce),
- 46. člena (najvišje dovoljene hitrosti),
- 47. člena (najvišje dovoljene hitrosti posameznih vrst vozil),
- 57. člena (približevanje križišču in razvrščanje pred križiščem),
- 61. člena (odpiranje vrat vozila),
- 62. člena (zapustitev vozila),
- 63. člena (označitev ustavljenih vozil),
- 65. člena (ustavitev in parkiranje),
- 67. člena (parkiranje na parkirnem mestu označenem za invalide),
- 68. člena (območja kratkotrajnega parkiranja),
- 69. člena (izjeme parkiranja na prostoru, kjer to ni dovoljeno),
- 77. člena (pogoji za nalaganje in razlaganje tovora na cesti),
- 78. člena (pogoji za opravljanje gospodarske vožnje),
- 83. člena (udeležba pešcev v cestnem prometu),
- 84. člena (označitev pešcev),
- petega in šestega odstavka 87. člena (varstva otrok),
- 88. člena, razen nad določbo sedmega in devetega odstavka tega člena (prevoz oseb),
- 92. člena (jahač, gonič in vodič živali v prometu ter pogoji za udeležbo živali v cestnem prometu),
- 93. člena (pogoji za udeležbo koles v cestnem prometu),
- 94. člena (vožnja voznikov koles z licenco),
- 95. člena (pogoji za udeležbo mopedov, motornih koles, trikolov, lahkih štirikolov in štirikolov v cestnem prometu),

– 97. člena (pogoji za uporabo posebnih prevoznih sredstev v cestnem prometu),

– 97.a člena (pogoji za udeležbo lahkih motornih vozil v cestnem prometu),

– 98. člena (prometna signalizacija),

– 99. člena (svetlobni prometni znaki),

– 100. člena (prepoved vožnje na križišče pri zeleni luči na semaforju).«

(2) Občinski redarji izvajajo nadzor nad 46. in 47. členom tega zakona izključno s samodejnimi napravami in sredstvi za nadzor prometa, s katerimi se prekrški slikovno dokumentirajo, pri tem pa nimajo pravice ustaviti voznika.

(3) Občinski redarji na cestah v naselju, na občinskih cestah zunaj naselja in nekategoriziranih cestah zunaj naselja, ki se uporabljajo za javni cestni promet, urejajo promet, izvajajo ukrepe, določene s tem in drugimi zakoni, ter ukrepe, določene z občinskimi predpisi, ki urejajo promet v skladu s tem zakonom.

15.a člen

(pooblastila cestninskega nadzora)

Cestninski nadzorniki na cestninskih cestah izvajajo nadzor nad določbami tega zakona:

– prvega, drugega (razen potrdila o poklicnih vozniških izkušnjah pri opravljanju prevoza skupine otrok) in tretjega (samo pregled tovora) odstavka 16. člena,

– 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 17. člena,

– 18. člena,

– prvega, drugega, četrtega, petega, šestega in sedmega odstavka 27. člena,

– 28. člena,

– 28.a člena,

– prvega, tretjega, četrtega in petega odstavka 29. člena,

– osmega, enajstega, petnajstega, šestnajstega, sedemnajstega, osemnajstega, devetnajstega in dvajsetega odstavka 30. člena,

– 98. člena,

– šestega odstavka 99. člena,

– 1. in 2. točke tretjega odstavka 101. člena.

16. člen

(listine, ki jih morajo imeti pri sebi udeleženci cestnega prometa in obveznosti udeležencev pri kontroli voznikov, vozil, opreme, naprav in tovora)

(1) Voznik je dolžan imeti pri sebi listino, s katero dokaže, da sme voziti vozilo v cestnem prometu, veljavno prometno dovoljenje, listino o tovoru, dovoljenje za vožnjo v času prepovedi prometa, pri opravljanju prevoza skupine otrok pa tudi potrdilo o poklicnih vozniških izkušnjah.

(2) Voznik mora pooblaščenim uradnim osebam na njeno zahtevo izročiti na vpogled listine, navedene v prejšnjem odstavku tega člena.

(3) Voznik mora na zahtevo pooblaščenih uradnih oseb omogočiti pregled vozila, opreme, naprav, tovora in pri njem sodelovati.

(4) Če vozilo ali voznik ne izpolnjujeta predpisanih pogojev za udeležbo v cestnem prometu, mora voznik na podlagi odredbe pooblaščenih uradnih oseb poskrbeti za takojšnjo odstranitev vozila.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(6) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega ali tretjega odstavka tega člena.

17. člen

(izločitev vozila iz prometa)

(1) Pooblaščen uradna oseba prepove nadaljnjo vožnjo in izloči iz prometa motorno ali prikloпно vozilo:

1. ki v zimskih razmerah nima predpisane zimske opreme ali če je na njem sneg, led, voda ali druge snovi, ki bi lahko vplivale na vozne lastnosti vozila ali ki bi se lahko raztresale ali razlivala z njega ali če stekla vozila ali vzvratna ogledala niso čista;

2. na katerem je tovor naložen ali pritrjen v nasprotju z določili tega zakona;

3. ki ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varstva okolja;

4. ki mu v skladu z veljavnimi predpisi ni dovoljen vstop v državo;

5. če je motornemu ali priklopnemu vozilu vožnja prepovedana v skladu z odredbo, ki ureja omejitev prometa na cestah v Republiki Sloveniji;

6. če je motornemu vozilu prepovedana vožnja zaradi vremenskih razmer (28.a člen tega zakona);

7. če je motornemu ali priklopnemu vozilu pozimi ali v zimskih razmerah prepovedana vožnja po določbah 29. člena tega zakona.

(2) Pooblaščen uradna oseba lahko prepove nadaljnjo vožnjo in izloči iz prometa tudi motorna ali priklopna vozila, ki ne izpolnjujejo drugih predpisanih pogojev za vožnjo v cestnem prometu, če bi to lahko vplivalo na varnost prometa.

(3) Pooblaščen uradna oseba prepove nadaljnjo vožnjo motornega vozila, če voznik ali potnik ne uporablja ali ne uporablja na predpisan način varnostnega pasu, dokler ga ne uporabi, ali če otrok, ki se vozi v vozilu, ni zavarovan, kot je to določeno v določbah tega zakona, ki določajo prevoz oseb. Nadaljnjo vožnjo pooblaščen uradna oseba prepove tudi, če voznik ali potnik na kolesu, mopedu, motornem kolesu, trikolesu, lahkem štirikolesu ali štirikolesu ne uporablja predpisane zaščitne čelade, kot je to določeno s tem zakonom oziroma je ne uporablja tako, kot je to predvidel proizvajalec, dokler je ne uporabi na način, ki ga je predvideval proizvajalec.

(4) Pooblaščen uradna oseba, ki izloči iz prometa vozilo iz prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko odvzame registrske oziroma preizkusne tablice, skladno z določbami zakona, ki ureja motorna vozila.

(5) Če v primeru iz prejšnjega odstavka voznik ne odstrani registrskih ali preizkusnih tablic z vozila, se jih odstrani z neposredno fizično prisilivitvijo na voznikove stroške, skladno z določbami zakona, ki ureja motorna vozila.

(6) Pooblaščen uradna oseba začasno izloči iz prometa tudi motorna vozila ali skupino vozil, za katerimi je zaradi počasne vožnje nastala kolona vozil.

18. člen

(čas trajanja izločitve vozila iz prometa)

(1) Izločitev vozila traja toliko časa, dokler se ne odpravijo razlogi, zaradi katerih je bila odrejena, ali se pridobi ustrezno dovoljenje.

(2) Lastnik vozila mora odstraniti izločeno vozilo s ceste v roku 24 ur. Če tega ne stori, odstrani vozilo na njegove stroške izvajalec rednega vzdrževanja cest, skladno z določbami zakona, ki ureja ceste.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali lastnik vozila, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 40 eurov. Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

19. člen

(odstranitev nepravilno parkiranega in zapuščenega vozila)

(1) Pooblaščen uradna oseba odredi odstranitev oziroma odvoz vozila, ki je parkirano v nasprotju s tem zakonom

(nepravilno parkirano vozilo), če onemogoča drugemu udeležencu cestnega prometa varno nadaljevanje poti tako, da je pri izogibanju temu vozilu on ali kdo drug ogrožen ali bi glede na okoliščine lahko bil ogrožen, ali ovira druge udeležence cestnega prometa skladno s 1., 4., 16., 17., 18. ali 19. točko četrtega odstavka 65. člena tega zakona ali predstavlja oviro na cesti kot to določa zakon, ki ureja ceste.

(2) V primeru, da pooblaščen uradna oseba najde zapuščen vozilo, namesti nanj pisno odredbo, s katero se naloži odstranitev vozila najkasneje v treh dneh od dneva izdaje odredbe.

(3) Če zapuščen vozilo ni odstranjeno v roku iz prejšnjega odstavka, ga odstrani pristojni izvajalec rednega vzdrževanja cest. Po treh mesecih se lahko zapuščen vozilo uniči ali proda, ki lahko poseže v vozilo, da pridobi identifikacijsko številko vozila.

(4) Odstranitev vozila iz prvega ali tretjega odstavka tega člena se opravi na stroške lastnika vozila.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje lastnik zapuščenega vozila, ki vozila ne odstrani, kljub temu, da je bila odrejena odstranitev v skladu z drugim odstavkom tega člena.

20. člen

(prepoved vleke vozil)

(1) Če pooblaščen uradna oseba ugotovi, da vleka vozila ni v skladu s predpisi, prepove nadaljnjo vleko, dokler pomanjkljivosti niso odpravljene.

(2) Izjemoma lahko pooblaščen uradna oseba dovoli nadaljnjo vleko do najbližjega kraja, kjer je mogoče vozilo popraviti ali odpraviti napake pri vleki.

21. člen

(prepoved vožnje osebi, ki ni sposobna voziti)

Če policist ugotovi, da v cestnem prometu vozi vozilo oseba, ki nima pravice voziti takega vozila ali za katero iz upravičenih razlogov meni, da ni sposobna voziti takega vozila, ji mora prepovedati nadaljnjo vožnjo.

22. člen

(prepoved vožnje in začasen odvzem vozniškega dovoljenja)

(1) Poleg primerov iz 107. člena tega zakona prepove policist vozniku nadaljevanje vožnje in mu začasno odvzame vozniško dovoljenje še v naslednjih primerih:

1. če voznik stori prekršek, za katerega je predpisano tolikšno število kazenskih točk, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja;

2. če je zaradi telesnega ali duševnega stanja zmanjšana voznikova sposobnost za vožnjo;

3. če voznik ne uporablja pripomočkov, ki so vpisani v njegovem vozniskem dovoljenju;

4. če voznik vozi vozilo v nasprotju z omejitvami, ki so vpisane v njegovo vozniško dovoljenje;

5. če voznik prekorači dovoljeni čas trajanja vožnje ali ne izkoristi predpisanega počitka;

6. če je vozniško dovoljenje neveljavno.

(2) Vozniško dovoljenje, ki je bilo odvzeto zaradi vožnje pod vplivom alkohola, za prekršek pa ni predpisan redni sodni postopek, se vrne vozniku po preteku 24 ur od odvzema.

(3) Vozniško dovoljenje, ki je bilo začasno odvzeto zaradi razloga, navedenega v 1. točki prvega odstavka tega člena, se vrne po postopku o začasnem odvzemu vozniškega dovoljenja, določenem v zakonu, ki ureja postopek o prekršku.

(4) Vozniško dovoljenje, ki je bilo začasno odvzeto zaradi razlogov, navedenih v 2. do 5. točke prvega odstavka tega člena, se vrne vozniku, ko prenehajo razlogi za odvzem.

(5) Vozniško dovoljenje, ki je bilo začasno odvzeto zaradi razloga navedenega v 6. točki prvega odstavka tega člena, se pošlje upravni enoti, na območju katere ima imetnik vozniškega dovoljenja stalno oziroma začasno prebivališče. Če tega v

Republiki Sloveniji nima, se pošlje upravni enoti, na območju katere je imel imetnik vozniškega dovoljenja zadnje prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče.

(6) Če imetnik vozniškega dovoljenja ne prevzame začasno odvzetega vozniškega dovoljenja v treh dneh od dne, ko so prenehali razlogi za odvzem, se ga pošlje upravni enoti, na območju katere ima imetnik vozniškega dovoljenja stalno oziroma začasno prebivališče. Če tega v Republiki Sloveniji nima, se pošlje upravni enoti, na območju katere je imel imetnik vozniškega dovoljenja zadnje prijavljeno stalno oziroma začasno prebivališče.

(7) Voznik, kateremu je bila prepovedana nadaljnja vožnja po prvem odstavku tega člena, mora poskrbeti, da se vozilo odstrani na primeren prostor. Če tega ne stori do zaključka postopka na kraju prekrška ali roka, ki ga z ustno odredbo določi policist, ga na stroške voznika odstrani pristojni izvajalec rednega vzdrževanja ceste.

23. člen

(zaseg motornega vozila)

(1) Policist zaseže vozniku motorno vozilo, s katerim je bil zaloten pri storitvi hujšega prekrška in je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. če je bil storilec kot voznik motornega vozila v zadnjih dveh letih najmanj trikrat pravnomočno kaznovan za prekršek:

– prekoračitve dovoljene hitrosti v območju za pešce ali v območju umirjenega prometa za več kot 20 km/h,

– prekoračitve dovoljene hitrosti na cesti v naselju za več kot 30 km/h,

– prekoračitve dovoljene hitrosti na cesti zunaj naselja za več kot 40 km/h,

– prekoračitve dovoljene hitrosti na avtocesti ali hitri cesti za več kot 50 km/h,

– vožnje pod vplivom alkohola,

– vožnje pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi ali

– odklonitve odrejenega preverjanja psihofizičnega stanja;

2. če se storilcu izvršuje kazen oziroma sankcija prepovedi vožnje motornega vozila;

3. če je storilcu začasno odvzeto vozniško dovoljenje, se mu izvršuje varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja ali sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja;

4. če je storilec kljub prepovedi nadaljnje vožnje vožnjo nadaljeval ali ponovil prekršek, zaradi katerega mu je bila prepovedana nadaljnja vožnja;

5. vožnja brez veljavnega vozniškega dovoljenja za vožnjo vozil tiste kategorije oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi;

6. vožnja z vozniškim dovoljenjem tiste kategorije oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi, katerega veljavnost je potekla, če je pogoj za podaljšanje njegove veljavnosti predložitev veljavnega zdravniškega spričevala, potrdila o dodatnem usposabljanju voznika začetnika ali potrdila o dodatnem usposabljanju voznika.

(2) Zaseženo motorno vozilo je treba takoj oddati sodišču, ki je pristojno za postopek o prekršku, lahko pa se do izdaje sodbe o prekršku hrani pri policiji.

(3) Ob zasegu vozila policija odvzame registrske tablice vozila in jih pošlje upravni enoti, kjer ima lastnik vozila prebivališče ali sedež. Upravna enota podatek o zasegu vozila vnese v evidenco registriranih vozil, ob vrnitvi vozila lastniku pa ta vpis izbriše.

(4) Za hujši prekršek se šteje:

1. prekršek, za katerega je predpisana stranska sankcija najmanj treh kazenskih točk v cestnem prometu ali stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila,

2. vožnja z vozniškim dovoljenjem tiste kategorije oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, katerega veljavnost je potekla, če je pogoj za podaljšanje njegove veljavnosti predložitev veljavnega zdravniškega spričevala, potrdila o

dodatnem usposabljanju voznika začetnika ali potrdila o dodatnem usposabljanju voznika, ki ga vozi voznik v času prekrška,

3. vožnja brez veljavnega vozniškega dovoljenja tiste kategorije oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki ga vozi voznik v času prekrška, ali

4. vožnja vozila v času izvrševanja prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja.

24. člen

(pridrzanje)

(1) Policist pridrži voznika motornega vozila:

1. pri katerem je bilo s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola ugotovljeno, da ima v organizmu več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka,

2. ki odkloni preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola ali strokovni pregled,

3. ki oporeka rezultatu preizkusa z indikatorjem alkohola in mu policist odredi preizkus z etilometrom, pri katerem se ugotovi najmanj vrednost iz 1. točke tega odstavka, ali ki oporeka rezultatu preizkusa z indikatorjem alkohola, pri katerem se ugotovi najmanj vrednost iz 1. točke tega odstavka in mu policist odredi strokovni pregled,

4. pri katerem je bila s preizkusom z napravo ali s sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu ugotovljena prisotnost teh snovi, ali je bil na podlagi predpisanega postopka za prepoznavo znakov oziroma simptomov prepoznani znak ali simptom, ki je posledica teh snovi v organizmu, in so bili pri zdravniškem pregledu zaznani znaki motenj, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje v prometu,

5. ki je odklonil sodelovanje pri preizkusu z napravo ali s sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu, ali pri predpisanem postopku za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica teh snovi v organizmu, ali če preizkusa ali postopka ni bilo mogoče opraviti zaradi drugega razloga in so bili pri zdravniškem pregledu zaznani znaki motenj, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje v prometu, ali

6. ki zaradi zdravstvenega stanja ali zaradi drugega, s tem povezanega objektivnega vzroka ne more opraviti preizkusa alkoholiziranosti ali preizkusa ne opravi po navodilih proizvajalca in so bili pri zdravniškem pregledu zaznani znaki motenj, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje v prometu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se policist lahko odloči, da pridržanja ne odredi, če je mogoče na drug ustrezen način preprečiti udeležbo voznika motornega vozila v cestnem prometu, pri čemer policist upošteva med postopkom ugotovljene objektivne in subjektivne okoliščine, zlasti ravnanje voznika motornega vozila med postopkom in ugotovljeno količino alkohola. Za ustrezen način preprečitve udeležbe voznika motornega vozila v cestnem prometu se šteje:

1. če se vozniku motornega vozila ob izpolnjevanju pogojev iz 23. člena tega zakona začasno zaseže vozilo,

2. če je kraj postopka neposredno pred objektom, v katerem voznik motornega vozila dejansko biva in če voznik motornega vozila to dejstvo verjetno izkaže in če je iz okoliščin mogoče sklepati, da je tja namenjen in da ne bo nadaljeval z vožnjo, ali

3. če je zagotovljen prevoz voznika motornega vozila na naslov, na katerem dejansko biva.

(3) Pridrzanje voznika motornega vozila iz tega člena traja največ 12 ur, vendar ne manj kot 6 ur, pri čemer se upošteva ravnanje voznika motornega vozila v času pridržanja in ugotovljena količina alkohola.

(4) Pridrzanje v primerih iz prvega odstavka tega člena policist odredi, ko zaključi zapisnik za ugotavljanje psihofizičnega stanja voznika motornega vozila. V čas pridržanja se šteje tudi čas trajanja policijskega postopka do odreditve pridržanja.

(5) Za postopek pridržanja ter pravice pridržane osebe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja postopek o prekršku.

(Opomba: Ta odstavek v zvezi s četrto povedjo drugega odstavka 108. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13 in 32/16) se razveljavi, kolikor določa, da je zoper sklep o policijskem pridržanju, ki se odredi na podlagi prvega odstavka tega člena, pritožbo mogoče vložiti le, dokler traja pridržanje. Do drugačne zakonske ureditve je zoper sklep o odreditvi pridržanja na podlagi prvega odstavka tega člena dovoljeno vložiti pritožbo, dokler traja pridržanje in še dva dneva po tem, ko je pridržanje odpravljeno)

25. člen

(posredovanje in namen zbiranja osebnih podatkov)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, vojaška policija, občinska redarstva, upravna enota, državno tožilstvo, sodišče, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa in ministrstvo, pristojno za promet, imajo v zvezi s svojim delom pravico pridobiti in uporabljati podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, kandidatih za voznike motornih vozil, podatke o vozilih, prekrških, prometnih nesrečah in kaznivih dejanjih voznikov, storjenih v cestnem prometu, ter o izrečenih sankcijah, kaznih in ukrepih.

(2) Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, lastnikih motornih in priklopnih vozil in vozilih, ki jih potrebujejo v zvezi s svojim delom pri izvajanju tega zakona in podzakonskih aktov, izdanih na njegovih podlagi, imajo pravico pridobiti in uporabljati tudi drugi organi in organizacije, kadar izvajajo javna pooblastila oziroma izvajajo pooblastila po tem zakonu. Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj imajo v zvezi s svojim delom pravico pridobivati in uporabljati tudi organizacije, ki so z javnim razpisom izbrane za izdelavo in personalizacijo vozniških dovoljenj.

(3) Organi in organizacije, ki zbirajo podatke, potrebne za izvajanje tega zakona, morajo brezplačno poslati te podatke organom in organizacijam iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Osebni podatki, ki se vodijo v evidencah in registrih, ki so vzpostavljeni v skladu s tem zakonom, se vodijo zaradi obdelave podatkov, pomembnih za izvajanje tega zakona, za vozila, voznike in varnost v cestnem prometu. Vodijo se tudi zaradi njihovega pošiljanja organom in organizacijam, ki imajo v zvezi s svojim delom te podatke pravico pridobiti.

26. člen

(izrekanje kazenskih točk v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja)

Imetniku vozniškega dovoljenja, ki je voznik začetnik, se izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja za vse kategorije motornih vozil, za katere je storilec imel dovoljenje, ko je storil prekršek, s katerim je dosegel ali presegel sedem kazenskih točk v cestnem prometu.

V. PRAVILA CESTNEGA PROMETA

1. Splošne določbe

27. člen

(dolžnost upoštevanja pravil)

(1) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po prometnih pravilih, razen:

1. če je drugače določeno s prometno signalizacijo;
2. če drugače odredi policist ali vojaški policist;
3. če v skladu s pooblastili drugače odredi občinski redar, inšpektor ali druga pooblaščen uradna oseba.

(2) Znaki, ukazi in odredbe, ki jih dajejo pooblaščen uradne osebe, razveljavijo prometna pravila in prometno signalizacijo.

(3) Na cesti se lahko za določeno obdobje, ki ne sme biti krajše od treh mesecev in daljše od enega leta, določi pome-

tna ureditev, ki dovoli, omeji ali obveže udeležence cestnega prometa k ravnanju, ki je lahko v nasprotju s prometnimi pravili, določenimi s tem zakonom (eksperiment). Eksperimentalna prometna ureditev mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo na način, ki omogoča vsem udeležencem cestnega prometa nedvoumno in varno udeležbo v cestnem prometu.

(4) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po ukazih oziroma odredbah pooblaščenih uradnih oseb, pri opravljanju nadzorstva nad določbami tega zakona.

(5) Ukazi oziroma odredbe, razen tistih, za katere je predpisana pisna oblika, se dajejo ustno.

(6) Voznik in potniki ne smejo izstopiti iz oziroma z vozila v času izvajanja uradnega postopka, dokler jim pooblaščen uradna oseba tega ne dovoli.

(7) Pooblaščen uradna oseba lahko odreja vozniku in potnikom tudi druge ukrepe za zagotovitev varnosti oziroma nemotenega poteka postopka.

(8) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ne ravna po znaku ali ukazu oziroma odredbi pooblaščen uradne osebe, ali ki ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje eksperimentalno prometno ureditev, ali oseba, ki ravna v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena.

(9) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne ravna po predpisanem znaku, s katerim ga pooblaščen uradna oseba ustavlja ali ne upošteva njene odredbe o prepovedi nadaljnje vožnje, ali ki ne upošteva svetlobne prometne signalizacije, ki označuje eksperimentalno prometno ureditev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki pooblaščen uradni osebi ne omogoči izvedbo postopka ter ukrepov, določenih v tem zakonu.

27.a člen

(preizkušanje avtomatiziranih vozil)

(1) Avtomatizirano vozilo je motorno vozilo z vgrajenimi sistemi prve, druge ali tretje stopnje po mednarodnem standardu SAE J3016, ki lahko samostojno upravljajo vozilo v cestnem prometu brez ukrepanja voznika in izpolnjujejo vse pogoje za udeležbo v cestnem prometu, kot to določa zakon, ki ureja motorna vozila. Poleg tega mora biti avtomatizirano vozilo ali sistem za avtomatizirano vožnjo predhodno preizkušen na površinah, namenjenih cestnemu prometu.

(2) Na cesti se določi območje, kjer lahko proizvajalci avtomatiziranih vozil ali sistemov za avtomatizirano vožnjo ta preizkušajo. Območje za preizkušanje avtomatiziranih vozil se označi s predpisano prometno signalizacijo, v skladu s predpisi, ki urejajo prometno opremo in prometno signalizacijo na cestah.

(3) Avtomatizirana vozila morajo biti označena s predpisano tablico »CAV«, ki je izdelana iz vremensko odpornih materialov in odseva svetlobo. Oblika, barva in minimalne dimenzije tablice »CAV« določene v predpisu, ki ureja dele in opremo vozil.

(4) Voznik avtomatiziranega vozila mora biti ves čas v pripravljenosti, tako da lahko v vsakem trenutku prevzame upravljanje avtomatiziranega vozila. Voznik avtomatiziranega vozila se šteje za voznika motornega vozila, kot to določa zakon, ki ureja voznike.

(5) Avtomatizirano vozilo sme med preizkušanjem voziti le voznik, ki ni voznik začetnik in je usposobljen za preizkušanje avtomatiziranih vozil ali sistemov za avtomatizirano vožnjo.

(6) Da se ugotovi ravnanje voznika med preizkušanjem avtomatiziranega vozila, se mora voznika avtomatiziranega vozila med vožnjo spremljati in snemati z elektronskimi sistemi, vgrajenimi v vozilo. V primeru prometne nesreče ali prometnega prekrška podatkov ni dovoljeno spreminjati in morajo biti dani na razpolago pooblaščenim uradnim osebam za obdobje 30 sekund pred prometno nesrečo ali prekrškom in 30 sekund po tem.

(7) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena lahko proizvajalec avtomatiziranega vozila ali sistema za avtomatizirano vožnjo obdeluje največ eno leto, pristojni nadzorni organ iz 13. člena tega zakona pa v tolikšnem obsegu in trajanju, kolikor je nujno potrebno za izvedbo nadzora ali postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka, vendar najdlje tri leta od njihove pridobitve. Po poteku rokov iz prejšnjega stavka se podatki izbrisajo.

(8) Proizvajalec avtomatiziranega vozila ali sistema za avtomatizirano vožnjo mora imeti sklenjeno pogodbo o zavarovanju odgovornosti za škodo, ki jo z uporabo avtomatiziranega vozila povzroči tretjim osebam, v skladu s predpisi, ki urejajo obvezna zavarovanja v prometu, za čas preizkušanja takega vozila. Voznik mora imeti zavarovalno polico ali drugo potrdilo o sklenjenem zavarovanju, kadar vozi avtomatizirano vozilo v prometu, pri sebi in ga mora na zahtevo pokazati pooblaščenim uradni osebi.

(9) Predhodna preizkušnost avtomatiziranega vozila ali sistema za avtomatizirano vožnjo iz prvega odstavka tega člena in usposobljenost voznika za preizkušanje avtomatiziranih vozil ali sistemov za avtomatizirano vožnjo iz petega odstavka se dokazujeta na podlagi izjave proizvajalca avtomatiziranega vozila ali sistema za avtomatizirano vožnjo. Voznik mora imeti med preizkušanjem izjavo pri sebi in jo mora na zahtevo pokazati pooblaščenim uradni osebi.

(10) Proizvajalec avtomatiziranega vozila ali sistema za avtomatizirano vožnjo mora po elektronski poti obvestiti policijo in prometno-informacijski center o nameravane preizkušanje takega vozila ali sistema. V obvestilu mora navesti podatke o proizvajalcu, odgovorni osebi proizvajalca, podatke o voznikih, ki bodo preizkušali avtomatizirano vozilo, podatke o avtomatiziranem vozilu, vključno s številko registrske tablice, podatke o opremi, ki se bo preizkušala, ter predviden cestni odsek in čas preizkušanja.

(11) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega, petega, osmega ali devetega odstavka tega člena.

(12) Z globo 4.000 eurov se kaznuje za prekršek proizvajalec avtomatiziranega vozila ali sistema za avtomatizirano vožnjo, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega, šestega, sedmega, osmega, devetega ali desetega odstavka tega člena, njegova odgovorna oseba pa z globo 400 eurov.

28. člen

(omejitve prometa)

(1) V Republiki Sloveniji se sme z odredbo omejiti oziroma prepovedati promet udeležencev cestnega prometa ali vozil zaradi zagotavljanja varnosti ali nemotenega poteka cestnega prometa, vzdrževanja javnega reda ali varovanja okolja.

(2) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, razen voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z odredbo o omejitvi ali prepovedi prometa.

(3) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ne ravna v skladu z odredbo o omejitvi in prepovedi prometa.

(4) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik ravna v nasprotju z odredbo o omejitvi ali prepovedi prometa, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov.

28.a člen

(vremenske razmere)

(1) Voznik mora upoštevati prometno signalizacijo, ki označuje vremenske razmere, zaradi katerih je prepovedan ali omejen promet na določenem delu ceste.

(2) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena in je

zaradi tega oviran ali onemogočen promet drugih vozil. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(4) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, katerega voznik ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

29. člen

(zima in zimske razmere)

(1) Od 15. novembra do 15. marca naslednjega leta morajo imeti motorna in priklopna vozila v cestnem prometu predpisano zimsko opremo. Predpisano zimsko opremo morajo imeti tudi v zimskih razmerah.

(2) Na motornih in priklopnih vozilih v cestnem prometu ne sme biti snega, ledu, vode ali drugih snovi, ki bi lahko vplivale na vozne lastnosti vozila ali ki bi se lahko raztresale ali razlivale z njega. Stekla vozila in vzvratna ogledala morajo biti čista, da je vozniku omogočena normalna vidljivost.

(3) Če se vozilo, ki nima predpisane zimske opreme, pa bi jo moralo imeti, ali je v prometu, ko ne bi smelo biti, ustavi na cesti in ovira promet, ga mora voznik nemudoma odstraniti.

(4) Če v primeru iz prejšnjega odstavka voznik ne odstrani vozila, odredi odstranitev pooblaščen uradna oseba. Odstranitev vozila opravi na stroške lastnika vozila izvajalec rednega vzdrževanja ceste.

(5) Voznik mora upoštevati prometno signalizacijo, ki označuje zimske razmere, zaradi katerih je prepovedan ali omejen promet na določenem delu ceste.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki pozimi ali v zimskih razmerah motornega ali priklopnega vozila v cestnem prometu nima opremljenega s predpisano zimsko opremo, ali ravna v nasprotju s pomenom prometnega znaka za obvezno uporabo snežnih verig.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne očisti motornega ali priklopnega vozila v skladu z določbo drugega odstavka tega člena.

(8) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki pozimi ali v zimskih razmerah ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje zimske razmere, zaradi katerih je prepovedan ali omejen promet na določenem delu ceste.

(9) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki pozimi ali v zimskih razmerah ravna v nasprotju s tretjim ali petim odstavkom tega člena in je zaradi tega oviran ali onemogočen promet drugih vozil. Vozniku se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik pozimi ali v zimskih razmerah ravna v nasprotju z določbami prvega, tretjega ali petega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, katerega voznik pozimi ali v zimskih razmerah ravna v nasprotju z določbami prvega, tretjega ali petega odstavka tega člena.

30. člen

(avtocesta in hitra cesta)

(1) Na avtocesto ali hitro cesto, lahko zapeljejo in vozijo po njej le vozniki motornih vozil in skupin vozil, ki po deklaraciji proizvajalca dosegajo hitrost, večjo od 60 km/h.

(2) V promet na avtocesti in hitri cesti se sme voznik vključiti in izključiti le na označenih priključkih.

(3) Vozila, ki že vozijo po smernem vozišču avtoceste in hitre ceste, imajo prednost pred vozili, ki se vključujejo v promet na tej cesti.

(4) Voznik, ki se z motornim vozilom vključuje v promet na avtocesti in hitri cesti, mora voziti po pospeševalnem pasu in se z ustrežno hitrostjo vključiti v promet, pri tem pa ne sme ovirati ali ogroziti vozil, ki vozijo po njej.

(5) Voznik, ki se izključuje iz prometa na avtocesti in hitri cesti, se mora z vozilom pravočasno pomakniti na desni prometni pas in brez zmanjševanja hitrosti zapeljati na začetek zaviralnega pasu.

(6) Na avtocesti in hitri cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer, ni dovoljeno voziti po smernem vozišču, namenjenemu vožnji v nasprotni smeri.

(7) Na avtocesti in hitri cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer morajo motorna vozila voziti po skrajnem desnem prometnem pasu, ki ni zaseden z vozili v koloni.

(8) Na avtocesti in hitri cesti, ki ima tri ali več prometnih pasov za promet vozil v eni smeri, smejo vozniki tovornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, in vozniki vozil in skupin vozil, daljših od 7 m, voziti le po dveh prometnih pasovih, ki sta na desni strani smernega vozišča. Vozniki tovornih vozil smejo prehitovati na avtocestah in hitrih cestah le na delih, kjer to ni prepovedano s prometno signalizacijo.

(9) Pri vožnji ponoči s kratkimi žarometi po avtocesti in hitri cesti, ki ima dva ali več prometnih pasov za vožnjo v eno smer, hitrosti ni treba prilagoditi vidni razdalji, če:

- so dobro vidne pozicijske svetilke spredaj vozečega vozila;

- je rob vozišča oziroma robnega ali odstavnega pasu označen z odsevniki za označevanje poteka ceste;

- so pričakovane ovire pravočasno vidne tudi brez uporabe dolgih žarometov.

(10) Na vozišču avtoceste in hitre ceste je prepovedano obračanje, vzvratna vožnja, ustavitve ali parkiranje.

(11) Na odstavnem pasu ali odstavni niši je prepovedana vožnja, parkiranje ali ustavitve, razen ustavitve v sili in ustavitve zaradi nudenja potrebne pomoči. Voznik vozila, ki je ustavil v sili, mora poskrbeti, da se vozilo takoj odstrani. Če tega ne stori, odstrani vozilo na njegove stroške izvajalec rednega vzdrževanja cest, skladno z določbami zakona, ki ureja ceste.

(12) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je vožnja na odstavnem pasu kljub označeni robni črti dovoljena, če je to označeno s predpisano spremenljivo prometno signalizacijo.

(13) Na odstavnem pasu ali odstavni niši lahko vozijo in ustavijo vozila:

1. nujne medicinske pomoči, gasilska vozila in vozila zaščite in reševanja pri izvajanju intervencijskih nalog,

2. izvajalca rednega vzdrževanja avtoceste pri pregledu in vzdrževanju ceste ter pri izločanju vozil,

3. upravljavca cestninskih cest, ki jih pri izvajanju nadzora uporabljajo cestninski nadzorniki,

4. finančne uprave pri opravljanju nalog pooblaščenih uradnih oseb,

5. policije in vojaške policije pri nadzoru in urejanju cestnega prometa in

6. inšpektorjev pri opravljanju inšpekcijskega nadzora.

Pri tem morajo biti vsa navedena vozila označena s predpisanimi svetlobnimi znaki oziroma s pomičnimi signalnimi ali zapornimi tablami.

(14) V primeru ustavljanja ali zastoja prometa na avtocesti in hitri cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer morajo vozniki med kolonama vozil takoj vzpostaviti reševalni pas, ki je dovolj širok za varno vožnjo intervencijskih vozil. Vozila, ki se ustavljajo ali stojijo na skrajnem levem prometnem pasu, se morajo razvrstiti čim bolj levo, tudi čez robno črto smernega vozišča. Vozila, ki se ustavljajo ali stojijo na ostalih prometnih pasovih, pa se morajo razvrstiti čim bolj desno, tudi čez robno črto smernega vozišča, kar vključuje tudi odstavni pas.

(15) Avtobus in tovorno vozilo z največjo dovoljeno maso vozila nad 3.500 kg je dovoljeno parkirati za največ 25 ur le na označenih parkirnih mestih, skladno s postavljenimi prometno

signalizacijo. Če je promet tovornih vozil z odredbo o omejitvi ali prepovedi prometa omejen ali prepovedan za več kot 25 ur, je dovoljeno parkiranje za čas omejitve ali prepovedi prometa tovornih vozil.

(16) Motorno vozilo z največjo dovoljeno maso vozila do 3.500 kg je dovoljeno parkirati le na označenih parkirnih mestih, skladno s postavljenimi prometno signalizacijo.

(17) Voznik na notranji strani vetrobranskega stekla, na način, ki ga določi upravljavec avtoceste in hitre ceste, vidno označi čas in datum začetka parkiranja. Upravljavec avtocest in hitrih cest v skladu s pravilnikom, ki ureja prometno signalizacijo in prometno opremo na cestah, označi počivališča s predpisano prometno signalizacijo, ki voznike obvešča o dovoljenem času parkiranja ter obveznosti označitve časa in datuma začetka parkiranja na označenih parkirnih mestih.

(18) Vozilo, ki je parkirano zunaj označenega parkirnega mesta ali je parkirano na označenem parkirnem mestu več kot 30 dni, na podlagi odredbe pooblaščenih uradnih oseb odstrani pristojni izvajalec rednega vzdrževanja cest, ki lahko v primeru zapuščenega vozila, poseže v vozilo, da pridobi identifikacijsko številko vozila. Odstranjeno vozilo lahko upravljavec avtocest in hitrih cest po treh mesecih uniči ali proda. Odstranitev vozila se opravi na stroške lastnika vozila.

(19) Višino stroškov, potrebnih za odstranitev in hrambo vozila ter namestitvev, odstranitev ali poškodovanje tehnične naprave, ki preprečuje nadaljevanje vožnje, določi upravljavec avtocest in hitrih cest.

(20) Parkiranje samo priklopnega vozila na avtocesti in hitri cesti je prepovedano.

(21) Na vozilo, parkirano v nasprotju z določbo petnajstega in šestnajstega odstavka tega člena, za katero ni mogoče ugotoviti lastnika, se namesti tehnična naprava, ki preprečuje nadaljevanje vožnje. Tehnična naprava se odstrani po ugotovitvi lastnika ali najpozneje po tridesetih dneh po namestitvi. Če lastnik po tridesetih dneh ni ugotovljen, vozilo na podlagi odredbe pooblaščenih uradnih oseb odstrani pristojni izvajalec rednega vzdrževanja cest. Namestitvev in odstranitev tehnične naprave, ki preprečuje nadaljevanje vožnje opravi upravljavec avtocest in hitrih cest na stroške lastnika ali voznika vozila. Lastniku ali vozniku vozila se zaračunajo tudi stroški poškodovanja tehnične naprave, ki je posledica ravnanja lastnika ali voznika vozila.

(22) Pešci ne smejo stopiti na avtocesto in hitro cesto ali hoditi po njej.

(23) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za:

1. policiste in vojaške policiste pri opravljanju uradnih nalog;

2. osebe, ki opravljajo ogled prometne nesreče ali so vključene v ogled;

3. zdravstvene delavce, gasilce in druge osebe, ki nudijo in zagotavljajo potrebno pomoč;

4. inšpektorje, pristojne za nadzor cest in druge pooblaščenih delavce, kadar nadzirajo stanje cest, ter upravljavce cestninskih cest, kadar izvajajo nadzor;

5. pooblaščenih uradnih oseb finančne uprave pri opravljanju njenih nalog;

6. delavce, ki delajo na označenem gradbišču na avtocesti in hitri cesti;

7. delavce izvajalca rednega vzdrževanja cest in cestninske blagajnike pri opravljanju delovnih nalog;

8. izvajalce izrednega prevoza, ki zaradi okvare vozila obstanejo na avtocesti, pri označevanju ovire ali pomagajo pri prehodih preko cestninskih postaj ali gradbišč ter

9. voznika ali potnika vozila, ustavljenega v sili na odstavnem pasu.

(24) Z globo 150 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali pešec, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, sedmega, šestnajstega, sedemnajstega ali dvaindvajsetega odstavka tega člena.

(25) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega, petega, trinajstega ali štirinajstega odstavka tega člena.

(26) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega, osmega, desetega, enajstega, petnajstega ali dvajsetega odstavka tega člena.

(27) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, katerega voznik ravna v nasprotju z določbo enajstega, petnajstega ali dvajsetega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 300 eurov.

(28) Z globo najmanj 1.200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki vozi vozilo na avtocesti in hitri cesti v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

31. člen

(območje umirjenega prometa)

(1) V območju umirjenega prometa imajo pešci prednost pred drugimi udeleženci cestnega prometa.

(2) Vozniki morajo v območju umirjenega prometa voziti posebno previdno, še zlasti pa morajo biti pozorni na otroke, ki jim je dovoljena igra v tem območju.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, če ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki v območju umirjenega prometa ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

31.a člen

(območje skupnega prometnega prostora)

(1) Območje skupnega prometnega prostora souporablja jo vsi udeleženci cestnega prometa v skladu z načeli cestnega prometa.

(2) Vozniki morajo v območju skupnega prometnega prostora voziti tako, da ne ogrožajo pešcev.

(3) Pešci ne smejo v območju skupnega prometnega prostora namenoma ovirati voznikov.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, in ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena, ter pešec, ki ravna v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

32. člen

(območje za pešce)

(1) V območjih za pešce je dovoljen tudi promet uporabnikov posebnih prevoznih sredstev, voznikov lahkih motornih vozil in kolesarjev oziroma kolesark (v nadaljnjem besedilu: kolesarjev), vendar le tako, da ne ogrožajo pešcev. Način in hitrost gibanja morajo prilagoditi razmeram v prometu, njihova hitrost pa ne sme preseči največje hitrosti, s kakršno se lahko gibljejo pešci.

(2) V območju za pešce smejo zaradi opravljanja dejavnosti zapeljati vozila nujne medicinske pomoči, gasilska vozila, vozila zaščite in reševanja, vozila policije, vozila vojaške policije, vozila, s katerimi se opravljajo naloge občinskega redarstva, vozila, ki se uporabljajo za vzdrževanje cest in vozila za zbiranje in odvoz odpadkov in vozila, ki jih vozijo vozniki iz prvega odstavka 69. člena tega zakona. Druga vozila smejo zapeljati v območje za pešce le, če je to dovoljeno s predpisano prometno signalizacijo.

(3) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki v območju za pešce ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

33. člen

(varnostni pas)

(1) Med vožnjo morajo biti osebe v motornem vozilu na vseh sedežih, kjer so vgrajeni varnostni pasovi, pripete na na-

čin, ki ga je predvidel proizvajalec vozila glede na konstrukcijo zadrževalnega sistema.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za avtobuse mestnega potniškega prometa in za avtobuse, ki imajo stojišča, na katerih osebe stojijo.

(3) Varnostnega pasu ni treba uporabljati osebi iz prvega odstavka tega člena, ki z veljavnim zdravniškim potrdilom dokaže, da pasu zaradi zdravstvenih razlogov ne more uporabljati.

(4) Varnostnega pasu ni treba uporabljati osebam na zadnjih sedežih v vozilih policije in vojaške policije, če uporaba varnostnega pasu onemogoča izvajanje uradnih nalog.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

2. Posebni ukrepi za varno udeležbo v cestnem prometu

34. člen

(zaščitna čelada)

(1) Voznik in potnik na mopedu, lahkem štirikolesu, motornem kolesu, trikolesu in štirikolesu brez zaprte kabine mora med vožnjo nositi na glavi ustrezno pripeto homologirano zaščitno motoristično čelado.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka homologirane zaščitne motoristične čelade ni treba uporabljati vozniku in potniku na vozilu z vgrajenim zadrževalnim sistemom, ki izpolnjuje pogoje, predpisane s posebnim predpisom, kadar uporabljata v vozilo vgrajeni zadrževalni sistem, voznik in potnik na mopedu, katerega konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, pa imata lahko namesto homologirane zaščitne motoristične čelade ustrezno pripeto zaščitno kolesarsko čelado.

(3) Voznik in potnik na kolesu in lahkem motornem vozilu, razen voznik invalidskega vozička na motorni pogon, morajo imeti do dopolnjenega 18. leta starosti med vožnjo ustrezno pripeto zaščitno kolesarsko čelado.

(4) Jahač mora imeti med ježo na glavi zaščitno čelado.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek:

1. voznik ali potnik na kolesu, lahkem motornem vozilu, mopedu, lahkem štirikolesu, motornem kolesu, trikolesu ali štirikolesu brez zaprte kabine, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali tretjega odstavka tega člena,

2. jahač, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena,

3. starš, skrbnik, rejnik ali spremljevalec otroka, kadar otrok ravna v nasprotju z določbo prvega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

35. člen

(prepoved uporabe naprav ali opreme, ki zmanjšujejo voznikovo slušno ali vidno zaznavanje ali zmožnost obvladovanja vozila)

(1) Voznik in učitelj vožnje se morata med vožnjo vzdržati vseh ravnanj, ki bi zmanjševala njuno slušno ali vidno zaznavanje ali zmožnost obvladovanja vozila.

(2) Voznik med vožnjo ne sme poslušati radia ali drugih zvočnih naprav s takšno glasnostjo, ki mu onemogoča normalno slušno zaznavanje v cestnem prometu.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena sme voznik, razen kandidat za voznika, ki ga učitelj vožnje uči vožnje motornega vozila, kandidat za voznika, ki vozi osebni avtomobil v spremstvu spremljevalca, učitelj vožnje ter spremljevalec, med vožnjo telefonirati, vendar le ob uporabi naprave za prostoročno telefoniranje. Pri opravljanju nalog, potrebnih za reševanje življenja ali premoženja, preprečitev ali odpravo velike materialne škode, preprečitev ali odpravo onesnaženja okolja in nalog policije ter vojaške policije, je med vožnjo dovoljena uporaba radijske postaje.

(4) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena.

(5) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje motornega vozila ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena. Vozniku motornega vozila, učitelju vožnje ali spremljevalcu se izreče tudi 3 kazenske točke.

36. člen

(prepoved uporabe sredstev in naprav, namenjenih onemogočanju delovanja merilnih naprav)

(1) Udeleženci cestnega prometa ne smejo uporabljati in tudi ne imeti pri sebi ali v vozilu ali na njem naprav, s katerimi bi lahko otežili, motili ali preprečili delovanje merilnih ali drugih naprav ali tehničnih sredstev (npr. motilec radijskega signala, ...), ki jih uporabljajo pooblaščen organi pri nadzoru cestnega prometa.

(2) Naprav, s katerimi bi lahko otežili, motili ali preprečili delovanje merilnih ali drugih naprav ali tehničnih sredstev, ki jih uporabljajo pooblaščen organi pri nadzoru cestnega prometa, ni dovoljeno vgraditi oziroma namestiti v ali na vozilo.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo za vojaška vozila.

(4) Naprava iz prvega odstavka, ki jo udeleženec cestnega prometa uporablja ali jo ima pri sebi ali v vozilu ali na njem, se odvzame. Če voznik ne odstrani naprave z vozila ali iz njega, se jo odstrani z neposredno fizično prisilivitvijo na njegove stroške.

(5) Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(6) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba ter druga fizična oseba pa z globo 120 eurov.

3. Pravila varne vožnje

37. člen

(vožnja z vozilom po cesti)

(1) Voznik mora voziti po cesti ali delu ceste, ki je namenjen prometu tiste vrste vozil, ki ji pripada njegovo vozilo.

(2) Voznik mora voziti po desnem smernem vozišču oziroma desni kolesarski stezi oziroma desnem kolesarskem pasu na pločniku glede na dovoljeno smer vožnje. Na dvosmerni kolesarski stezi mora voziti po desni strani steze.

(3) Na smernem vozišču brez označenih prometnih pasov morajo voziti vozniki po desni strani smernega vozišča na takšni oddaljenosti od njegovega roba, da poteka promet varno in neovirano.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

38. člen

(vožnja z vozilom po smernem vozišču z dvema ali več označenimi pasovi)

(1) Na smernem vozišču z dvema ali več označenimi prometnimi pasovi mora voznik voziti po sredini prometnega pasu.

(2) Na smernem vozišču iz prejšnjega odstavka mora voznik voziti po desnem prometnem pasu. Če ima smerno vozišče tri prometne pasove, je dovoljena vožnja po desnih dveh prometnih pasovih, levi pa je namenjen prehitevanju.

(3) Na cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer v naselju sme voziti voznik motornega vozila, katerega največja dovoljena masa ne presega 7,5 t, ki lahko brez oviranja sledi prometnemu toku, tudi po prometnem pasu, ki ni ob desnem robu smernega vozišča.

(4) Kadar se na cesti iz prejšnjega odstavka promet zgosti toliko, da vozila zasedajo vse prometne pasove na smernem

vozišču in se premikajo s hitrostjo, ki jo pogojujejo pred njimi vozeča vozila, ni dovoljeno zapeljati z enega na drugi prometni pas, razen zaradi razvrščanja pred križiščem ali ustavitve vozila.

(5) Če je na smernem vozišču iz prvega odstavka tega člena na enem od prometnih pasov onemogočen promet vozil zaradi ovire ali se pas konča, so vozniki, ki vozijo po sosednjem prometnem pasu dolžni omogočiti vključevanje na ta prometni pas tako, da vozijo s primerno hitrostjo in na takšni razdalji do vozila pred seboj, da se lahko izmenoma vključi v promet še po eno vozilo (v nadaljnjem besedilu: sistem zadrge).

(6) Na cesti, ki ima dva ali več označenih prometnih pasov za vožnjo v eno smer, ni dovoljeno voziti po smernem vozišču, namenjenem vožnji v nasprotni smeri.

(7) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega, četrtega ali petega odstavka tega člena.

(8) Z globo najmanj 1.200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

39. člen

(organizirana kolona vozil)

(1) Za premike organiziranih kolon vozil ali posameznih vozil, ki jih zaradi vzdrževanja javnega reda izvaja policija, ne veljajo določbe tega zakona o hitrosti vozil v organizirani koloni, načinu prevoza in številu oseb, ki se smejo prevažati na tovornih vozilih, in o izrednih prevozih.

(2) Za premike organizirane kolone vojaških vozil ali posameznih vojaških vozil, ki se izvajajo zaradi obrambnih potreb ali mednarodnih obveznosti države, ne veljajo določbe tega zakona o hitrosti vozil v organizirani koloni, svetlobni opremi na vozilu, načinu prevoza in številu oseb, ki se smejo prevažati na tovornih vozilih, in o izrednih prevozih.

(3) Spremljevalna vojaška vozila spremljajo kolono iz prejšnjega odstavka na začetku in na koncu kolone, pri tem pa morajo uporabljati svetlobne znake iz 103. člena tega zakona. Pri spremljanju kolone vojaških vozil smejo vojaški policisti urejati promet vozil.

40. člen

(vožnja z vozilom na prehodu ceste čez železniško progo)

(1) Na prehodu ceste čez železniško progo ima vlak prednost pred vsemi udeleženci cestnega prometa.

(2) Udeleženec cestnega prometa se mora ustaviti pred prehodom čez železniško progo:

1. ko svetlobni znaki naznanjajo prihod vlaka oziroma da se bodo zapornice ali polzapornice začele spuščati;

2. ko se zapornice ali polzapornice spuščajo ali so že spuščene;

3. ko ustavlja promet pooblaščen železniški delavec s predpisanim znakom;

4. če bi zaradi gostote prometa, ovire ali drugega vzroka obstal na prehodu ceste čez železniško progo;

5. na nezavarovanem prehodu pa tudi, ko se prehodu približuje vlak, čeprav udeleženec cestnega prometa na to ni posebej opozorjen. Progo sme prečkati šele, ko se prepriča, da se prehodu ne približuje vlak.

(3) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, razen voznika motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

41. člen

(vožnja z vozilom na prehodu za pešce)

(1) Na prehodu za pešce, na katerem promet ni urejen s svetlobnimi prometnimi znaki ali ga ne ureja pooblaščen

uradna oseba, morajo vozniki in drugi udeleženci cestnega prometa omogočiti pešcem varno prečkanje vozišča, ki so na prehodu ali stopajo nanj.

(2) Določba prejšnjega odstavka tega člena se uporablja tudi na prehodu za pešce na kolesarski stezi ali drugi prometni površini.

(3) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

42. člen

(sprememba smeri in premiki z vozilom)

(1) Preden zapelje na drug prometni pas in pred vsako drugo spremembo smeri vožnje ali premikom vozila, se mora voznik s pogledi v vzvratna ogledala in preko ramena, da premosti mrtvi kot ali kako drugače prepričati, da to lahko stori brez nevarnosti za druge udeležence cestnega prometa ali premoženje.

(2) Pri spremembi smeri vožnje mora voznik svojo namero pravočasno in nedvoumno nakazati z utripalkami. Voznik vozila, ki nima utripalk, nakaže namero z vodoravno odročeno roko.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

43. člen

(vzvratna vožnja)

(1) Vzvatna vožnja je dovoljena le na kratki razdalji. Voznik vozi vzvratno po desni strani desnega smernega vozišča glede na položaj vozila. Kadar vozi vzvratno, mora voznik ustaviti vozilo, ko mu pripelje nasproti po istem smernem vozišču drugo vozilo.

(2) Med vzvratno vožnjo morajo biti na vozilu vklopljene varnostne utripalke. Pri vzvratnem parkiranju in vzvratnem obračanju mora voznik vklopiti utripalke.

(3) Vzvatna vožnja je prepovedana, kadar bi voznik s tako vožnjo lahko ogrozil drugega udeleženca cestnega prometa ali premoženje, zlasti pa na nepreglednem ali zoženem delu ceste, na delu ceste, kjer je prepovedana ustavitev, na prehodu ceste čez železniško progo, v predoru, galeriji ali na mostu, ob zmanjšani vidljivosti ali pri prehajanju z neprednostne na prednostno cesto.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

44. člen

(razdalja med vozili)

(1) Voznik, ki vozi za drugim vozilom po istem prometnem pasu, mora voziti za njim na razdalji, ki ni manjša od razdalje, ki jo pri hitrosti, s kakršno vozi, prevozi v dveh sekundah (varnostna razdalja) oziroma na razdalji, določeni s prometnim znakom.

(2) Varnostna razdalja mora ne glede na vozne razmere omogočati, da:

– lahko voznik zmanjša hitrost ali ustavi in s tem prepreči trčenje, če voznik, ki vozi pred njim, zmanjša hitrost ali ustavi,
– se lahko voznik, ki prehiteva, varno vrne na izhodiščni prometni pas.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ob dobrih prometnih razmerah, kadar se oblikuje kolona, ki vozi z zmanjšano hitrostjo, varnostna razdalja lahko zmanjša, vendar ne sme

biti manjša od razdalje, ki jo vozilo pri hitrosti, s kakršno vozi, prevozi v eni sekundi (minimalna varnostna razdalja).

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(6) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ne vozi na varnostni razdalji, določeni s prometnim znakom. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke.

45. člen

(hitrost vožnje)

(1) Voznik mora hitrost in način vožnje prilagoditi poteku, tehničnim in drugim lastnostim ceste, stanju vozišča, preglednosti, vidljivosti, prometnim in vremenskim razmeram, stanju vozila in tovora ter svojim vozniškim sposobnostim tako, da ves čas vožnje obvladuje vozilo oziroma, da ga lahko ustavi pred oviro, ki jo, glede na okoliščine, lahko pričakuje.

(2) Voznik, ki se približuje križišču, prehodu ceste čez železniško progo, prehodu za pešce, kolesarski stezi, prehodu za kolesarje ali drugi prometni površini, mora voziti posebno previdno. Voziti sme s takšno hitrostjo, da lahko varno ustavi in pusti mimo vozila in druge udeležence cestnega prometa, ki imajo na križišču prednost, da lahko varno ustavi pred prehodom za pešce, pred prehodom ceste čez železniško progo oziroma, da lahko vozilo ustavi, če bi z vožnjo preko prehoda ogrožal pešce in kolesarje.

(3) Prepovedano je sunkovito speljevanje, zaviranje ali ustavljanje, razen v nevarnosti. Voznik dvoslednega vozila mora voziti tako, da ne zmanjšuje stabilnosti vozila, zlasti ne sme izpuščati krmila ali se voziti po dveh kolesih. Voznik enoslednega vozila mora voziti tako, da ne zmanjšuje stabilnosti vozila, zlasti ne sme izpuščati krmila ali se voziti po enem kolesu.

(4) Voznik ne sme brez upravičenega razloga voziti tako počasi, da bi oviral druge udeležence v cestnem prometu. Voznik vozila, ki vozi na čelu kolone z nižjo hitrostjo od največje dovoljene hitrosti in od hitrosti prometnega toka vozil na smernem vozišču, za katerim se nabere kolona vozil, se mora, če ga kolona ne more varno prehitevi, na prvem primernem kraju umakniti z vozišča in pustiti kolono vozil mimo.

(5) Ob zmanjšani vidljivosti, manjši od 50 metrov, morajo vozniki motornih vozil, ki prevažajo nevarno blago, in vozniki motornih vozil, s katerimi se opravlja izredni prevoz, razen izrednih prevozov, ki se opravljajo zaradi zagotavljanja prevoznosti cest (pluženje in posipanje), zmanjšati hitrost tako, da je izključeno vsako ogrožanje in ustaviti na najbližjem parkirnem prostoru ter poskrbeti za varnost vozila in tovora. Enako velja v primeru, če je cesta spolzka zaradi snega, ledu ali drugih razlogov, ter v primeru, če je zaradi vetra ali drugih okoliščin zmanjšana stabilnost vozila.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki:

1. ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena,

2. izpušča krmilo ali vozi vozilo po enem kolesu,

3. ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega ali petega odstavka tega člena.

(8) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki razen v nevarnosti sunkovito speljuje, zavira ali ustavlja.

(9) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki izpušča krmilo ali vozi enosledno vozilo po enem ali dvosledno vozilo po dveh kolesih. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

(10) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenskih točk.

46. člen

(najvišje dovoljene hitrosti)

(1) Najvišja dovoljena hitrost vozila je:

1. na cestah v naselju 50 km/h;
2. v območju omejene hitrosti 30 km/h;
3. v območju skupnega prometnega prostora 20 km/h;
4. v območju umirjenega prometa in v območju za pešce 10 km/h.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je največja dovoljena hitrost v območju skupnega prometnega prostora 30 km/h ter na posameznih cestah v naselju ali njihovih delih 70 km/h, če varnost prometa in predpisani prometnotehnični elementi to omogočajo in je to določeno s predpisanim prometnim znakom.

(3) Na cesti zunaj naselij je najvišja dovoljena hitrost za vozila:

1. na avtocestah 130 km/h;
2. na hitrih cestah 110 km/h;
3. na vseh ostalih cestah 90 km/h.

(4) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom dovoljeno hitrost v območju za pešce, v območju umirjenega prometa ali v območju skupnega prometnega prostora, se kaznuje:

1. z globo 40 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost do vključno 10 km/h;
2. z globo 130 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 10 do vključno 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke;
3. z globo 500 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 20 do vključno 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 7 kazenskih točk;
4. z globo 1.200 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(5) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom dovoljeno hitrost v območju omejene hitrosti, se kaznuje:

1. z globo 40 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost do vključno 10 km/h;
2. z globo 130 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 10 do vključno 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke;
3. z globo 500 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 20 do vključno 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 7 kazenskih točk;
4. z globo 1.200 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(6) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom dovoljeno hitrost na cesti v naselju, se kaznuje:

1. z globo 40 eurov, če prekorači hitrost do vključno 10 km/h;
2. z globo 120 eurov, če prekorači hitrost za več kot 10 do vključno 20 km/h. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke;
3. z globo 250 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 20 do vključno 30 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk;
4. z globo 500 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 30 do 40 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 7 kazenskih točk;
5. z globo 750 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 40 do 50 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 9 kazenskih točk;
6. z globo 1.200 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 50 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(7) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom dovoljeno hitrost na cesti zunaj naselja, razen na avtocesti ali hitri cesti, ki ima fizično ločeni smerni vozišči z najmanj po dvema prometnima pasovoma in odstavnim pasom ali odstavnimi nišami, se kaznuje:

1. z globo 40 eurov, če prekorači hitrost do vključno 10 km/h;
2. z globo 60 eurov, če prekorači hitrost za več kot 10 do vključno 20 km/h;
3. z globo 120 eurov, če prekorači hitrost za več kot 20 do vključno 30 km/h;
4. z globo 200 eurov, če prekorači hitrost za več kot 30 do vključno 40 km/h. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke;
5. z globo 400 eurov, če prekorači hitrost za več kot 40 do vključno 50 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk;
6. z globo 1.200 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 50 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(8) Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom, ali prometnim znakom dovoljeno hitrost na avtocesti ali hitri cesti, ki ima fizično ločeni smerni vozišči z najmanj po dvema prometnima pasovoma in odstavnim pasom ali odstavnimi nišami, se kaznuje:

1. z globo 40 eurov, če prekorači hitrost do vključno 20 km/h;
2. z globo 60 eurov, če prekorači hitrost za več kot 20 do vključno 30 km/h;
3. z globo 120 eurov, če prekorači hitrost za več kot 30 do vključno 40 km/h;
4. z globo 250 eurov, če prekorači hitrost za več kot 40 do vključno 50 km/h. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 3 kazenske točke;
5. z globo 400 eurov, če prekorači hitrost za več kot 50 do vključno 60 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk;
6. z globo 1.200 eurov, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 60 km/h. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 9 kazenskih točk.

47. člen

(najvišje dovoljene hitrosti posameznih vrst vozil)

(1) Na cestah je hitrost vožnje omejena za naslednja vozila:

1. 80 km/h:
 - za motorna vozila z največjo dovoljeno maso nad 3,5 t in za takšna vozila, ki vlečejo lahki ali bivalni priklopnik,
 - za avtobuse in avtobuse s priklopnim vozilom za prtljago, razen zgibnih avtobusov;
2. 70 km/h:
 - za motorna vozila, z največjo dovoljeno maso nad 3,5 t, ki vlečejo priklopno vozilo, ki ni lahki ali bivalni priklopnik,
 - za zgibne avtobuse;
3. 60 km/h:
 - za avtobuse na cestah zunaj naselja, v katerih potniki med vožnjo stojijo,
 - za motorna vozila, ki vlečejo pokvarjeno motorno vozilo na avtocesti in hitri cesti;
4. 50 km/h:
 - za avtobuse na cestah v naselju, v katerih potniki med vožnjo stojijo in za avtobuse mestnega potniškega prometa,
 - za tovorna vozila, na katerih se v tovornem prostoru prevažajo potniki,
 - za vozila, ki imajo na kolesih nameščene verige za sneg,
 - za motorna vozila, ki vlečejo pokvarjeno motorno vozilo, razen na avtocesti in hitri cesti,
 - za vsa vozila, kadar je vidljivost manjša od 50 m,
 - za avtomatizirana vozila med preizkušanjem;

5. 30 km/h:

– za motorna vozila, na katerih se vozijo potniki na stojščih ali sedežih, prigradenih na zunanji strani vozila;

6. 20 km/h:

– za cestni turistični vlak.

(2) Avtobusi, tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, priklopna vozila, razen lahkih in bivalnih priklopnikov, morajo imeti na vidnem mestu na zadnji levi strani označbo največje dovoljene hitrosti, ki je predpisana za to vrsto vozil. Dodatno morajo biti s takšno označbo označena motorna vozila in skupine vozil, ki smejo voziti na avtocestah in hitrih cestah, s hitrostjo 80, 90 oziroma 100 km/h. Ta označba je po obliki in barvi enaka prometnemu znaku za omejitev hitrosti, njen premer pa je najmanj 20 cm.

(3) Voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 40 eurov, če prekorači hitrost do vključno 10 km/h;

2. 120 eurov, če prekorači hitrost nad 10 do vključno 20 km/h;

3. 300 eurov, če prekorači hitrost za več kot 20 km/h.

(4) Voznik avtobusa, tovornega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 3,5 t, traktorja in priklopnega vozila, razen lahkega priklopnika in bivalnega priklopnika, ki na vidnem mestu nima predpisane označbe za to vrsto vozil v skladu z drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo 40 eurov.

48. člen

(najvišje dovoljene hitrosti posameznih vozil na avtocestah in hitrih cestah)

(1) Na avtocestah in hitrih cestah, ki imajo fizično ločeni smerni vozišči z najmanj dvema prometnima pasovima, je hitrost vožnje omejena na:

1. 80 km/h:

– za zgibne avtobuse in za motorna vozila s priklopnimi vozili, razen za motorna vozila z največjo dovoljeno maso do vključno 3,5 t, ki vlečejo priklopno vozilo;

2. 90 km/h:

– za tovorna vozila brez priklopnih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju oziroma s potrdilom (certifikatom), s katerim pristojni organ ali pooblaščenca organizacija države, v kateri je vozilo registrirano, dovoljuje za to vozilo vožnjo s takšno hitrostjo;

3. 100 km/h:

– za avtobuse brez priklopnih vozil, razen zgibnih avtobusov, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju oziroma s potrdilom (certifikatom), s katerim pristojni organ ali pooblaščenca organizacija države, v kateri je vozilo registrirano, dovoljuje za to vozilo vožnjo s takšno hitrostjo,

– za motorna vozila z največjo dovoljeno maso do vključno 3,5 t, ki vlečejo priklopno vozilo,

– za avtomatizirana vozila med preizkušanjem.

(2) Voznik, ki ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 40 eurov, če prekorači hitrost do vključno 10 km/h;

2. 120 eurov, če prekorači hitrost nad 10 do vključno 20 km/h;

3. 200 eurov, če prekorači hitrost za več kot 20 km/h.

49. člen

(pravila ravnanja v cestnem prometu za vozila policije in Slovenske obveščevalno varnostne agencije pri opravljanju posebnih nalog)

(1) Pravila ravnanja v cestnem prometu, določena v tem zakonu, in pravila ravnanja, določena s postavljenimi prometno signalizacijo, ne veljajo za vozila:

1. policije, opremljena s posebnimi napravami za ugotavljanje hitrosti, kadar policisti z njimi nadzirajo hitrost vozil v cestnem prometu,

2. ki jih uporablja policija pri varovanju oseb iz uredbe, ki določa varovane osebe, kadar policisti izvajajo prevoz varovane osebe ali varovanja z varnostnimi vozili,

3. policije, Slovenske obveščevalno varnostne agencije in Obveščevalno varnostne službe Ministrstva za obrambo, kadar policisti, uradne osebe agencije ali Obveščevalno varnostne službe z njimi na podlagi dovoljenja državnega tožilca, preiskovalnega sodnika, direktorja Slovenske obveščevalno-varnostne agencije ali ministra, pristojnega za obrambo, izvajajo prikrita preiskovalna dejanja, ali kadar policisti, uradne osebe agencije ali Obveščevalno varnostne službe z njimi izvajajo naloge, ki so neposredno povezane z izvajanjem prikritih preiskovalnih dejanj, vse iz svoje pristojnosti po zakonu, ki ureja naloge, pristojnosti in pooblastila policije, ali po zakonu, ki ureja kazenski postopek, ali zakonu, ki ureja zaščito prič, oziroma posebne oblike pridobivanja podatkov po zakonu, ki ureja delovanje Slovenske obveščevalno-varnostne agencije ali po zakonu, ki ureja delovanje Obveščevalno varnostne službe Ministrstva za obrambo.

(2) Vozniki teh vozil morajo voziti na tak način in s takšno hitrostjo, da ves čas obvladujejo vozilo in da ne ogrožajo drugih udeležencev cestnega prometa ali njihovega premoženja.

50. člen

(prehitevanje)

(1) Prehitevanje vozil je dovoljeno le po levi strani.

(2) Po desni je dovoljeno prehiteti le:

1. vozilo, ki zavija levo, če je voznik tega vozila dal predpisan znak in je zavzel na vozišču tak položaj, da se da zanesljivo sklepati, da bo zavil levo, in če je na njegovi desni strani dovolj prostora za prehitevanje;

2. vozilo, ki vozi na cesti v naselju, s smernim voziščem z dvema ali več prometnimi pasovi, po prometnem pasu, ki ni skrajno desni;

3. vozilo, ki vozi na ploščadi z več prometnimi pasovi, v katero se razširi smerno vozišče pred cestninsko postajo, na kateri je hitrost omejena na največ 60 km/h.

(3) Prehitevanje po desni strani ni dovoljeno na avtocesti in hitri cesti, razen na ploščadi iz 3. točke drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

51. člen

(varno prehitevanje)

(1) Voznik sme začeti prehitevati le, če ima na cesti dovolj prostora. S prehitevanjem ne sme ovirati udeleženca cestnega prometa, ki ga prehiteva.

(2) Pred prehitevanjem vozila, ki vozi pred njim po istem prometnem pasu, mora dati voznik predpisan znak, nato pa ga na primerni bočni razdalji prehiteti, pri čemer je primerna bočna razdalja pri prehitevanju kolesarjev, voznikov lahkih motornih vozil in voznikov mopedov, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, najmanj 1,5 m. Prehiteti mora brez oklevanja, po končanem prehitevanju pa se mora, razen na smernem vozišču z dvema ali več prometnimi pasovi čim prej vrniti na izhodiščni prometni pas.

(3) Na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovima sme voznik, ki je prehitel vozilo in želi prehiteti še drugo vozilo ali drugega udeleženca cestnega prometa, ostati na prometnem pasu, po katerem je prehitel prvo vozilo, če s tem ne ovira hitrejših vozil, ki se mu približujejo od zadaj.

(4) Voznik prehitevanega vozila ne sme povečevati hitrosti. Po potrebi mora zmanjšati hitrost in se pomakniti k desnemu robu vozišča in s svojim ravnanjem omogočiti vozniku, ki prehiteva čimprejšnjo zaključitev prehitevanja.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki pred prehitevanjem ne da predpisanega znaka iz drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena, razen voznika iz prejšnjega odstavka tega člena.

(7) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami četrtega odstavka tega člena.

52. člen

(prepoved prehitevanja)

(1) Voznik ne sme prehitevati ali začeti prehitevati drugega vozila:

1. če je voznik, ki vozi za njim, že začel prehitevati ali dal predpisan znak, da bo začel prehitevati;

2. če je voznik, ki vozi pred njim, že dal znak, da bo prehitel vozilo pred seboj ali zavil v levo, ali se je razvrstil za zavijanje v levo, razen kadar ga prehiteva v skladu z drugim odstavkom 50. člena tega zakona;

3. pod vrhom klanca, pred ovinkom ali v ovinku, kjer ni zadostne vidne razdalje, razen na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovoma;

4. v predoru, razen če sta smerni vozišči speljani vsako skozi svojo predorsko cev;

5. po odstavnem pasu;

6. če se po prehitevanju ne bi mogel varno vključiti na smerno vozišče oziroma na prometni pas, po katerem je vozil pred prehitevanjem;

7. če smerno vozišče za vožnjo vozil v nasprotni smeri ni prosto v dolžini, ki je potrebna za prehitevanje;,

8. ki zmanjšuje hitrost ali ustavlja pred prehodom za pešce, na katerem ali ob katerem so pešci;

9. ob zmanjšani vidljivosti, razen na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovoma;

10. vozila ali kolone vozil, ki vozi z zmanjšano hitrostjo zaradi gostote prometa ali drugih razmer v prometu;

11. ko se približuje mestu, kjer se izvaja delo na cesti, na katerega je opozorjen s predpisano prometno signalizacijo;

12. na križišču, razen vozilo, ki zavija levo v skladu z 50. členom tega zakona, vozilo, ki vozi po prednostni cesti in vozilo, ki pri zeleni luči vozi preko križišča, na katerem je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki;

13. na prehodu ceste čez železniško progo.

(2) V primerih iz 12. in 13. točke prejšnjega odstavka je dovoljeno prehiteti enosledno vozilo.

(3) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami 1., 2., 10., 11., 12. ali 13. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami 5., 6. ali 9. točke prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

(5) Z globo 700 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami 3., 4., 7. ali 8. točke prvega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 9 kazenskih točk.

53. člen

(vožnja mimo)

(1) Voznik, ki pelje mimo udeleženca cestnega prometa, vozila, objekta ali ovire na vozišču, sme to storiti po levi ali desni strani, če ima dovolj prostora. Pri tem ne sme ovirati udeležencev cestnega prometa, ki vozijo oziroma prihajajo z nasprotne smeri.

(2) Če voznik svojo namero, da bo zavil levo, nakaže s predpisanim znakom in se postavi v takšen položaj, iz katerega se da nedvoumno sklepati, da bo zavil na levo, smejo drugi vozniki voziti mimo le po njegovi desni, če je na cesti dovolj prostora.

(3) Vožnja mimo kolone vozil, ustavljene na smernem vozišču, je prepovedana, če se voznik po vožnji mimo ne bi mogel varno in brez oviranja vrniti na smerno vozišče za vo-

žnjo v smeri, v kateri vozi, ali nadaljevati vožnje po prometnem pasu, po katerem vozi.

(4) Če je v primeru iz prejšnjega odstavka na smernem vozišču dovolj prostora, lahko voznik enoslednega vozila s primerno hitrostjo in pazljivostjo vozi mimo ustavljenega vozila ali kolone vozil po desni strani, razen, kadar so se vozila v koloni ustavila pred križiščem.

(5) Vožnja mimo vozila, ustavljenega pred prehodom za pešce, na katerem je ali na katerega stopa pešec, je prepovedana.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(7) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(8) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo petega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 7 kazenskih točk.

54. člen

(obračanje)

(1) Obračanje vozila v cestnem prometu je prepovedano:

1. na ozkih ali nepreglednih delih cest;

2. na mostovih, viaduktih, predorih in drugih nevarnih delih cest;

3. ob gostem prometu vozil;

4. ob zmanjšani vidljivosti.

(2) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

55. člen

(srečanje)

(1) Pri srečanju mora voznik zagotoviti na svoji levi strani zadostno bočno razdaljo med svojim vozilom in udeležencem cestnega prometa, s katerim se srečuje, če je treba, pa se tudi umakniti na desno stran vozišča, zmanjšati hitrost ali ustaviti.

(2) Na križišču se srečuje voznik, ki zavija levo, z vozilom, ki prihaja z nasprotne smeri in tudi zavija levo tako, da ga pusti mimo na svoji desni strani.

(3) Na ozki cesti, zoženem delu ceste ali cesti z velikim vzdolžnim nagibom (npr. gorske ceste), kjer je srečanje oteženo, mora ustaviti vozilo in po potrebi zapeljati vzvratno ter omogočiti varno srečanje voznik, ki to lažje stori.

(4) Na cesti z velikim vzdolžnim nagibom ustavi praviloma tisti, ki vozi navzdol, razen kadar je tistemu, ki vozi navkreber, zaradi prometnih okoliščin to lažje storiti.

(5) Kadar mora na cesti iz prejšnjega odstavka pri srečanju eno od vozil zapeljati vzvratno, mora to storiti voznik vozila, ki se srečuje:

1. z vozilom, ki vleče priklopno vozilo;

2. z avtobusom.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

56. člen

(vključevanje v cestni promet)

(1) Voznik mora pri vključevanju v cestni promet ali v promet na prednostno cesto pustiti mimo vsa vozila, ki vozijo po prometnem pasu, na katerega se vključuje, pri prečkanju prometnega pasu pa vozila, katerih smer vožnje seka:

1. kadar se vključuje v promet na prednostni cesti s ceste, ki je s predpisano prometno signalizacijo označena kot neprednostna;

2. kadar se vključuje z nekategorizirane ceste v promet na javni cesti;

3. kadar se vključuje v promet na cesti s parkirnega prostora, s pločnika ali z druge površine, ki ni cesta.

(2) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

57. člen

(približevanje križišču in razvrščanje pred križiščem)

(1) Ko se približuje križišču, se mora voznik na zadostni razdalji pred križiščem razvrstiti:

1. za zavijanje v levo – na levo stran smernega vozišča ali na prometni pas za zavijanje v levo;

2. za vožnjo naravnost – na desno stran smernega vozišča ali na prometni pas za vožnjo naravnost;

3. za zavijanje v desno – na desno stran smernega vozišča ali na prometni pas za zavijanje v desno;

4. kot je določeno s prometno signalizacijo, če je razvrščanje urejeno na tak način.

(2) Voznik ne sme zapeljati na križišče, če bi zaradi gostote prometa, ovire ali drugega vzroka obstal na križišču in oviral ali onemogočil promet vozil z leve ali desne.

(3) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

58. člen

(prednost na križišču)

(1) Na križišču ima prednost vozilo, ki prihaja z desne strani (desno pravilo), razen če je s prometno signalizacijo določeno drugače.

(2) Voznik, ki na križišču zavija levo, mora pustiti mimo vozila, ki prihajajo z nasprotne smeri in vozijo naravnost ali zavijajo desno in so na istem prednostnem nivoju (pravilo srečanja).

(3) Voznik, ki zavija na križišču desno, mora pustiti mimo vozila, ki vozijo v isti smeri po kolesarskem pasu ali kolesarski stezi, ki jo prečka.

(4) Voznik, ki zavija desno, mora dati prednost tudi avtobusom in drugim vozilom, ki vozijo po označenem prometnem pasu za vozila javnega prevoza potnikov, ki je desno od prometnega pasu, po katerem vozi.

(5) Voznik, ki na križišču zavija, mora dati prednost pešcem, ki prečkajo vozišče, na katero namerava zaviti. Ko voznik pri zavijanju prečka dvosmerno kolesarsko stezo, mora pustiti mimo vsa vozila, ki vozijo po tej stezi.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(7) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

59. člen

(vožnja na križišču)

(1) Voznik, ki zavija na križišču levo, zapelje do sredine križišča, razen če s prometno signalizacijo ni določeno drugače ali če tega ne dopušča promet z nasprotne smeri.

(2) Na križišču, razen na nekaterih krožnih, je menjava prometnega pasu prepovedana.

(3) Voznik, ki na križišču zavija na smerno vozišče z dvema ali več prometnimi pasovi, sme zapeljati na kateregakoli od teh pasov, razen če istočasno zavija na isto smerno vozišče tudi voznik, ki prihaja iz nasprotne smeri. V takem primeru zapelje voznik, ki zavija levo, na levi prometni pas, voznik, ki zavija desno, pa na desni prometni pas tega smernega vozišča. Avtobusno postajališče, zgrajeno neposredno za križiščem, ni desni prometni pas v smislu te določbe.

(4) Na križišču, kjer prednostna cesta zavija desno in je potek prednostne ceste označen s predpisano prometno signalizacijo, je vozilom na kolesarski stezi in kolesarskem pasu na pločniku, ki sta speljana naravnost na vozišče odvzeta prednost.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

60. člen

(vožnja na krožnem križišču)

(1) Voznik na krožnem križišču ima prednost pred voznikom, ki se vključuje na to križišče.

(2) Voznik, ki zapelje na krožno križišče, katerega vozišče ima dva ali več prometnih pasov, se razvrsti na notranji prometni pas in na ta način omogoči vključitev v promet na križišču tudi drugim voznikom, razen če zapušča križišče na najbližjem izvozu ali mu prometna ureditev ali prometna situacija tega ne dovoljuje ali mu je zaradi lastnosti križišča (npr. krožna križišča z majhnim premerom) ali lastnosti motornega vozila (npr. tovorno vozilo s priklopnikom) to oteženo.

(3) Pri vključevanju na krožno križišče po smernem vozišču, ki ima dva prometna pasova, se vozilo na desnem prometnem pasu razvrsti na zunanji prometni pas, vozilo na levem prometnem pasu pa na notranji prometni pas vozišča krožnega križišča.

(4) Preden zapusti krožno križišče iz prejšnjega odstavka, se mora voznik razvrstiti na zunanji prometni pas, razen na izvozu, na katerem je s predpisano prometno signalizacijo dovoljeno zavijanje desno tudi z notranjega prometnega pasu. V primerih, ko razvrščanje iz notranjega na zunanji pas zaradi gostote prometa ni mogoče, je voznik dolžan opraviti najmanj eno kroženje oziroma toliko kroženj, kolikor je potrebnih za razvrstitev.

(5) Na krožnem križišču je prepovedano ustavljanje, razen ustavljanja zaradi omogočanja prečkanja pešcev pri izvozu s križišča.

(6) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

VI. PRAVILA VARNE USTAVITVE IN PARKIRANJA VOZIL

61. člen

(odpiranje vrat vozila)

(1) Med vožnjo morajo biti vrata vozila zaprta.

(2) Na ustavljenem ali parkiranem vozilu ni dovoljeno odpreti vrat, če bi se s tem oviralo ali ogrozilo drugega udeleženca cestnega prometa.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

62. člen

(zapustitev vozila)

(1) Voznik, ki zapusti vozilo, mora ukreniti vse potrebno, da se vozilo ne more samo premakniti in vozilo zavarovati pred neupravičeno uporabo.

(2) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

63. člen

(označitev ustavljenih vozil)

(1) Če dvosledno vozilo obstane zaradi okvare, prometne nesreče ali drugega vzroka na cesti in zato predstavlja nevarnost za druge udeležence cestnega prometa, mora voznik takoj vklopiti varnostne utripalke. Na nevarnih oziroma nepreglednih delih ceste ali če vozilo nima naprave za vklop varnostnih utripalk ali ta ne deluje, mora voznik postaviti varnostni trikotnik.

(2) Ustavljeno skupino vozil, razen motornega vozila z lahkim ali bivalnim priklopnikom, kolono vozil ali vozilo, ki

prevaža nevarno blago, je treba označiti z dvema varnostnima trikotnikoma.

(3) Varnostni trikotnik je treba postaviti ob desni rob vozišča:

- tako, da ga vozniki, ki prihajajo od zadaj, pravočasno in zlahka opazijo;
- na takšni razdalji od vozila, da ima voznik, ki prihaja od zadaj in vozi s predpisano hitrostjo, dovolj časa, da varno ustavi vozilo ali zapelje mimo ustavljenega vozila.

Dva trikotnika se postavita vzporedno eden poleg drugega tako, da sta oddaljena eden od drugega za dolžino stranice.

(4) Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti je treba vozilo iz prvega odstavka tega člena osvetliti v skladu s sedmim odstavkom 71. člena tega zakona. Če zaradi tehničnega stanja vozila to ni mogoče ali če vozilo kljub temu ni vidno na potrebni razdalji, je treba ustavljenemu vozilu označiti z rumeno utripajočo svetilko, baklo ali na drug primeren način.

(5) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

64. člen

(vozilo, ki obstane na železniški progi)

(1) Voznik mora nemudoma obvestiti center za obveščanje ali policijo, če vozilo obstane na železniški progi in ga voznik ne more odstraniti takoj.

(2) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

65. člen

(ustavitev in parkiranje)

(1) Ustavitev ali parkiranje na vozišču je dovoljeno le na desni strani vozišča v smeri vožnje. Če so na desni strani vozišča tirnice, je dovoljena ustavitev ali parkiranje na levi strani vozišča. Na enosmerni cesti je dovoljena ustavitev ali parkiranje na obeh straneh smernega vozišča.

(2) Na vozišču ustavljenemu ali parkirano vozilo mora biti vzporedno z robom vozišča in sme biti oddaljeno od roba največ 30 cm, razen če je drugače določeno s predpisano prometno signalizacijo. Parkiranje v drugi vrsti, ob parkiranih vozilih, je prepovedano.

(3) Če so parkirna mesta označena s predpisanimi označbami na vozišču ali na drugi prometni površini, je dovoljena ustavitev ali parkiranje le v skladu s temi označbami.

(4) Ustavitev in parkiranje je prepovedano:

1. na prehodu za pešce, stezi za pešce, pločniku ali v območju za pešce. Če je s predpisano prometno signalizacijo dovoljeno parkiranje na pločniku, mora biti za pešce zagotovljen najmanj 1,60 m širok del pločnika, ki ne sme mejiti na vozišče;
2. na prehodu za kolesarje;
3. na razdalji manj kot 5 m pred prehodom za pešce ali kolesarje. Če so na vozišču pred prehodom označena parkirna mesta, mora biti prepoved iz te točke označena s predpisano označbo na vozišču;
4. na kolesarski stezi, kolesarski poti, pešpoti ali kolesarskem pasu;
5. na prehodu ceste čez železniško progo in na razdalji manj kot 15 m od najbližje železniške tirnice;
6. na križišču in na razdalji manj kot 15 m od najbližjega roba prečnega vozišča pred križiščem, razen če je drugače določeno s predpisano prometno signalizacijo;
7. v predoru, galeriji in podvozu, ter na viaduktu, mostu in nadvozu;
8. na zaznamovanem mestu na vozišču ali na zaznamovani niši, ki je rezervirana za avtobuse ali avtotaksi vozila. Zaradi vstopa ali izstopa potnika je dovoljena ustavitev na postajališču, ki je zunaj vozišča, če s tem ni oviran javni prevoz potnikov v cestnem prometu. Na postajališčih zunaj vozišča lahko ustavljajo in parkirajo policisti, pooblaščenice uradne osebe finančne uprave in občinski redarji pri opravljanju svojih nalog, če s tem ni oviran javni prevoz potnikov v cestnem prometu;

9. na ozkem ali nepreglednem delu ceste (v ovinku, pod vrhom klanca ipd.);

10. na delu ceste, kjer bi bil prost prehod med ustavljenim oziroma parkiranim vozilom in neprekinjeno ločilno črto ali usmerjevalnim poljem na vozišču ali nasprotnim robom vozišča ali kakšno drugo oviro na cesti širok manj kot 3 m;

11. na mestu, na katerem bi vozilo zakrivalo postavljeni prometni znak;

12. na vozišču v naselju, kjer poteka dvosmerni promet in ločilne črte niso vrisane;

13. na vozišču ceste zunaj naselja;

14. na smernem vozišču ceste v naselju z dvema ali več prometnimi pasovi;

15. na vseh prometnih površinah, ki niso namenjene prometu vozil ali niso namenjene prometu tovrstnih vozil (npr. cestno telo, cestni otok, odstavni ločilni in robni pas, bankina itd.);

16. na mestu, na katerem bi parkirano vozilo onemogočilo vključitev v promet že parkiranemu vozilu ali onemogočilo dovoz na dvorišče stavbe, do garaže, skladiščnega prostora ali drugega podobnega objekta ali do zasebnega zemljišča. Dovoz na dvorišče, v objekt ali k objektu, pred katerim je prepovedana ustavitev ali parkiranje, mora biti na vhodu označen s predpisano prometno signalizacijo, če pa so na vozišču pri vhodu označena parkirna mesta, pa tudi s predpisano označbo na vozišču;

17. na označenem parkirnem prostoru za invalide, razen za osebe iz prvega odstavka 66. člena tega zakona;

18. na označenih poteh, namenjenih intervencijskim vozilom;

19. nad priključkom za vodovodno omrežje (hidrant). Prepoved iz te točke mora biti označena s predpisano prometno signalizacijo;

20. v območju umirjenega prometa in skupnega prometnega prostora, razen kjer je izrecno dovoljeno s predpisano prometno signalizacijo;

21. kjer je to v nasprotju z omejitvami in prepovedmi, izraženimi s prometno signalizacijo;

22. kjer je to v nasprotju z obveznostmi, določenimi s prometno signalizacijo ali na prostoru, urejenem za parkiranje vozil, kjer je to časovno omejeno in plačljivo, če dnevna parkirna ni plačana.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami prvega, drugega, tretjega odstavka tega člena ali z 2., 3., 5., 6., 8., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 20. ali 22. točko četrtega odstavka tega člena.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 1., 4., 7., 9., 16., 18., 19. ali 21. točko četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 17. točke četrtega odstavka tega člena.

66. člen

(parkirna karta)

(1) Parkirno karto se lahko izda naslednjim upravičencem:

1. osebam, ki imajo zaradi izgube, okvare ali paraliziranosti spodnjih ali zgornjih okončin ali medenice priznana najmanj 60 % telesno okvaro;
2. osebam z multiplo sklerozo;
3. osebam z mišičnimi in živčno-mišičnimi obolenji z ocenjeno najmanj 30 % telesno okvaro;
4. težko duševno prizadetim osebam, ki jim je zaradi tega priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb;
5. osebam, ki imajo najmanj 90 % telesno okvaro zaradi izgube vida;
6. mladoletnim osebam, ki so težko telesno ali duševno prizadete oziroma so zaradi izgube, okvare, paraliziranosti spodnjih okončin ali medenice ovirane pri gibanju ter
7. zdravstvenim službam, socialnim službam in invalidskim organizacijam, katerih delavci obiskujejo oskrbovance na

domu zaradi nujnih in neodložljivih storitev, potrebnih za njihovo zdravje in življenje.

(2) Parkirno karto izda na zahtevo upravičenca upravna enota, na območju katere ima upravičenec stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, vodi evidenco izdanih parkirnih kart, upravne enote pa vnašajo podatke v evidenco.

(4) Evidenca izdanih parkirnih kart vsebuje naslednje osebne in druge podatke, ki se vodijo zaradi njihovega pošiljanja organom in organizacijam, ki imajo v zvezi s svojimi nalogami, določenimi z zakonom, te podatke pravico obdelovati ter zaradi izvajanja tega zakona:

- zaporedno številko vpisa,
- osebno ime, EMŠO upravičenca oziroma naziv upravičenca,
- stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež upravičenca,
- serijska številka parkirne karte,
- datum izdaje,
- številka odločbe oziroma številka potrdila izbranega osebnega zdravnika.

(5) Parkirna karta, izdana v eni od držav članic Evropske unije, velja tudi v Republiki Sloveniji.

67. člen

(parkiranje na parkirnem mestu označenem za invalide)

(1) Vozilo, parkirano na označenem parkirnem mestu za invalida, mora biti označeno z veljavno parkirno karto.

(2) Parkirno karto sme poleg upravičenca uporabljati spremljevalec, ki vozi in spremlja osebo, ki je imetnik parkirne karte in sama ne vozi motornega vozila.

(3) Upravičenci iz prvega odstavka 66. člena tega zakona lahko parkirajo tudi na parkirnem mestu, ki ni označeno za invalide. V kolikor parkirajo na takšnem mestu in želijo uveljavljati pravice, ki jim jih daje izdana parkirna karta, morajo vozilo obvezno označiti z veljavno parkirno karto.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek imetnik parkirne karte, ali spremljevalec, ki vozi in spremlja imetnika parkirne karte, ki vozila, parkiranega na označenem parkirnem mestu za invalide, nima označenega z veljavno parkirno karto.

(5) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki neupravičeno uporabi parkirno karto. Pooblaščen uradna oseba odvzame neupravičeno uporabljeno parkirno karto vozniku in jo pošlje upravni enoti, ki jo je izdala. O odvzemu pooblaščen uradna oseba izda potrdilo.

68. člen

(območja kratkotrajnega parkiranja)

(1) Na določenih cestah ali delih ceste se lahko parkiranje časovno omeji (območja kratkotrajnega parkiranja) tako, da sme trajati največ dve uri.

(2) Na območju kratkotrajnega parkiranja mora voznik označiti čas prihoda na vidnem mestu v vozilu. Po izteku dovoljenega časa mora voznik vozilo odpeljati.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

69. člen

(izjeme parkiranja na prostoru, kjer to ni dovoljeno)

(1) Zdravstveni delavci, delavci socialnih služb in delavci invalidskih organizacij smejo ob obiskih oskrbovancev (bolnikov, ostarelih, onemoglih in invalidov) na domu zaradi nujnih in neodložljivih storitev, potrebnih za njihovo zdravje in življenje, za največ dve uri parkirati vozila na krajih, kjer to sicer ni dovoljeno, če tako parkirano vozilo ne ogroža ali ovira drugih udeležencev cestnega prometa. Na način iz prejšnjega stavka lahko parkirajo tudi osebe iz prvega odstavka 66. člena tega zakona.

(2) Policisti smejo pri opravljanju nujnih nalog policije za nujno potreben čas parkirati vozilo tudi na mestih, kjer je to

prepovedano s prometnim pravilom ali postavljeno prometno signalizacijo.

(3) Kadar upravičenec iz prvega odstavka tega člena parkira vozilo na pločniku, mora pustiti prost najmanj 1,60 m širok del pločnika za pešce, ki ne sme mejiti na vozišče.

(4) Z globo 40 eurov se kaznujejo za prekršek zdravstveni delavci, delavci socialnih služb in delavci invalidskih organizacij ter osebe iz tretjega odstavka tega člena, ki parkirajo vozilo v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom tega člena.

VII. PRAVILA UPORABE SVETLOBNE IN ZVOČNE OPREME

70. člen

(zvočni in svetlobni opozorilni znaki)

(1) Zvočne in svetlobne opozorilne znake sme voznik uporabiti le, kadar je ogrožen on sam ali kdo drug in pri prehitovanju zunaj naselja. Pri prehitovanju vprežnih vozil ali jahačev in pri prehitovanju v naselju, sme opozarjati le s svetlobnimi opozorilnimi znaki. Pri dajanju svetlobnih opozorilnih znakov mora voznik paziti, da ne zaslepi drugega voznika.

(2) Voznik mora vklopiti varnostne utripalke na vozilu:

1. pri vstopanju otrok v avtobus ali drugo motorno vozilo, s katerim se opravlja prevoz skupine otrok, in izstopanju iz njega;

2. ko je treba opozoriti druge udeležence cestnega prometa na nevarnost na cesti, zlasti če je zadnji v ustavljeni ali počasi vozeči koloni vozil na cesti zunaj naselja ali če dohiti vozilo, ki vozi s hitrostjo, ki je za več kot polovico nižja od največje dovoljene hitrosti na cesti ali delu ceste;

3. kadar vozi vozilo, katerega hitrost vozila je za več kot polovico nižja od največje dovoljene hitrosti na cesti ali delu ceste.

(3) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka ali 1. ali 2. točke drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 3. točke drugega odstavka tega člena.

71. člen

(uporaba svetlobne opreme na vozilu)

(1) Voznik motornega vozila ali skupine vozil mora voziti v cestnem prometu s prižganimi dnevnimi svetilkami ali zasenčenimi žarometi.

(2) Ponoči uporablja voznik iz prejšnjega odstavka praviloma dolge žaromete, ki jih mora pravočasno zasenčiti, ko mu prihaja nasproti drugo vozilo, skupina pešcev ali vlak, če vodi cesta ob železniški progi, ali če je spredaj vozeče vozilo tako blizu, da bi dolgi snop svetlobe motil voznika. Ob zasenčenju žarometov je treba prilagoditi hitrost vozila dolžini osvetljenega dela ceste. Vožnja samo s pozicijskimi svetilkami v cestnem prometu ni dovoljena.

(3) Na cesti, osvetljeni s cestno razsvetljavo, ki zagotavlja dobro vidnost, in v predoru ni dovoljeno uporabljati dolgih žarometov.

(4) Ob zmanjšani vidljivosti se praviloma uporablja zasenčene žaromete ali meglenske ali kombinacijo teh žarometov. Uporaba meglenk je dovoljena le, kadar je vidljivost manjša od 50 m ali kadar meglenske delujejo v funkciji prilagodljivih žarometov. Uporaba zadnjih meglenk ni dovoljena na vozilu, za katerim vozi na majhni razdalji drugo vozilo (npr. v koloni vozil).

(5) Žarometi, svetilke in odsevnik na vozilu med vožnjo ne smejo biti zakriti ali umazani.

(6) Voznik iz prvega odstavka tega člena mora voziti podnevi s prižganimi dnevnimi svetilkami. Kot dnevne svetilke se lahko uporabljajo tudi zasenčeni žarometi, katerih svetilnost je v takem primeru lahko zmanjšana za največ 25 %. Dnevne svetilke ali zasenčeni žarometi, ki se uporabljajo kot dnevne svetilke, so lahko prižgane, ne da bi bile sočasno prižgane pozicijske svetilke.

(7) Na vozišču ustavljeno ali parkirano vozilo mora biti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti osvetljeno s pozicijskimi svetilkami. V naselju zadostuje, da je vozilo osvetljeno s pozicijskimi svetilkami na tisti strani vozila, ki je obrnjena proti sredini ceste. Označitev vozila s pozicijskimi svetilkami ni potrebna na cesti, na kateri cestna razsvetljava zagotavlja dobro vidnost vozila ali če je vozilo ustavljeno ali parkirano na označenem parkirnem prostoru.

(8) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega, petega, šestega ali sedmega odstavka tega člena.

(9) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega ali tretjega odstavka tega člena.

72. člen

(žaromet za osvetljevanje okolice vozila)

(1) Žaromet za osvetljevanje okolice vozila sme biti prižgan le pri opravljanju dela in ne sme slepiti ali kako drugače motiti udeležencev cestnega prometa.

(2) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

73. člen

(označitev živali ali črede)

(1) Gonič, vodič živali ali črede in jahač mora poskrbeti, da je žival ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti v cestnem prometu označena z odsevnim telesom, čreda pa spredaj in zadaj z najmanj po eno svetilko. Svetilke morajo oddajati belo svetlobo in morajo biti nameščene tako, da jih lahko drugi udeleženci cestnega prometa pravočasno in zlahka opazijo. Jezdna žival je lahko namesto svetilke označena z odsevnimi trakovi na spodnjih delih nog.

(2) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek gonič, vodič živali ali črede in jahač, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

VIII. POGOJI ZA PREVOZ TOVORA V CESTNEM PROMETU

74. člen

(tovor na vozilu)

(1) Tovor in naprave, ki so namenjene za prevoz, nalažanje, razlaganje ali pritrnitev tovora, morajo biti na in v vozilu naložene in pritrjene oziroma pokrite tako, da:

1. ne predstavljajo nevarnosti ali ovire za druge udeležence cestnega prometa;
2. ne povzročajo škode na cesti in objektih;
3. ne onesnažujejo okolja;
4. ne zmanjšujejo stabilnosti vozila;
5. ne povzročajo več hrupa, kot je dovoljeno;
6. ne zmanjšujejo preglednosti vozniku;
7. se ne razsipajo ali padajo z vozila.

(2) Če tovor, naložen na motornem ali priklopnem vozilu, ali naprave, ki so namenjene za prevoz ali pritrnitev tovora, zakrivajo mesto, na katerem je nameščena registrska tablica ali svetilke na zadnji strani vozila, mora biti kot najbolj izpostavljen del na zadnji strani vozila nameščen nosilec z registrsko tablico in predpisanimi svetilkami in odsevniki.

(3) Tovor ne sme segati čez sprednji del vozila. Lažje predmete je dovoljeno prevažati na zunanem prtljažniku na osebem avtomobilu ali tovornem vozilu tako, da sega tovor največ 1 m preko sprednjega dela vozila. Del tovora, ki sega preko sprednjega dela vozila, ne sme biti nižje od nivoja strehe vozila.

(4) Tovor lahko sega največ 1,5 m preko zadnjega dela vozila oziroma skupine vozil, razen pri izrednih prevozi, ki se opravljajo na podlagi dovoljenja pristojnega organa. Na tovornem ali priklopnem vozilu mora biti tovor oprt na najmanj 5/6 svoje dolžine.

(5) Na enoslednih vozilih tovor lahko sega največ pol metra preko sprednjega in zadnjega dela vozila, njegova širina pa ne sme presegati enega metra. Na enoslednih vozilih ni dovoljeno prevažati nezavarovanega nevarnega orodja (kose, vile ipd.).

(6) Tovor mora biti naložen in pritrjen v skladu s predpisom, s katerim se podrobneje predpiše način namestitve, pritrditve in zavarovanja tovora na vozilu.

(7) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje vozniškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(8) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila ali skupine vozil, ki opravlja prevoz, ali oseba, ki naloži tovor v nasprotju z določbami tega člena.

(9) Z globo 1.000 eurov oziroma se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

75. člen

(označevanje tovora)

(1) Če sega tovor več kot 1 m preko zadnjega dela vozila, mora biti na najbolj izpostavljeni točki označen na:

1. osebnih avtomobilih, trikolesih, lahkih štirikolesih, štirikolesih in lahkih priklopnikih, ki jih vlečejo osebni avtomobili – s tablo, veliko najmanj 25 × 25 cm, pobarvano izmenično s poševnimi trakovi rdeče in bele barve, ki odseva svetlobo, nameščeno prečno na smer vožnje;

2. drugih vozilih – s tablo, veliko najmanj 40 × 40 cm, pobarvano izmenično s poševnimi trakovi rdeče in bele barve, ki odseva svetlobo, nameščeno prečno na smer vožnje.

(2) Ob zmanjšani vidljivosti in ponoči je treba znaku iz druge alineje prejšnjega odstavka dodati rdečo neslepečo svetilko.

(3) Izjemoma je lahko podnevi ob dobri vidljivosti tovor, ki se prevažna na osebem avtomobilu, označen z rdečo tkanino, veliko najmanj 40 × 40 cm.

(4) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

76. člen

(označevanje tovora na bočnih straneh)

(1) Če sega tovor čez vozilo na bočnih straneh, mora biti glede na vrsto vozila označen na bočno najbolj izpostavljenih mestih na sprednji in zadnji strani s tablami iz prve oziroma druge alineje prvega odstavka prejšnjega člena, ki morajo biti nameščene prečno na smer vožnje. Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti mora biti tak tovor označen na bočno najbolj izpostavljenih mestih tudi z belima svetilkama na sprednji strani in z rdečima svetilkama na zadnji strani.

(2) V primeru, da tovor na vozilu zakriva vidno polje v vzvratnih ogledalih, je treba namestiti dodatni vzvratni ogledali, ki omogočata normalno vidno polje. Dodatnih vzvratnih ogledal ni treba namestiti na vozila, s katerimi se opravlja izredni prevoz, pri katerem zagotavljata varnost prevoza najmanj eno spremljevalno vozilo.

(3) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(4) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami

tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 160 eurov. Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

77. člen

(pogoji za nalaganje in razlaganje tovora na cesti)

(1) Nalaganje ali razlaganje tovora na cesti je dovoljeno pod pogojem, da zaradi tega ni ustavljen promet vozil ali onemogočen promet drugih udeležencev cestnega prometa.

(2) Če je vozilo ustavljeno na cesti zaradi nalaganja ali razlaganja tovora, ustavitev ne sme trajati dlje, kot je nujno potrebno.

(3) Če je treba zaradi nalaganja ali razlaganja tovora vozilo ustaviti na pešpoti ali kolesarski poti, mora imeti voznik za to dovoljenje pristojnega organa lokalne skupnosti.

(4) Z nalaganjem ali razlaganjem tovora se ne sme onesnažiti ceste ali povzročiti čezmerne hrupa.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(6) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 40 eurov. Z globo 40 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena.

78. člen

(pogoji za opravljanje gospodarske vožnje)

(1) Gospodarske vožnje se smejo opravljati v kmetijski dejavnosti z delovnimi stroji ali z vozili za prevoz tovora, pri prevozu oseb v okviru turistične ponudbe (s cestnim turističnim vlakom, kolesom-rikša, kočijo ipd.). Gospodarske vožnje se lahko opravljajo predvsem na kratkih razdaljah na nekategoriziranih, občinskih in državnih cestah.

(2) Ob upoštevanju prostega profila ceste in cestnih objektov lahko odstopa širina vozila ali skupine vozil, s katerim se pri gospodarski vožnji opravlja prevoz tovora, od določil tega zakona oziroma predpisov, izdanih na njegovi podlagi, za največ 20 %, višina pa za največ 10 %.

(3) Če v skladu s prejšnjim odstavkom širina tovora presega predpisano, mora biti tovor na najbolj izpostavljenih bočnih točkah na sprednji in zadnji strani predpisano označen. Cestni turistični vlak mora biti na vlečnem in na zadnjem priklopnem vozilu označen z dobro vidnima posebnima opozorilnima svetilkama, ki oddajata svetlobo rumene barve.

(4) Gospodarske vožnje se smejo opravljati le podnevi. Na cesti, osvetljeni s cestno razsvetljavo, ki zagotavlja dobro vidnost vozil, se lahko ponoči opravljajo vožnje s cestnim turističnim vlakom. Vožnja cestnega turističnega vlaka na cesti, na kateri je najvišja dovoljena hitrost v skladu s tem zakonom več kot 90 km/h, je prepovedana.

(5) Če se gospodarske vožnje opravljajo zgoščeno na določenem območju in v določenem časovnem obdobju, mora upravljavec ceste na to opozoriti druge udeležence cestnega prometa s predpisano prometno signalizacijo. Cesto ali njen del, po katerem poteka proga cestnega turističnega vlaka, mora označiti s predpisano prometno signalizacijo ter urediti in označiti končni postaji in morebitna vmesna postajališča. Končna postaja cestnega turističnega vlaka mora biti zunaj vozišča.

(6) Prevoz oseb s cestnim turističnim vlakom zunaj označene proge iz prejšnjega odstavka je prepovedan.

(7) Prevoz oseb s cestnim turističnim vlakom lahko opravlja voznik, ki ima najmanj vozniško dovoljenje za vožnjo motornega vozila kategorije D1 ter ni voznik začetnik.

(8) Glede pogojev za udeležbo kolesa-rikše, kočije itd., se smiselno uporabljajo določbe tega člena, ki urejajo vožnjo cestnega turističnega vlaka.

(9) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(10) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 80 eurov.

79. člen

(vleka priklopnega vozila)

(1) Z motornim vozilom je dovoljeno vleči največ eno priklopno vozilo, s traktorjem in pri gospodarski vožnji pa največ dve priklopni vozili.

(2) Pri gospodarski vožnji za prevoz oseb s cestnim turističnim vlakom so dovoljena največ tri priklopna vozila.

(3) Vlečna naprava ne sme biti obremenjena bolj, kot to dovoljuje proizvajalec vozila oziroma proizvajalec vlečne naprave, pri čemer se mora upoštevati nižja vrednost.

(4) V primeru, da priklopno vozilo ali tovor na njem zakriva vidno polje v vzratnem ogledalu vlečnega vozila, morata biti na vlečnem vozilu nameščeni dodatni vzratni ogledali, ki omogočata normalno vidno polje.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo četrtega odstavka tega člena.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali tretjega odstavka tega člena.

(7) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami prvega ali tretjega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 80 eurov. Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami prvega ali tretjega odstavka tega člena.

80. člen

(pogoji za voznika vlečenega vozila)

(1) Vlečeno vozilo sme upravljati oseba, ki izpolnjuje pogoje za vožnjo vlečenega vozila.

(2) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

(3) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

81. člen

(pogoji za varno vleko pokvarjenega vozila)

(1) Vleka dvoslednega motornega vozila je dovoljena le, če se to zaradi okvare ne more premikati samo. Vleka enoslednega vozila je prepovedana.

(2) Pokvarjeno motorno vozilo je dovoljeno vleči z vrvjo ali drogom, le, če je motorno vozilo registrirano, in sicer:

1. z vrvjo samo trikolo, lahko štirikolo, štirikolo ali osebni avtomobil, ki ima brezhibno delovno zavoro in brezhibno napravo za upravljanje, ki delujeta tudi, kadar motor ne deluje;

2. z drogom vozilo, ki ima brezhibno napravo za upravljanje, če pa njegova skupna masa presega maso vlečnega vozila, pa tudi brezhibno delujočo delovno zavoro;

3. oprto na vlečno vozilo, kadar niso izpolnjeni pogoji iz prve ali druge alineje.

(3) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, se lahko vleče motorno vozilo le tako, da je oprto na vlečno vozilo.

(4) Pri vleki z vrvjo razdalja med vlečnim in vlečenim vozilom ne sme biti manjša od 3 m in ne večja od 5 m.

(5) V vlečenem vozilu ne sme biti potnikov.

(6) Med vleko morata imeti obe vozili vklopljene varnostne utripalke. Če katero od vozil nima varnostnih utripalk ali te ne delujejo, mora biti na vlečnem vozilu prižgana najmanj ena posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve, ki mora biti dobro vidna z vseh strani. Če svetilka ni dobro vidna z zadnje strani, mora biti taka svetilka tudi na vlečenem vozilu.

(7) Pri vleki ponoči morajo biti na vlečenem vozilu prižgane najmanj pozicijske svetilke. Na vlečnem vozilu mora biti prižgana najmanj ena rumena posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve, ki mora biti dobro vidna z vseh strani. Če rumena posebna opozorilna svetilka ni dobro vidna z zadnje strani, mora biti taka svetilka tudi na vlečenem vozilu.

(8) Kadar je vidljivost zmanjšana na manj kot 50 metrov, je vleka pokvarjenih vozil prepovedana. Če se takšne razmere pojavijo med vleko ali se vozilo na cesti pokvari v takšnih razmerah, je vleka dovoljena le do najbližjega kraja, kjer je mogoče pokvarjeno vozilo izločiti iz prometa.

(9) Vleka pokvarjenega motornega vozila s pripetimi priklopnimi vozilom je dovoljena le do najbližjega primerne prostora zunaj vozišča, kjer se priklopno vozilo izloči iz prometa.

(10) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(11) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 80 eurov. Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

82. člen

(vleka pokvarjenega vozila na avtocesti in hitri cesti)

(1) Vleka dvoslednega motornega vozila na avtocesti in hitri cesti je dovoljena izključno, če je do okvare prišlo med vožnjo na tej cesti, in sicer le do najbližjega izvoza.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je po avtocesti in hitri cesti dovoljena vleka pokvarjenega tovornega vozila ali avtobusa do najbližjega kraja, kjer je mogoče okvaro odpraviti, če vleka takega vozila po cesti nižje kategorije ni mogoča.

(3) Pri vleki po avtocesti in hitri cesti mora biti vlečeno vozilo oprto na vlečno vozilo ali na priklopno vozilo za vleko pokvarjenih vozil, na obeh vozilih pa morata biti prižgani najmanj po dve dobro vidni posebni opozorilni svetilki, ki oddajata svetlobo rumene barve, in sicer na vlečnem vozilu na sprednji strani, na vlečenem vozilu pa na zadnji strani.

(4) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(5) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 80 eurov. Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

IX. VARSTVO UDELEŽENCEV CESTNEGA PROMETA

83. člen

(udeležba pešcev v cestnem prometu)

(1) Pešci morajo uporabljati prometne površine, namenjene hoji pešcev.

(2) Če na vozišču ali ob njem ni pasu za pešce, pešpoti ali pločnika, je pa kolesarska pot ali steza, smejo hoditi pešci po kolesarski poti ali stezi, vendar tako, da ne ovirajo kolesarjev, voznikov lahkih motornih vozil in voznikov mopedov, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h.

(3) Pešec ne sme hoditi po vozišču ali se zadrževati na njem, prav tako ne sme nanj nenadoma stopiti.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka smejo hoditi pešci po vozišču tam, kjer ni pločnika, pešpoti ali kolesarske steze. Pešci morajo hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje.

(6) Pešec, ki potiska enosledno vozilo, ročni voziček ali drugo prevozno sredstvo in organizirana skupina pešcev, mora v primeru, ko ni mogoče uporabljati prometne površine namenjene hoji pešcev, hoditi ob desnem robu vozišča v smeri hoje. Pešec, ki potiska ob sebi enosledno vozilo, ga mora voditi na svoji levi strani. Določba velja tudi za osebo, ki se vozi v invalidskem vozičku.

(7) Pešec mora prečkati vozišče na prehodu za pešce, če je ta oddaljen od njega manj kot 100 metrov. Pešec ne sme prečkati vozišča zunaj prehoda za pešce, če sta smerni vozišči fizično ločeni ali ju loči neprekinjena ločilna črta.

(8) Pešec mora prečkati vozišče brez ustavljanja in po najkrajši poti. Preden stopi na vozišče, se mora prepričati, če to lahko varno stori.

(9) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek pešec, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega, tretjega, četrtega, šestega, sedmega ali osmega odstavka tega člena in organizator skupine pešcev, ki ravna v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena.

84. člen

(označitev pešcev)

(1) Pešec, ki vleče ali potiska po vozišču ročni voziček ali se vozi po vozišču v invalidskem vozičku, mora imeti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti na vozičku prižgano najmanj eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo, pritrjeno na levi strani, ki mora biti vidna od spredaj in zadaj. Svetloba svetilke ne sme slepiti drugih udeležencev v cestnem prometu.

(2) Pešec, ki ponoči hodi zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju, kjer ni pločnika ali pešpoti, po vozišču ali tik ob njem, mora nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, svetilko, ki oddaja belo svetlobo, ki je vidna s sprednje in zadnje strani ali odsevni telovnik živo rumene ali oranžne barve z vdelanimi odsevnimi trakovi bele barve, ali odsevnik iz drugega odstavka 87. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek mora organizirana skupina pešcev, ki hodi ponoči zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju po vozišču, uporabljati na začetku in na koncu skupine najmanj po eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo. Svetilke morajo biti nameščene tako, da jih lahko drugi udeleženci cestnega prometa pravočasno opazijo.

(4) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek pešec, ki ni označen v skladu z določbami tega člena in organizator skupine pešcev, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena.

85. člen

(varna udeležba oseb s posebnimi potrebami v cestnem prometu)

Osebe s posebnimi potrebami, katerih udeležba v cestnem prometu lahko predstavlja povečano nevarnost zanje ali za druge, se smejo vključiti v cestni promet, ko same, ali tisti, ki so zanje odgovorni, storijo vse, da s svojo udeležbo ne bi ogrozili sebe ali drugih udeležencev cestnega prometa. V tem smislu morajo imeti spremljevalca, ter uporabljati prirejeno vozilo ali potrebne pripomočke. Slep pešci, ki so samostojno udeleženi v cestnem prometu, morajo uporabljati belo palico.

86. člen

(označitev oseb na avtocesti in hitri cesti)

(1) Med hojo po avtocesti in hitri cesti morajo nositi odsevna dobro vidna zgornja oblačila živo rumene, oranžne ali živo rdeče barve z vdelanimi odsevnimi trakovi bele barve:

1. policisti in vojaški policisti pri opravljanju uradnih nalog;

2. osebe, ki opravljajo ogled prometne nesreče ali so vključene v ogled;

3. zdravstveni delavci, gasilci in druge osebe, ki nudijo in zagotavljajo potrebno pomoč;

4. inšpektorji, pristojni za nadzor cest in drugi pooblašteni delavci, kadar nadzirajo stanje cest ter upravljavci cestninskih cest, kadar izvajajo nadzor nad plačevanjem cestnine;

5. pooblaščenec uradne osebe finančne uprave pri opravljanju njenih nalog;

6. izvajalci izrednega prevoza, ki zaradi okvare obstane na avtocesti, pri označevanju ovire ter

7. voznik ali potnik vozila, ustavljenega v sili na odstavnem pasu.

(2) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

87. člen

(varstvo otrok)

(1) Otroci morajo biti kot udeleženci v cestnem prometu deležni posebne pozornosti in pomoči vseh drugih udeležencev.

(2) Otroci morajo ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, odsevnik, ki ne sme biti rdeče barve in katerega odsevna površina na vsaki strani meri najmanj 20 cm².

(3) Učenci prvega in drugega razreda osnovne šole morajo na poti v šolo in iz nje nositi poleg odsevnika iz prejšnjega odstavka tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu.

(4) Kadar je treba poskrbeti za varnost otrok, posebno če se pričakuje večje število otrok na enem mestu (prihod ali odhod iz šole, vrtca ipd.), lahko šole, organizirane skupine staršev, organizacije za varnost cestnega prometa, ustanove, društva ali druge institucije organizirajo in izvajajo varstvo otrok v cestnem prometu.

(5) Pri varovanju otrok iz prejšnjega odstavka na prehodu za pešce mora biti oseba, ki varuje otroke pri prečkanju vozišča, stara najmanj 21 let. Oblečena mora biti v oblačila živo rumene barve z vdelanimi odsevnimi trakovi bele barve, pri varovanju pa mora uporabljati predpisani, obojestransko označeni prometni znak »Ustavi!«, s katerim ustavi prometni tok vozil in omogoči otrokom varno prečkanje vozišča.

(6) Voznik mora na znak iz prejšnjega odstavka ustaviti vozilo pred prehodom za pešce in pustiti otroke mimo.

(7) Otroci morajo imeti na poti v vrtec in prvi razred osnovne šole ter domov spremstvo polnoletne osebe. Spremljevalci so lahko tudi otroci, starejši od 10 let in mladoletniki, če to dovolijo starši, skrbniki oziroma rejniki otroka. Otroci, ki obiskujejo prvi razred osnovne šole, lahko prihajajo v območju umirjenega prometa in v območju za pešce v šolo tudi brez spremstva, če to dovolijo starši, skrbniki oziroma rejniki.

(8) Otroci smejo samostojno sodelovati v cestnem prometu šole, ko se starši, skrbniki oziroma rejniki prepričajo, da so otroci sposobni razumeti nevarnosti v prometu in da so seznanjeni s prometnimi razmerami na prometnih površinah, kjer se srečujejo s cestnim prometom.

(9) O kršitvi določb tega zakona, ki jo stori otrok ali mladoletnik, mora pooblaščenec uradna oseba obvestiti njegove starše, skrbnike oziroma rejnike.

(10) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo šestega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

88. člen

(prevoz oseb)

(1) V motornem in priklopnem vozilu ali na njem se sme voziti le toliko oseb, kolikor je v vozilu sedežev oziroma stojišč, na način, ki ga je določil proizvajalec vozila.

(2) V bivalnem in lahkem priklopniku ni dovoljeno prevažati oseb.

(3) Voznik sme v avtobusu, ki v prometnem dovoljenju nima vpisanih stojišč, voziti le toliko oseb, kolikor ima vozilo vgrajenih sedežev. Potniki morajo med vožnjo sedeti na sedežih, vgrajenih v vozilu.

(4) Voznik ne sme pričeti z vožnjo avtobusa, dokler potniki niso varno vstopili oziroma izstopili, in dokler vrata avtobusa niso zaprta.

(5) Na delovnem vozilu, ki ima prigradjena stojišča ali sedeže, se sme voziti le toliko oseb, kolikor je teh stojišč ali

sedežev. Na delovnem vozilu v cestnem prometu mora biti v takem primeru prižgana rumena utripajoča luč.

(6) V bivalnem vozilu se sme voziti le toliko oseb, kolikor je v prometnem dovoljenju vpisanih sedežev. Potniki morajo med vožnjo sedeti na sedežih.

(7) Na sedežu poleg voznika ni dovoljeno voziti osebe, ki je očitno pod vplivom alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil.

(8) Na tovornem vozilu oziroma na priklopnem vozilu, ki ga vleče traktor, se sme voziti v prostoru za tovor največ pet oseb, ki so potrebne za nalaganje oziroma razlaganje tovara.

(9) Osebe, ki se vozijo v vozilih iz petega ali osmega odstavka tega člena, ne smejo biti očitno pod vplivom alkohola, mamil ali psihoaktivnih zdravil.

(10) Osebe iz osmega odstavka tega člena ne smejo v vozilu stati, sedeti na straneh tovornega prostora ali na nestabilnem oziroma nepritrjenem tovoru, kot tudi ne na tovoru, ki presega višino stranic tovornega prostora.

(11) Na tovornem vozilu, ki nima stranic tovornega prostora, in na prekucniku ni dovoljeno voziti oseb.

(12) Na traktorju in delovnem stroju se sme poleg voznika voziti druga oseba le, če je v ta namen na njem vgrajen sedež za prevoz oseb, ki je vpisan v prometnem dovoljenju. Otrok, mlajši od enega leta in pol, se na traktorju ali na delovnem stroju ne sme prevažati.

(13) Na traktorskem priključku, na priključku delovnega stroja ali motokultivatorja ni dovoljeno prevažati osebe.

(14) Med vožnjo v motornem vozilu z vgrajenim zadrževalnim sistemom mora biti otrok, manjši od 140 cm ali lažji od 36 kg, zavarovan z zadrževalnim sistemom, ki je primeren fizičnim lastnostim otroka. V motornem vozilu, ki ni opremljen z zadrževalnim sistemom, ni dovoljeno prevažati otrok, mlajših od treh let, otroci starejši od treh let in manjši od 140 cm pa se smejo prevažati le na sedežih, ki niso prednji sedeži. Otrok ni dovoljeno prevažati v nazaj obrnjenem zadrževalnem sistemu v sedežu za potnike, zaščitenem s prednjo zračno blazino, razen če je zračna blazina deaktivirana mehanično.

(15) Voznik začetnik ne sme voziti vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali prevoz oseb za lastne potrebe.

(16) Pri opravljanju nalog policije lahko policist opravlja prevoz oseb z vozilom policije tako, da mu ni treba upoštevati določb tega člena, vendar pri tem ne sme ogroziti potnikov ali drugih udeležencev cestnega prometa ali njihovega premoženja.

(17) Z globo 120 evrov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(18) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

89. člen

(prepoved prevoza oseb)

(1) Vozilo, s katerim se lahko poleg voznika prevažata več kot osem oseb, sme voziti oseba, ki v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti, ki ima za posledico smrt ene ali več oseb, ali za kaznivo dejanje zapustitve poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči.

(2) Oseba, zaposlena kot voznik vozila iz prejšnjega odstavka ali ki vozi takšno vozilo pri opravljanju svojega poklica, mora najkasneje v roku 8 dni po pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka pisno obvestiti delodajalca, pri katerem je zaposlena, o neizpolnjevanju katerega koli pogoja iz prejšnjega odstavka.

(3) Delodajalci, ki uporabljajo vozila iz prvega odstavka tega člena, so dolžni za vse svoje voznike, ki vozijo ta vozila, preden jih odredijo na vožnjo preveriti, če izpolnjujejo pogoje,

predpisane v prvem odstavku. Delodajalci lahko pridobijo podatke za svoje voznike od organov, ki vodijo evidence podatkov iz prvega odstavka tega člena. Na zahtevo delodajalca morajo organi, ki vodijo evidence, te podatke brezplačno posredovati.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo 5.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

90. člen

(prevoz skupine otrok)

(1) Skupino otrok je dovoljeno prevažati le z motornim vozilom, ki poleg splošnih pogojev, predpisanih v tem zakonu in zakonu, ki ureja motorna vozila, izpolnjuje tudi druge predpisane posebne pogoje.

(2) Skupino otrok, ki se prevaža z avtobusom, mora, razen pri prevozu v šolo in iz šole v posebnem linijskem prevozu, spremljati najmanj en spremljevalec (učitelj, vzgojitelj, trener ipd.), star najmanj 21 let, ki skrbi za varnost otrok pri vstopanju v vozilo in izstopanju iz njega ter za red in varnost otrok v avtobusu.

(3) Otroci morajo med vožnjo z avtobusom, razen med vožnjo z mestnim avtobusom v naselju, sedeti na sedežih, vgrajenih v vozilu, in biti pripeti z vgrajenimi varnostnimi pasovi. Na sedežih, pred katerimi ni drugega sedeža ali predpisane varnostne pregrade, smejo sedeti le, če so pripeti z vgrajenimi varnostnimi pasovi.

(4) Skupino otrok sme prevažati z osebnim avtomobilom voznik, ki ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za vožnjo motornega vozila kategorije B, z avtobusom pa voznik, ki najmanj eno leto poklicno vozi avtobus ustrezne kategorije (D1 ali D). Voznik, ki poklicno vozi avtobus kategorije D manj kot eno leto, sme prevažati skupino otrok z avtobusom, če je pred tem najmanj dve leti poklicno vozil motorna vozila kategorije C. Voznik, ki poklicno vozi avtobus kategorije D1 manj kot eno leto, sme prevažati skupino otrok z avtobusom, ki nima več kot 16 sedežev, če je pred tem najmanj dve leti poklicno vozil motorna vozila kategorije B.

(5) Poklicne vozniške izkušnje iz prejšnjega odstavka dokazuje voznik s potrdilom o poklicnih voznških izkušnjah, ki ga izda pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, pri katerem je voznik zaposlen oziroma pri katerem je pridobil predpisane vozniške izkušnje. Potrdilo o poklicnih voznških izkušnjah se izda na posebnem predpisanem obrazcu.

(6) Voznik ne sme v delovnem dnevu, v katerem prevaža skupino otrok, opravljati del, ki bi lahko vplivala na njegovo zmožnost varnega upravljanja motornega vozila.

(7) Če naročnik prevoza oziroma njegov predstavnik sumi, da je voznik v takšnem psihofizičnem stanju, da ne zmore varno voziti, sme policiji predlagati, da pred začetkom ali nadaljevanjem vožnje policist preveri njegovo psihofizično stanje.

(8) Vozilo, s katerim se prevaža skupina otrok, mora biti predpisano označeno. Predpisano označeno mora biti tudi vozilo s katerim se opravlja posebni linijski prevoz šoloobveznih otrok, in sicer ves čas prevoza in ne glede na število otrok v vozilu.

(9) Voznik ne sme označiti vozila s predpisanim znakom za prevoz skupine otrok v nasprotju z določbo osmega odstavka tega člena.

(10) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(11) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(12) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 80 eurov. Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

91. člen

(vstopanje in izstopanje potnikov)

(1) Mimo avtobusa ali avtotaksi vozila, ustavljenega na zaznamovanem mestu na vozišču ali na zaznamovani niši, ki je rezervirana za avtobuse ali avtotaksi vozila, morajo vozniki voziti tako, da je zagotovljena varnost pešcev. Če potniki vstopajo ali izstopajo, je treba voziti mimo z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno.

(2) Avtobusu je treba v naselju omogočiti speljevanje s postajališča, ko voznik to nakaže s predpisanim znakom. Da bi mu to omogočili, morajo drugi udeleženci cestnega prometa zmanjšati hitrost in, če je potrebno, tudi ustaviti. Voznik avtobusa sme dati znak, da bo odpeljal s postajališča, šele ko zapre vrata in je pripravljen za vključitev v cestni promet. V promet se sme vključiti le, če s tem ne ogroža drugih udeležencev cestnega prometa.

(3) Mimo vozila, ustavljenega na cesti zunaj vozišča, ki je posebej označeno za prevoz skupine otrok in ima vključene varnostne utripalke, ker otroci vstopajo ali izstopajo, je voznik dolžan voziti z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno ter po potrebi vozilo ustaviti.

(4) Kadar je vozilo, ki je posebej označeno za prevoz skupine otrok in ima vključene varnostne utripalke, ker otroci vstopajo ali izstopajo, ustavljeno na smernem vozišču, voznja mimo za vozila, ki vozijo po istem smernem vozišču, ni dovoljena, vozniki vozil, ki vozijo mimo po smernem vozišču za vožnjo v nasprotni smeri, pa morajo voziti z zmanjšano hitrostjo in posebno previdno ter po potrebi vozilo ustaviti.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne potrebuje voznškega dovoljenja, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena in voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(6) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek voznik motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

92. člen

(jahač, gonič in vodič živali v prometu ter pogoji za udeležbo živali v cestnem prometu)

(1) Za jahača, goniča in vodiča živali, udeleženega v cestnem prometu, se uporabljajo določbe tega zakona o pešcih, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Domače živali (psi, mačke, drobnica, večje živali idr.), ki lahko ogrozijo varnost cestnega prometa, so lahko na cestah, namenjenih prometu motornih vozil, le v spremstvu osebe, ki jih varno vodi. Živali je prepovedano voditi iz vozila ali z vozilom.

(3) Živali iz prejšnjega odstavka, ki se prevažajo v delu motornega vozila, namenjenega za prevoz potnikov oziroma prtljage, morajo biti ustrezno zavarovane.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena je na posameznih občinskih cestah dovoljeno voditi živino na pašo s traktorjem, če tako določi občina.

(5) Jahač mora biti telesno sposoben za ježo in mora obvladati žival, na kateri jezdi. Jahač, mlajši od 14 let, sme jezdit le v spremstvu polnoletne osebe.

(6) Jahač sme uporabljati poti za jahače in nekategorizirane ceste, občinske ceste pa le, če to ni v nasprotju s prometno ureditvijo na njih. Jezdenje na državnih cestah ni dovoljeno.

(7) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za policiste pri opravljanju nalog policije.

(8) Jahač, ki jaha po vozišču, mora jahati ob desnem robu vozišča v smeri ježe.

(9) Gonič ali vodič živali mora biti sposoben voditi ali goniti živali. Pri presoji sposobnosti je treba upoštevati število in vrsto živali, ki jih goni ali vodi.

(10) Čredo živali mora spremljati primerno število gonilcev ali vodičev glede na število in vrsto živali ter značilnosti cestnega prometa.

(11) Gonjenje živali je treba organizirati tako, da jih gonič goni v čredi. Če je živali veliko, jih je treba razdeliti v več skupin in med njimi pustiti dovolj prostora za druge prometne udeležence.

(12) Živali je treba voditi ali goniti čim bližje desnemu robu vozišča, če je le mogoče, pa po robu vozišča ali bankini.

(13) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek jahač, gonič ali vodič živali, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena ter voznik ali potnik, ki ravna v nasprotju z določbo drugega ali tretjega odstavka tega člena.

93. člen

(pogoji za udeležbo koles v cestnem prometu)

(1) Vozniki koles morajo voziti po kolesarskem pasu, kolesarski stezi ali kolesarski poti. Kjer teh prometnih površin ni oziroma niso prevozne, smejo voziti ob desnem robu smernega vozišča v smeri vožnje.

(2) Vozniki koles morajo voziti drug za drugim, razen na kolesarski poti, kjer smeta voziti dva vzporedno, če širina poti to omogoča.

(3) Med vožnjo s kolesom je prepovedano:

1. voditi, vleči ali potiskati druga vozila, razen vleke priklopnih vozil iz četrtega in petega odstavka tega člena;
2. pustiti se vleči ali potiskati;
3. prevažati predmete, ki ovirajo kolesarja pri vožnji;
4. voziti druge osebe, razen če ta zakon ne določa drugače.

(4) Če je kolesu dodano priklopno vozilo, mora biti vez med kolesom in priklopnim vozilom takšna, da voznik kolesa lahko obvlada kolo in priklopno vozilo in da se priklopno vozilo ne more samo odpeti. Priklopno vozilo ne sme biti širše od 100 cm. Na sredini zadnje strani priklopnega vozila mora biti nameščen rdeč odsevnik, predpisan za priklopna vozila, ponoči in ob zmanjšani vidljivosti pa mora biti nad njim prižgana pozicijska svetilka, ki oddaja rdečo svetlobo.

(5) V priklopnem vozilu, ki je dodano kolesu, ni dovoljeno prevažati oseb, razen v priklopnem vozilu, konstruiranem in namenjenem za prevoz enega ali dveh otrok. Takšno priklopno vozilo mora ustrezati pogojem iz 1. in 4. točke šestega odstavka tega člena.

(6) Na kolesu je dovoljeno prevažati otroka mlajšega od osem let, če je na kolesu pritrjen poseben sedež za otroka in je kolo dodatno opremljeno s stopalkami za noge, ki morajo biti prilagojene velikosti otroka. Sedež za otroka mora biti narejen tako, da:

1. ustreza velikosti otroka;
2. je trdno povezan s kolesom;
3. je nameščen tako, da ne ovira voznika, mu ne zmanjšuje preglednosti in gibljivosti;
4. onemogoča poškodovanje otroka.

(7) Dve ali več oseb se sme voziti le na kolesu posebne konstrukcije, ki je izdelano tako, da omogoča varno vožnjo.

(8) Na kolesu in v priklopnem vozilu, ki je dodano kolesu, sme prevažati otroka le polnoletna oseba.

(9) Voznik kolesa mora imeti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti prižgano na sprednji strani žaromet za osvetljevanje ceste, ki oddaja belo svetlobo, na zadnji strani pa pozicijsko svetilko, ki oddaja rdečo svetlobo. Na zadnji strani kolesa mora imeti nameščen rdeč odsevnik, na obeh straneh pedal rumene ali oranžne odsevničke, na kolesih pa rumene ali oranžne bočne odsevničke.

(10) Parkirano kolo mora biti postavljeno tako, da ne ovira prometa.

(11) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki prevaža otroka na kolesu ali v priklopnem vozilu, ki je dodano kolesu, v nasprotju z določbo šestega, osmega ali desetega odstavka tega člena ter udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, sedmega ali devetega odstavka tega člena.

94. člen

(vožnja voznikov koles z licenco)

(1) Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena smejo vozniki koles, ki imajo licenco Kolesarske zveze Slovenije ali ustrezne druge mednarodne kolesarske organizacije, za nastope na organiziranih kolesarskih tekmovanjih pri izvedbi treninga na javni cesti voziti tudi po dva vzporedno. Voznikom koles ni dovoljeno voziti vzporedno, kadar je zmanjšana vidljivost in ponoči. Pri vzporedni vožnji se lahko uporablja le skrajni desni prometni pas.

(2) Trening iz prejšnjega odstavka lahko poteka na vozišču tistih cest, ki nimajo kolesarskega pasu oziroma kolesarske poti.

(3) Organizirana kolona voznikov koles, ki vozijo vzporedno, ne sme šteti manj kot štiri voznike koles (2 para). Organizirano kolono voznikov koles spredaj ali zadaj spremlja vozilo, označeno s posebno opozorilno svetilko, ki oddaja rumeno svetlobo.

(4) Ko vozniki koles vadijo v skladu s prejšnjim odstavkom, smejo uporabljati na javnih cestah tudi tekmovalna kolesa. Vozniki koles morajo obvezno uporabljati kolesarsko čelado.

(5) Vozniki koles morajo imeti v času, ko vozijo po določbah tega člena, pri sebi ustrezno potrdilo o tem, da imajo licenco, ki jo je izdala Kolesarska zveza Slovenije ali ustrezna druga mednarodna kolesarska organizacija. Navedeno potrdilo morajo vozniki koles predložiti pri nadzoru na vpogled.

(6) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik kolesa, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

95. člen

(pogoji za udeležbo mopedov, motornih koles, trikoles, lahkih štirikoles in štirikoles v cestnem prometu)

(1) Vozniki mopedov, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, morajo voziti po kolesarskem pasu, kolesarski stezi ali kolesarski poti. Kjer teh prometnih površin ni oziroma niso prevozne, smejo voziti ob desnem robu smernega vozišča v smeri vožnje.

(2) Vozniki mopedov, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, morajo voziti drug za drugim.

(3) Mopedu ali motornemu kolesu sme biti priklopljen lahki priklopnik za prtljago na največ dveh kolesih, ki ga vleče za seboj. Ta priklopnik ne sme biti širši od enega metra in mora biti pripet tako, da se ne more sam odpeti in da je zagotovljena njegova stabilnost.

(4) Voznik mopeda in motornega kolesa sme prevažati potnika samo, če je na vozilu za potnika vgrajen poseben sedež in stopalke za noge ali če ima stranski priklopnik. Potnik na mopedu in motornem kolesu mora imeti med vožnjo noge na stopalkah.

(5) Voznik mopeda, motornega kolesa, trikolesa, lahkega štirikolesa ali štirikolesa sme kot potnike voziti le osebe, starejše od 12 let.

(6) Voznik mopeda, motornega kolesa, trikolesa, lahkega štirikolesa ali štirikolesa ne sme voziti osebe, ki je očitno pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(7) Voznik mopeda in motornega kolesa se ne sme držati za drugo vozilo, prevažati, vleči ali potiskati predmetov, ki bi ga ovirali pri vožnji, ali potiskati oziroma vleči drugih udeležencev cestnega prometa.

(8) Voznik mopeda, mlajši od 16 let, ne sme prevažati potnika.

(9) Določbe tega zakona, ki veljajo za kolesarje, se smiselno uporabljajo tudi za voznike mopredov, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h.

(10) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega ali osmega odstavka tega člena.

(11) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo šestega ali sedmega odstavka tega člena.

96. člen

(pogoji za udeležbo vprežnih vozil v cestnem prometu)

(1) Voznik vprežnega vozila mora upravljati vozilo ves čas, dokler se premika v prometu na cesti, in sicer čim bližje desnemu robu vozišča.

(2) Vprežnega vozila ni dovoljeno puščati na cesti brez nadzorstva.

(3) Voznik vprežnega vozila in spremljevalec morata biti stara najmanj 14 let in sposobna obvladati vprežne živali.

(4) Spremljevalec mora biti za vprežnim vozilom, če je to potrebno zaradi tovora oziroma za priklopnim vozilom, kadar je to dodano vprežnemu vozilu. Spremljevalca zagotovi voznik.

(5) Voznik mora zagotoviti, da je vprežna žival sposobna vleči vozilo. Nesposobna je vprežna žival, ki je vidno utrujena, bolna ali poškodovana.

(6) Vprežnemu vozilu se ne sme dodati priklopnega vozila, razen kadar se z njim opravlja gospodarska vožnja, ko se mu sme dodati največ eno priklopno vozilo.

(7) Vež med voziloma mora biti toga in izvedena tako, da se ne more zlomiti oziroma da se priklopno vozilo ne more samo odpeti.

(8) Voznik mora zagotoviti, da vprežno vozilo, ki mu je dodano priklopno vozilo, vlečeta najmanj dve vprežni živali.

(9) Vprežno vozilo, tovor na vozilu in priklopno vozilo ne smejo presegati predpisanih dimenzij, razen pri gospodarski vožnji.

(10) Vprežno vozilo mora biti opremljeno z napravo za zaviranje.

(11) Ponoči in ob zmanjšani vidljivosti mora imeti vprežno vozilo oziroma vprežno vozilo s priklopnim vozilom na sprednji strani najmanj eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo in na zadnji strani najmanj eno svetilko, ki oddaja rdečo svetlobo, ki morata biti nameščeni levo od vzdolžne osi vozila. Vprežno vozilo mora imeti na zadnji strani dva rdeča odsevnika, ki ne smeta biti trikotne oblike, priklopno vozilo pa dva trikotna rdeča odsevnika, nameščena simetrično na vzdolžno os vozila.

(12) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik vprežnega vozila, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

97. člen

(pogoji za uporabo posebnih prevoznih sredstev v cestnem prometu)

(1) Posebna prevozna sredstva se smejo v cestnem prometu uporabljati le na pločnikih, poteh za pešce in kolesarskih poteh ter na območjih za pešce in območjih umirjenega prometa, odvisno od njegove velikosti. Uporabniki posebnih prevoznih sredstev ne smejo ovirati ali ogroziti pešcev. Način in hitrost gibanja morajo prilagoditi razmeram v prometu, njihova hitrost pa ne sme preseči največje hitrosti, s kakršno se lahko gibljejo pešci.

(2) Posebnih prevoznih sredstev ni dovoljeno uporabljati na vozišču ceste, namenjene prometu motornih vozil.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je dovoljena uporaba invalidskih vozičkov na vozišču ceste, namenjene prometu motornih vozil, na kateri ni druge primerne prometne površine, ločene od vozišča.

(4) Določbe tega zakona, ki veljajo za kolesarje, se smiselno uporabljajo tudi za uporabnike posebnih prevoznih sredstev.

(5) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

97.a člen

(pogoji za udeležbo lahkih motornih vozil v cestnem prometu)

(1) Vozniki lahkih motornih vozil morajo voziti po kolesarskem pasu, kolesarski stezi ali kolesarski poti. Kjer teh prometnih površin ni ali niso prevozne, smejo voziti ob desnem robu smernega vozišča ceste v naselju, kjer je najvišja dovoljena hitrost vožnje omejena do 50 km/h.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je dovoljena uporaba invalidskih vozičkov na motorni pogon tudi na vozišču ceste v naselju, namenjene prometu motornih vozil, kjer je najvišja dovoljena hitrost vožnje omejena do 70 km/h ali ceste zunaj naselja.

(3) Določbe tega zakona, ki veljajo za kolesarje, se smiselno uporabljajo tudi za voznike lahkih motornih vozil.

(4) Vozniki lahkih motornih vozil morajo voziti drug za drugim, razen na kolesarski poti, kjer smeta voziti dva vzporedno, če širina poti to omogoča.

(5) Med vožnjo z lahkim motornim vozilom je prepovedano:

- voditi, vleči ali potiskati druga vozila;
- pustiti se vleči ali potiskati;
- prevažati druge osebe, razen če je lahko motorno vozilo, skladno z navodili proizvajalca, konstruirano za prevoz oseb;
- prevažati predmete, ki ovirajo voznika pri vožnji.

(6) Voznik lahkega motornega vozila mora imeti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti prižgan na sprednji strani žaromet za osvetljevanje ceste, ki oddaja belo svetlobo, na zadnji strani pa pozicijsko svetilko, ki oddaja rdečo svetlobo. Na zadnji strani lahkega motornega vozila mora imeti nameščen rdeč odsevnik, na obeh straneh pa rumene ali oranžne bočne odsevnik.

(7) Parkirano lahko motorno vozilo mora biti postavljeno tako, da ne ovira prometa.

(8) Uporaba lahkih motornih vozil, pri katerih konstrukcijsko določena hitrost presega 25 km/h ali so širša od 80 cm, lahkih motornih vozil brez krmila in miniaturnih motornih vozil, v cestnem prometu ni dovoljena. Izjemoma je dovoljena uporaba motornih sani v cestnem prometu, če je to potrebno za reševanje človeških življenj ali premoženja, preprečitev ali odpravo velike materialne škode ali odpravo posledic onesnaženja okolja. V takih primerih sme v skladu s prometnimi pravili, ki se uporabljajo za vožnjo motornih vozil, motorne sani upravljati oseba, ki sme voziti motorno vozilo.

(9) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek voznik lahkega motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo prvega, četrtega, petega, šestega ali sedmega odstavka tega člena.

(10) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik lahkega motornega vozila, ki ravna v nasprotju z določbo osmega odstavka tega člena.

X. NAPRAVE ZA UREJANJE CESTNEGA PROMETA

98. člen

(prometna signalizacija)

(1) Udeleženci cestnega prometa morajo ravnati v skladu z omejitvami, prepovedmi in obveznostmi, izraženimi s prometno signalizacijo. Tako morajo ravnati tudi tedaj, ko je to v nasprotju s prometnimi pravili.

(2) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z omejitvami, prepovedmi in obveznostmi, izraženimi s prometno signalizacijo, razen tistega, ki ravna v nasprotju s prometnim znakom za:

- prepoved ustavljanja in parkiranja,
- prepoved ali omejitev prometa zaradi vremenskih razmer,
- varnostno razdaljo,
- omejitev hitrosti,
- prednost na križišču,
- obvezno uporabo snežnih verig,

- omejitev skupne mase ali osne obremenitve, urejene v zakonu, ki ureja ceste,
- omejitev največje dovoljene mase, urejene v zakonu, ki ureja ceste,
- »prepovedano prehitevanje za tovorna vozila«, postavljenim na avtocesti in hitri cesti ali
- samoizločanje.

99. člen

(svetlobni prometni znaki)

(1) Udeleženci cestnega prometa se morajo ravnati po barvah luči na semaforju, ki imajo naslednji pomen:

1. rdeča luč – prepovedana vožnja vozil oziroma hoja pešcev;
2. rdeča luč in prometni znak za vožnjo desno ob rdeči luči na semaforju – dovoljena vožnja desno ob rdeči luči na semaforju, če je smer prosta;
3. rumena luč – prepovedana vožnja, razen v primeru, ko se vozilo pri vožnji z dovoljeno hitrostjo ne more varno ustaviti zaradi premajhne oddaljenosti od semaforja;
4. zelena luč – prost prehod in obveznost za voznika, da brez odlašanja odpelje oziroma nadaljuje vožnjo;
5. zelena luč v obliki puščice pomeni:
 - na luči semaforja – voznik sme voziti le v smeri puščice;
 - kot dopolnilni znak na semaforju – kljub rdeči ali rumeni luči na semaforju sme voznik voziti v smeri puščice, pri tem pa ne sme ovirati vozil, ki vozijo po cesti, na katero se vključuje;
6. rdeča in rumena luč, ki gorita hkrati – prepovedana vožnja in napoved, da se bo prižgala zelena luč;
7. rumena utripajoča luč – vozi posebno previdno. Enak pomen ima rumena utripajoča luč, ki se uporablja kot samostojni svetlobni znak.

(2) Rumena luč v obliki puščice, ki je postavljena pri izhodu s križišča, obvešča voznike, ki so na križišču in zavijajo levo, da se je za vozila, ki prihajajo z nasprotne strani, na semaforju že prižgala rdeča luč in da lahko nadaljujejo vožnjo in zapustijo križišče.

(3) Glede medsebojne prednosti med vozili na križišču, na katerem je promet urejen s semaforji, se uporabljajo prometna pravila o prednosti, ki sicer veljajo na križišču.

(4) Za pešca velja zaporedje zelena-rdeča-zelena luč. Če se namesto zelene prižge rdeča luč, medtem ko prečka vozišče, mora prečkanje nadaljevati.

(5) Vozniki koles in mopedov, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h, morajo upoštevati svetlobne znake za pešce, če potekata pešpot in kolesarska pot ena ob drugi in ni posebnih svetlobnih znakov za kolesarje.

(6) Stalno svetleč svetlobni znak nad prometnim pasom pomeni:

1. rdeč X – promet na prometnem pasu je prepovedan;
2. zelena puščica, usmerjena navpično navzdol – prometni pas je odprt za promet;
3. rumena utripajoča puščica, usmerjena poševno navzdol – prometni pas je treba zapustiti v smeri puščice.

(7) Kjer je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki in sta na smernem vozišču najmanj dva prometna pasova, lahko vozila vozijo drugo poleg drugega, tudi če gostota prometa tega ne zahteva.

(8) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, razen voznika, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(9) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 3., 4., 5. ali 6. točke prvega odstavka ali petega odstavka ali 2. ali 3. točke šestega odstavka tega člena.

(10) Z globo 250 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 1., 2. ali 7. točke prvega odstavka ali 1. točke šestega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 3 kazenske točke.

100. člen

(prepoved vožnje na križišče pri zeleni luči na semaforju)

(1) Voznik pri zeleni luči na semaforju ne sme zapeljati na križišče, če bi zaradi gostote prometa ali ovire obstal na križišču tudi po spremembi svetlobnega znaka in oviral ali onemogočil promet vozil z leve ali desne.

(2) Voznik, ki pri zeleni luči na semaforju zapelje na križišče, mora omogočiti zapustitev križišča vozniku, ki je po spremembi svetlobnega znaka ostal na križišču.

(3) Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

101. člen

(posebni svetlobni znaki vozil s prednostjo in vozil za spremstvo)

(1) Vozila s prednostjo in vozila za spremstvo so motorna vozila, na katerih se za izvršitev določenih nujnih nalog uporabljajo posebni svetlobni in zvočni znaki.

(2) Posebni svetlobni in zvočni znaki so:

1. Na vozilu s prednostjo:

– najmanj dve posebni opozorilni svetilki, ki oddajata svetlobo modre barve (v nadaljnjem besedilu: modra svetilka). Ne glede na to določbo se sme za zagotavljanje prednosti na vozilih policije brez policijskih oznak izjemoma uporabljati samo ena modra svetilka. Ta svetlobni znak se sme na teh vozilih uporabiti tudi za opozarjanje na nesrečo, zgostitev prometa ali druge okoliščine, ki predstavljajo nevarnost za udeležence cestnega prometa;

– zvočni znak spreminjajoče se frekvence (sirena).

2. Na vozilu za spremstvo:

– posebni opozorilni svetilki, od katerih ena oddaja svetlobo modre barve in druga svetlobo rdeče barve (v nadaljnjem besedilu: rdeča in modra svetilka);

– zvočni znak spreminjajoče se frekvence (sirena).

Modra oziroma rdeča in modra svetilka se uporabljata skupaj s sireno. Na vozilih s prednostjo ali vozilih za spremstvo se lahko uporablja tudi svetlobni znak z dolgima žarometoma, ki enakomerno izmenično utripata, vendar le podnevi.

(3) Pomen posebnih svetlobnih in zvočnih znakov:

1. modra svetilka: udeleženci cestnega prometa morajo takoj dati prosto pot vozilu, ki daje tak znak. Vozniki se morajo z vozili umakniti k robu vozišča, če je zaradi neovirane vožnje vozila s prednostjo potrebno, morajo ustaviti ob robu ali zunaj vozišča, drugi udeleženci cestnega prometa se morajo umakniti z vozišča;

2. modra svetilka in svetlobna tabla: voznik mora postopno zmanjšati hitrost in ravnati po odredbi, izpisani na svetlobni tabli;

3. modra svetilka in kratek zvočni znak s sireno: voznik, za katerim vozi policijsko vozilo, ki daje tak znak, mora postopno zmanjšati hitrost in ustaviti ob robu ali zunaj vozišča. Voznik in potniki ne smejo izstopiti iz oziroma z vozila, dokler jim policist tega ne dovoli;

4. rdeča in modra svetilka: vozniki morajo takoj ustaviti vozila, drugi udeleženci cestnega prometa se morajo takoj umakniti z vozišča, in dati vozilu, ki daje tak znak, in vozilu oziroma vozilom, ki ga spremlja, prosto pot. Vozniki morajo ustaviti vozila ob robu ali zunaj vozišča. Vožnjo smejo nadaljevati šele, ko odpelje mimo vozilo, vozili oziroma vsa vozila v koloni, vključno z zaključnim vozilom, ki daje znake z rdečo in modro svetilko.

(4) Voznikom vozil s prednostjo, vozil za spremstvo in vozil v spremstvu ni treba upoštevati prometnih pravil in prometne signalizacije, vendar morajo voziti na tak način in s takšno hitrostjo, da ves čas obvladujejo vozilo in da ne ogrožajo drugih udeležencev cestnega prometa ali njihovega premoženja.

(5) Prepovedano se je priključiti vozilu s prednostjo, vozilu za spremstvo ali vozilu v spremstvu ali jih prehiteti.

(6) Vozilo s prednostjo ali vozilo za spremstvo sme med vožnjo izjemoma uporabljati tudi samo posebne svetlobne

znake brez sirene, kadar je ob zadostni vidnosti tega vozila zagotovljena varnost udeležencev cestnega prometa, vozilo s prednostjo pa tudi, kadar s temi znaki opozarja na nesrečo, zgostitev prometa ali druge okoliščine, ki predstavljajo nevarnost za udeležence cestnega prometa.

(7) Naprave za dajanje posebnih svetlobnih in zvočnih znakov iz tega člena smejo biti nameščene samo na vozilih, na katerih jih je dovoljeno uporabljati.

(8) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo prejšnjega odstavka, drug udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo 1., 2. ali 4. točke tretjega odstavka tega člena ter potnik, ki ravna v nasprotju z določbo 3. točke tretjega odstavka tega člena.

(9) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 1., 2. ali 4. točke tretjega odstavka tega člena, in voznik, ki ravna v nasprotju z določbo petega odstavka tega člena.

(10) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbo 3. točke tretjega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 kazenskih točk.

(11) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo sedmega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 80 eurov. Z globo 80 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

102. člen

(pogoji za vožnjo vozil s prednostjo in vozil za spremstvo)

(1) Vozila s prednostjo in vozila za spremstvo sme voziti oseba, ki:

- ni voznik začetnik;
- (prenehala veljati)
- v zadnjih treh letih ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti, ki ima za posledico smrt ene ali več oseb, ali za kaznivo dejanje zapustitve poškodovanca v prometni nesreči brez pomoči.

(2) Oseba, zaposlena kot voznik vozila iz prejšnjega odstavka ali ki vozi takšno vozilo pri opravljanju svojega poklica, mora takoj obvestiti organ ali organizacijo, pri katerem je zaposlena, o neizpolnjevanju kateregakoli pogoja iz prejšnjega odstavka.

(3) Organi in organizacije, ki uporabljajo vozila s prednostjo oziroma vozila za spremstvo, so dolžni za vse svoje voznike, ki vozijo ta vozila, redno preverjati, če izpolnjujejo pogoje, predpisane v prejšnjem odstavku. Organi in organizacije lahko pridobijo podatke za svoje voznike od organov, ki vodijo evidence podatkov iz prvega odstavka tega člena. Na zahtevo delodajalca morajo organi, ki vodijo evidence, te podatke brezplačno posredovati.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek voznik vozila s prednostjo ali vozila za spremstvo, ki ravna v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo 5.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila s prednostjo ali vozila s spremstvom v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 300 eurov. Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki odredi, dovoli ali dopusti vožnjo vozila s prednostjo ali vozila s spremstvom v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

103. člen

(posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve na vozilu)

(1) Na vozilih, ki se uporabljajo pri nadzoru in vzdrževanju cest, nameščanju in vzdrževanju prometne signalizacije

in opreme, električnih, telekomunikacijskih in drugih naprav in napeljav na cesti ali ob njej, na vozilih inšpektorjev, pristojnih za nadzor cest, na vozilih za pomoč in odvoz poškodovanih in pokvarjenih vozil, odvoz napačno parkiranih vozil, odvoz odpadkov, ter na vozilih občinskega redarstva in na vozilih izvajalcev zasebnega varovanja, ki so na intervencijski vožnji ali vožnji, namenjeni prevozom denarja in drugih vrednostnih pošiljk, se pri opravljanju ali v zvezi z namenom opravljanja dela na cesti uporablja posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve. Ta vozila smejo ustaviti na cesti za toliko časa, kot je nujno potrebno za opravljanje del in smejo zapeljati tudi v območje za pešce in v območje umirjenega prometa, če je to potrebno zaradi opravljanja del.

(2) Udeleženci cestnega prometa so dolžni omogočiti nemoteno delo osebam, ki ga opravljajo z vozili iz prejšnjega odstavka, in odstraniti svoja vozila, če je to treba, zlasti v primeru, če je dan javni poziv za odstranitev vozil z določenega območja zaradi izvajanja del večjega obsega ali javne prireditve oziroma javnega shoda.

(3) Posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve se uporablja tudi na vozilih v cestnem prometu, s katerimi se opravlja izredni prevoz, in na vozilih, ki spremljajo takšna vozila, na posebno počasnih vozilih, delovnih strojih in vozilih, ki jim je dodano priklonno vozilo za vleko pokvarjenih vozil, ter na traktorjih s traktorskimi priključki, ki presegajo širino traktorja. Posebna opozorilna svetilka se uporablja tudi na traktorjih z nošenimi traktorskimi priključki, ki z zadnjim robom segajo nazaj nad 1,5 m od zadnjega roba traktorja. V tem primeru se uporablja tudi dodatna opozorilna svetilka, nameščena na zadnjem delu priključka.

(4) Posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve se lahko uporablja tudi kot opozorilo na prometno nesrečo, prireditev na cesti ali drugo oviro na cesti ter za označitev vozil, ki prevažajo nevarno blago in za označitev kolone vozil, ki niso vozila v spremstvu.

(5) Posebna opozorilna svetilka, ki oddaja svetlobo rumene barve se sme uporabljati samo v primerih iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena. Nameščena sme biti samo na vozilih, na katerih jo je dovoljeno uporabljati, in sicer na enak način kot modra svetilka na vozilih s prednostjo.

(6) Voznik, ki sreča, dohiti ali pripelje do vozila s posebno opozorilno svetilko, ki oddaja svetlobo rumene barve, mora voziti posebno previdno in po potrebi ustaviti vozilo.

(7) Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, razen voznika, ki ravna v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

(8) Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

(9) Z globo 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 120 eurov. Z globo 120 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki ravna v nasprotju z določbami tega člena.

XI. PSIHOFIZIČNO STANJE UDELEŽENCEV CESTNEGA PROMETA

104. člen

(alkohol)

(1) Voznik ne sme voziti vozila v cestnem prometu, niti ga začeti voziti, če je pod vplivom alkohola. Učitelj vožnje ne sme usposabljalci kandidata za voznika motornega vozila in spremljevalec ne sme spremljati voznika, če je pod vplivom alkohola.

(2) Pod vplivom alkohola je voznik, učitelj vožnje oziroma spremljevalec, ki ima v organizmu več alkohola, kot dovoljuje ta zakon, in voznik, ki tudi pri manjši koncentraciji alkohola kaže

znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v cestnem prometu.

(3) Količina alkohola v organizmu je določena s koncentracijo alkohola v krvi ali tej ustrezno koncentracijo alkohola v izdihanem zraku.

(4) Ali je voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec pod vplivom alkohola, se ugotavlja z ustreznimi sredstvi, napravami ali s strokovnim pregledom.

105. člen

(prepoved vožnje vozila v cestnem prometu pod vplivom alkohola)

(1) V cestnem prometu ne sme imeti alkohola v organizmu:

1. voznik motornega vozila ali skupine vozil kategorije C1, C, D1, D, BE, C1E, CE, D1E, DE;
 2. voznik vozila, s katerim se opravlja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz oseb za lastne potrebe;
 3. voznik vozila, s katerim se prevažata nevarno blago;
 4. poklicni voznik motornega vozila, kadar opravlja ta poklic;
 5. voznik, ki preizkuša avtomatizirano vozilo ali sistem za avtomatizirano vožnjo;
 6. učitelj vožnje med usposabljanjem kandidata za voznika v vožnji motornega vozila;
 7. kandidat za voznika med usposabljanjem v vožnji motornega vozila;
 8. spremljevalec;
 9. voznik začetnik;
 10. voznik motornega vozila, ki nima vozniškega dovoljenja;
 11. voznik motornega vozila, ki v vozniškem dovoljenju nima vpisane kategorije motornega vozila, ki ga vozi;
 12. voznik motornega vozila, ki se mu izvršuje prepoved vožnje motornega vozila ali mu je vozniško dovoljenje odvzeto;
 13. voznik, ki prevažata skupino otrok.
- (2) Drugi vozniki imajo lahko največ do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, pod pogojem, da tudi pri nižji koncentraciji alkohola ne kažejo znakov motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v cestnem prometu.

(3) Voznika iz 1., 2., 3., 4., 5., 7., 9., 10, 11., 12. ali 13. točke prvega odstavka tega člena, učitelja vožnje ali spremljevalca, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 300 eurov, če ima do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku iz 1., 2., 3., 4., 5., 9., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka tega člena, učitelju vožnje ali spremljevalcu se izreče tudi 4 kazenske točke;

2. 600 eurov, če ima več kot 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku iz 1., 2., 3., 4., 5., 9., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka tega člena, učitelju vožnje ali spremljevalcu se izreče tudi 8 kazenskih točk;

3. 900 eurov, če ima več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku iz 1., 2., 3., 4., 5., 9., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka tega člena, učitelju vožnje ali spremljevalcu se izreče tudi 16 kazenskih točk;

4. najmanj 1.200 eurov, če ima več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku iz 1., 2., 3., 4., 5., 9., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka tega člena, učitelju vožnje ali spremljevalcu se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(4) Voznika, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, se kaznuje za prekršek z globo:

1. 300 eurov, če ima do vključno 0,50 grama alkohola na kilogram krvi ali do vključno 0,24 miligrama v litru izdihanega zraka in kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je

lahko nezanesljivo ravnanje v cestnem prometu. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 4 kazenske točke;

2. 600 eurov, če ima več kot 0,50 do vključno 0,80 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,24 do vključno 0,38 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 8 kazenskih točk;

3. 900 eurov, če ima več kot 0,80 do vključno 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,38 do vključno 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 16 kazenskih točk;

4. najmanj 1.200 eurov, če ima več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

106. člen

(prepovedane droge, psihoaktivna zdravila in druge psihoaktivne snovi)

(1) Voznik ne sme voziti vozila v cestnem prometu niti ga začeti voziti, če je pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, in njihovih presnovkov. Učitelj vožnje ne sme usposabljati kandidata za voznika motornega vozila in spremljevalec ne sme spremljati voznika, če je pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(2) Pod vplivom snovi iz prejšnjega odstavka je voznik, učitelj vožnje oziroma spremljevalec, pri katerem se s posebnimi sredstvi, napravami ali s strokovnim pregledom ugotovi prisotnost takih snovi v krvi ali slini.

(3) Z globo najmanj 1.200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena. Vozniku motornega vozila, učitelju vožnje in spremljevalcu se izreče tudi 18 kazenskih točk.

(4) Če se s toksikološko preiskavo telesnih tekočin ugotovi prisotnost prepovedanih drog ali drugih psihoaktivnih snovi ali njihovih presnovkov le v urinu, se voznika, učitelja vožnje ali spremljevalca napoti na kontrolni zdravstveni pregled v skladu z zakonom, ki ureja voznike.

(5) Če se s toksikološko preiskavo telesnih tekočin ugotovi prisotnost psihoaktivnih zdravil ali njihovih presnovkov v krvi ali slini, se voznika, učitelja vožnje ali spremljevalca napoti na kontrolni zdravstveni pregled v skladu z zakonom, ki ureja voznike. Ne glede na drugi odstavek tega člena se šteje, da voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec ni pod vplivom psihoaktivnih zdravil, če se s kontrolnim zdravstvenim pregledom ugotovi, da je voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec uporabljal psihoaktivna zdravila v skladu s predpisano terapijo in navodilom lečečega zdravnika.

107. člen

(preverjanje psihofizičnega stanja)

(1) Policist sme zaradi ugotovitve, ali ima udeleženec cestnega prometa v organizmu alkohol ali več alkohola, kot je dovoljeno, izvesti preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Neposrednemu udeležencu prometne nesreče, razen otroku, policist odredi preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Če se s preizkusom ugotovi, da ima voznik v organizmu več alkohola, kot je dovoljeno, mu policist prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozilačasno odvzame vozniško dovoljenje, zoper druge udeležence cestnega prometa, ki so očitno pod vplivom alkohola in ovirajo ali ogrožajo cestni promet, pa sme odrediti ukrepe, s katerimi jim onemogoči oviranje ali ogrožanje cestnega prometa.

(2) Če se z indikatorjem alkohola ugotovi, da ima udeleženec cestnega prometa v organizmu več alkohola, kot dovoljuje ta zakon, izpolni policist zapisnik o preizkusu, ki ga podpiše tudi preizkušen udeleženec cestnega prometa. Če udeleženec cestnega prometa oporeka rezultatu preizkusa z indikatorjem alkohola, iz katerega je razvidno, da ima v organizmu več alkohola, kot dovoljuje ta zakon, mu policist odredi preizkus z

etilometrom ali strokovni pregled. Če udeleženec cestnega prometa odkloni preizkus z etilometrom ali strokovni pregled, vpiše policist vzrok odklonitve v zapisnik, prav tako pa se šteje, da se udeleženec cestnega prometa strinja z rezultatom preizkusa z indikatorjem alkohola.

(3) Udeleženec cestnega prometa, ki mu policist odredi preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola, mora ravnati po odredbi policista. Če preizkus odkloni, policist vozniku prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa tudi začasno odvzame vozniško dovoljenje. Če zaradi zdravstvenega stanja ali zaradi drugega, s tem povezanega objektivnega vzroka, udeleženec cestnega prometa ne more opraviti preizkusa, mu policist odredi strokovni pregled. Če zdravnik, ki opravi strokovni pregled, ugotovi, da je pod vplivom alkohola, policist vozniku prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa začasno odvzame vozniško dovoljenje. Policist odredi strokovni pregled tudi v primeru, če udeleženec cestnega prometa ne opravi odrejenega preizkusa po navodilih proizvajalca.

(4) Za odklonitev preizkusa ali strokovnega pregleda šteje poleg neposredne odklonitve tudi ravnanje udeleženca v cestnem prometu, s katerim ovira ali onemogoči izvedbo preizkusa oziroma strokovnega pregleda ali poškoduje oziroma uniči vzorec za analizo.

(5) Policist izpolni zapisnik o preizkusu alkoholiziranosti tudi v primeru, če udeleženec cestnega prometa odkloni neposredno odrejen preizkus z indikatorjem alkohola ali etilometrom ali strokovni pregled.

(6) Udeležencu cestnega prometa, ki kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v cestnem prometu, rezultat preizkusa s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola pa kaže na prisotnost alkohola v dovoljenih mejah, odredi policist strokovni pregled.

(7) Policist sme zaradi ugotovitve, ali je udeleženec cestnega prometa pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za vožnjo, izvesti preizkus z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti teh snovi v organizmu ali predpisan postopek za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica teh snovi v organizmu. Preizkus z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje se lahko izvede tudi kot sestavni del postopka za prepoznavo znakov oziroma simptomov.

(8) Če policist s preizkusom z napravo ali sredstvom za hitro ugotavljanje prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu ali v postopku za prepoznavo znakov oziroma simptomov teh snovi prepozna znak oziroma simptom, ki je posledica takšne snovi v organizmu, ali če udeleženec cestnega prometa odkloni sodelovanje pri preizkusu ali postopku ali če preizkusa ali postopka ni mogoče opraviti zaradi drugega razloga, odredi policist udeležencu cestnega prometa strokovni pregled.

(9) Udeležencu prometne nesreče, neposrednemu udeležencu prometne nesreče ali osumljencu kaznivega dejanja nevarne vožnje v cestnem prometu sme policist zaradi ugotovitve, ali je udeleženec, neposredni udeleženec ali osumljenec kaznivega dejanja nevarne vožnje v cestnem prometu pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu odrediti strokovni pregled, ne da bi pred tem izvedel preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola. Neposrednemu udeležencu prometne nesreče, ki je zapustil mesto prometne nesreče in izjavil, da je po prometni nesreči užival alkoholne pijače, prepovedane droge, psihoaktivna zdravila ali druge psihoaktivne snovi, pa policist mora odrediti strokovni pregled. Izjavo neposrednega udeleženca prometne nesreče o uživanju alkoholnih pijač, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi policist zabeleži v zapisnik.

(10) Udeleženec cestnega prometa, kateremu je policist odredil strokovni pregled, mora ravnati po policistovi odredbi. Vozniku, kateremu je odredil strokovni pregled, policist prepove nadaljnjo vožnjo, vozniku motornega vozila pa tudi začasno vzame vozniško dovoljenje, razen v primeru iz tretjega odstav-

ka tega člena, kadar voznik zaradi zdravstvenega stanja ali drugega s tem povezanega objektivnega vzroka ne more opraviti preizkusa, zdravnik pa ugotovi, da ni pod vplivom alkohola.

(11) Na preizkus z etilometrom oziroma strokovni pregled odpelje udeleženca cestnega prometa policist s službenim vozilom. Če se s preizkusom z etilometrom ali strokovnim pregledom ugotovi, da je udeleženec cestnega prometa v takšnem psihofizičnem stanju, da sme voziti vozilo v cestnem prometu, ga policist s službenim vozilom odpelje nazaj k vozilu, ki ga je pred tem vozil, razen če obstaja nevarnost napada na policista ali če je policist napoten na interventni dogodek.

(12) Z globo najmanj 1.200 eurov se kaznuje za prekršek voznik, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju s policistovo zahtevo ali odredbo iz tretjega ali desetega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila, učitelju vožnje in spremljevalcu se izreče tudi 18 kazenskih točk.

108. člen

(strokovni pregled)

(1) Strokovni pregled po tem zakonu obsega zdravniški pregled, s katerim se ugotavljajo znaki motenj v vedenju, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje v prometu, in odvzem vzorcev krvi, urina ali drugih telesnih tekočin oziroma tkiv zaradi ugotavljanja prisotnosti alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki vplivajo na zmožnost varne udeležbe v cestnem prometu.

(2) Obseg odvzema vzorcev iz prejšnjega odstavka se določi glede na potrebe preiskave, s katero se ugotavlja prisotnost navedenih snovi v organizmu.

(3) O strokovnem pregledu mora zdravnik takoj izdelati pisno mnenje. Zdravnik mora odvzete vzorce krvi, urina, drugih telesnih tekočin oziroma tkiv takoj izročiti policistu, ki jih mora poslati v najbližjo pooblaščen strokovno ustanovo oziroma laboratorij, kjer se opravi analiza. Ustanova oziroma laboratorij mora opraviti posamezno analizo najkasneje v petnajstih dneh in o rezultatih takoj obvestiti tistega, ki je odredil strokovni pregled.

(4) Če zaradi zdravstvenega stanja ali iz drugega, s tem povezanega objektivnega vzroka ni mogoče opraviti celotnega strokovnega pregleda, mora zdravnik opraviti tisti del pregleda, ki ga je mogoče opraviti, in podati mnenje o znakih motenj v vedenju, ki kažejo na vpliv alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi.

(5) Analizo krvi, urina, drugih telesnih tekočin in tkiva opravljajo pooblaščen laboratoriji, ki imajo ustrezno usposobljene delavce in opremo.

(6) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki kot zdravstvena organizacija, zavod, laboratorij ali zdravnik zasebnik ravna v nasprotju z določbami tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 300 eurov.

109. člen

(prometne nesreče)

(1) Prometna nesreča je nesreča na javni cesti ali nekategorizirani cesti, ki se uporablja za javni cestni promet, v kateri je bilo udeleženo vsaj eno premikajoče se vozilo in je v njej najmanj ena oseba umrla ali je bila telesno poškodovana ali je nastala materialna škoda.

(2) Prometne nesreče se glede na posledice delijo na štiri kategorije:

1. prometna nesreča I. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je nastala samo materialna škoda;

2. prometna nesreča II. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je najmanj ena oseba lahko telesno poškodovana;

3. prometna nesreča III. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je najmanj ena oseba hudo telesno poškodovana;

4. prometna nesreča IV. kategorije – prometna nesreča, pri kateri je kdo umrl ali je zaradi posledic nesreče umrl v 30 dneh po nesreči.

(3) Prometna nesreča z majhno poškodbo je prometna nesreča I. kategorije, ki ima za posledico le manjšo poškodbo na udeleženih vozilih v obliki odrgnin, zdrsnin, vdrtin ipd., niso pa huje poškodovani podvozje ali naprave za upravljanje ali zaviranje, ali pa je nastala samo škoda na objektih, stvarah ali okolju.

110. člen

(dolžnostna ravnanja ob prometni nesreči)

(1) Vsakdo mora pomagati pri prometni nesreči, če je treba:

- rešiti človeška življenja;
- preprečiti ogrožanje drugih udeležencev cestnega prometa;
- preprečiti ali omiliti ekološko nesrečo.

(2) Po prometni nesreči mora udeleženec prometne nesreče:

1. ustaviti vozilo;
2. zavarovati in označiti kraj nesreče, pri prometni nesreči I. kategorije pa vozilo čimprej odstraniti z vozišča;
3. pomagati poškodovanim;
4. obvestiti policijo, center za obveščanje ali koga drugega, ki lahko obvesti policijo, razen pri prometni nesreči I. kategorije;

5. soudeleženi ali poškodovani v prometni nesreči posredovati ime in priimek ter naslov, posredovati podatke iz vozniškega dovoljenja in prometnega dovoljenja ter posredovati podatke o obveznem zavarovanju ali izpolniti Evropsko poročilo o prometni nesreči;

6. ostati na kraju prometne nesreče I. kategorije toliko časa, kolikor je potrebno, da udeleženci v prometni nesreči dobijo podatke iz prejšnje točke, in izpolniti Evropsko poročilo o prometni nesreči, oziroma osebi, ki ji je povzročena škoda, pa je ni na kraju nesreče, posredovati svoje osebne podatke;

7. ostati na kraju prometne nesreče II., III. in IV. kategorije;

8. ostati na kraju prometne nesreče, dokler ni končan ogled, razen če tisti, ki vodi ogled, ne odloči drugače;

9. vrniti se takoj na kraj prometne nesreče, če ga je zapustil zaradi odvoza ponesrečenca v bolnišnico ali zaradi obveščanja policije o prometni nesreči;

10. omogočiti naknadno ugotavljanje dejstev, če je zapustil mesto prometne nesreče.

(3) Neposredni udeleženci prometne nesreče od trenutka nesreče do zaključka ogleda ne smejo uživati alkoholnih pijač, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, ki zmanjšujejo njihovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(4) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec cestnega prometa, ki ravna v nasprotju z določbo prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo 300 eurov se kaznuje za prekršek neposredni udeleženec prometne nesreče, razen pešec, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena, če ima v organizmu:

1. več kot 0,20 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,10 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, ali

2. prepovedane droge, psihoaktivna zdravila ali druge psihoaktivne snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(6) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek neposredni udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju z določbo 1., 2., 3., 4., 5., 6., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena.

(7) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek v prometni nesreči udeleženi voznik motornega vozila iz prvega odstavka 105. člena tega zakona, učitelj vožnje ali spremljevalec, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena, če ima v organizmu:

1. alkohol ali

2. prepovedane droge, psihoaktivna zdravila ali druge psihoaktivne snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(8) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek v prometni nesreči udeleženi voznik motornega vozila iz drugega odstavka 105. člena tega zakona, ki ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka tega člena, če ima v organizmu:

1. več kot 0,20 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,10 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka ali

2. prepovedane droge, psihoaktivna zdravila ali druge psihoaktivne snovi, ki zmanjšujejo njegovo sposobnost za varno udeležbo v cestnem prometu.

(9) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek neposredni udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju z določbo 7. ali 8. točke drugega odstavka tega člena. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 kazenskih točk.

111. člen

(zavarovanje dokazov ob prometni nesreči)

(1) Policist mora priti na kraj prometne nesreče II., III. ali IV. kategorije, opraviti vse potrebno za zavarovanje kraja prometne nesreče in opraviti ogled.

(2) Policist mora priti na kraj prometne nesreče I. kategorije in ugotoviti dejstva ter zbrati dokaze, potrebne za odločitev o prekršku, če ga o njej obvesti udeleženec prometne nesreče v roku 24 ur od nastanka prometne nesreče.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, mora policist priti na kraj prometne nesreče I. kategorije, če ga o prometni nesreči obvesti oseba, ki ni udeleženec prometne nesreče, in ugotoviti, ali voznik in vozilo izpolnjujeta pogoje za udeležbo v cestnem prometu po tem zakonu, zakonu, ki ureja voznike in zakonu, ki ureja motorna vozila. Če pri tem ugotovi kršitve v zvezi z izpolnjevanjem pogojev za udeležbo v cestnem prometu, opravi postopek iz drugega odstavka tega člena.

(4) Policist lahko odstopi od ugotavljanja dejstev in zbiranja dokazov, potrebnih za odločitev o prekršku pri prometni nesreči z majhno poškodbo, ne glede na to s katerim prekrškom je bila prometna nesreča povzročena, in o tem obvesti udeleženca prometne nesreče. Preden policist odstopi od ugotavljanja dejstev in zbiranja dokazov, mora ugotoviti, ali voznik in vozilo izpolnjujeta pogoje za udeležbo v cestnem prometu po tem zakonu, zakonu, ki ureja voznike in zakonu, ki ureja motorna vozila. Če pri tem ugotovi kršitve v zvezi z izpolnjevanjem pogojev za udeležbo v cestnem prometu, ali se udeleženca prometne nesreče ne moreta sporazumeti o odgovornosti za povzročitev nesreče, opravi postopek iz drugega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka policist ne sme odstopiti od ugotavljanja dejstev in zbiranja dokazov, potrebnih za odločitev o prekršku tudi pri prometni nesreči z majhno poškodbo, če je neposredni udeleženec zapustil mesto prometne nesreče, ne da bi izpolnil obveznosti iz 110. člena tega zakona.

(6) Priča prometne nesreče mora udeležencu prometne nesreče in policistu posredovati osebne podatke. Če to ni mogoče, mora te podatke nemudoma sporočiti policijski postaji ali tistemu, ki vodi ogled.

(7) Sledi prometne nesreče II., III. in IV. kategorije se smejo odstraniti šele po končanem ogledu oziroma ko tako odloči tisti, ki opravlja ogled. Pri taki prometni nesreči ni dovoljeno spreminjati stanja na kraju prometne nesreče, dokler ni opravljena potrebna preiskava, razen kadar to zahteva reševanje udeležencev prometne nesreče.

(8) Za umrle udeležence prometne nesreče sme odrediti preiskovalni sodnik ali policist odvzem telesnih tekočin za analizo.

(9) Pri prometni nesreči, v kateri je kdo umrl ali bil poškodovan in odpeljan v bolnišnico, mora policist:

- poskrbeti za premoženje, ki je ostalo na kraju nesreče,
- poskrbeti za odstranitev in hrambo vozil, in sicer na stroške lastnika vozila,
- poskrbeti, da so najbližji sorodniki umrlega ali poškodovanega obveščeni o nesreči.

(10) Na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika ali policista mora zdravnik odvzeti udeležencu prometne nesreče kri,

urin, drugo telesno tekočino ali tkivo za analizo in v treh dneh od sprejema poškodovanega udeleženca prometne nesreče najbližji policijski postaji brezplačno posredovati podatke o vrsti telesne poškodbe udeležencev prometne nesreče (lahka telesna poškodba, huda telesna poškodba).

(11) Izvajalec rednega vzdrževanja ceste mora na zahtevo policista zagotoviti:

- odstranitev in hrambo vozil, za katera ne morejo poskrbeti udeleženci prometne nesreče,
- odstranitev vseh ovir na cesti, nastalih zaradi prometne nesreče,
- zavarovanje ovir iz prejšnje točke, ki se ne dajo odstraniti, v skladu z določbami tega zakona o zavarovanju ovir na cesti.

(12) Zdravstvena organizacija, zavod ali zasebni zdravnik mora obvestiti policijo o:

- sprejemu poškodovanca, za katerega obstaja sum, da je bil poškodovan v prometni nesreči in
- smrti poškodovanega v prometni nesreči.

(13) Z globo 160 eurov se kaznuje za prekršek udeleženec ali priča prometne nesreče, ki ravna v nasprotju z določbo šestega ali sedmega odstavka tega člena.

(14) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek zdravnik, ki ravna v nasprotju z določbo desetega ali dvanajstega odstavka tega člena.

(15) Z globo 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju z določbo desetega, enajstega ali dvanajstega odstavka tega člena, njihova odgovorna oseba pa z globo 200 eurov.

Zakon o pravilih cestnega prometa – ZPrCP (Uradni list RS, št. 109/10) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

112. člen

(prevzem evidence)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, prevzame vodenje in upravljanje evidence iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona 1. januarja 2012, do takrat pa vodi in upravlja to evidenco ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) S prevzemom evidenc se na ministrstvo, pristojno za promet, prenese tudi dokumentarno in drugo gradivo, ki se nanaša na evidenco iz prejšnjega odstavka.

113. člen

(rok za izdajo predpisov)

Podzakonski predpisi iz tega zakona morajo biti izdani najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

114. člen

(razveljavitev in uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati:

1. v Zakonu o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09 in 36/10):

- 1. člen – prvi odstavek,
- 2. do 4. člen,
- 6. člen,
- 8. člen,
- 11. člen,
- 13. člen,
- 14. člen,
- 15. člen – prvi, drugi, četrti in peti odstavek,
- 23. člen – 4., 15., 43., 48., 49., 51., 53., 53.a, 54., 58., 64., 67., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77., 78., 79.,

80., 81., 82., 83., 84., 85., 86., 88., 89., 91. in 92. točka prvega odstavka ter drugi odstavek,

- 24. do 27. člen,
 - 28. člen – prvi, drugi, tretji, šesti in sedmi odstavek,
 - 29. do 31. člen,
 - 32. člen – prvi, drugi in četrti odstavek, prvi stavek petega odstavka ter šesti, sedmi, osmi, deveti, deseti in enajsti odstavek,
 - 33. člen,
 - 34. člen – prvi in peti odstavek,
 - 36. do 49. člen,
 - 50. člen – prvi in drugi odstavek, prvi stavek tretjega odstavka ter peti, šesti in sedmi odstavek,
 - 51. člen – tretji, četrti, peti in šesti odstavek,
 - 52. do 55. člen,
 - 56. člen – prvi, četrti in peti odstavek,
 - 57. do 58. člen,
 - 59. člen – prvi odstavek in drugi stavek drugega odstavka,
 - 60. člen – drugi in četrti odstavek,
 - 61. do 68. člen,
 - 71. do 72. člen,
 - 82. do 89. člen,
 - 90. člen – prvi, tretji, četrti, peti, šesti in sedmi odstavek,
 - 91. do 97. člen,
 - 98. člen – drugi, tretji, peti in šesti odstavek,
 - 99. člen – drugi, tretji in četrti odstavek,
 - 101. do 110. člen,
 - 113. člen – prvi, drugi in sedmi odstavek,
 - 114. do 115. člen,
 - 116. člen – peti in sedmi odstavek,
 - 119. člen – šesti, sedmi, osmi, enajsti, dvanajsti, trinajsti, petnajsti, šestnajsti, sedemnajsti in osemnajsti odstavek,
 - 120. člen,
 - 122. člen,
 - 124. do 136. člen,
 - 233. do 236. člen,
 - 237. člen – prvi stavek prvega odstavka, razen besedilo »», dovoljenje za izredni prevoz in potrdilo o usposobljenosti za izvajanje izrednega prevoza ter dovoljenje za vožnjo v času prepovedi prometa« ter drugi, tretji in četrti odstavek,
 - 238. člen,
 - 238.a člen,
 - 238.b člen,
 - 239. člen – šesta, deveta in dvanajsta alineja prvega odstavka ter drugi, tretji, četrti, peti in sedmi odstavek,
 - 240. člen,
 - 243. do 245. člen,
 - 247. člen – besedilo prvega odstavka », za športno ali drugo prireditev na cesti ali ob njej«, besedi »oziroma prirediteljev«, besedilo »je nezadostno zavarovana oziroma«, besedilo »za zavarovanje kraja oziroma«, besedilo »ali prireditve na cesti ali ob njej« ter besedilo drugega odstavka »ali prirediteljev na cesti« ter
 - 249. člen;
 - 2. v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 36/10) besedilo drugega odstavka 54. člena »iz sedmega odstavka 53. člena, osmega odstavka 92. člena, tretjega odstavka 124. člena, drugega odstavka 138.a člena«.
- (2) Določbe iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do 1. julija 2011.
- (3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov, izdanih na podlagi 11. člena tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:
- Odredba o prepovedi prometa vozil (Uradni list RS, št. 62/05);
 - Pravilnik o izvzemu od uporabe varnostnega pasu zaradi zdravstvenih razlogov (Uradni list RS, št. 70/03);

– Pravilnik o načinu in postopku opravljanja pregledov in analiz krvi, urina, drugih telesnih tekočin in tkiva na prisotnost alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil in drugih psihoaktivnih snovi (Uradni list RS, št. 121/04);

– Pravilnik o znakih, ki jih dajejo policisti udeležencem cestnega prometa (Uradni list RS, št. 96/05 in 63/08);

– Pravilnik o vozilih s prednostjo in vozilih za spremstvo (Uradni list RS, št. 40/06, 115/07 in 76/10);

– Pravilnik o parkirni karti (Uradni list RS, št. 41/06);

– Pravilnik o postopku za prepoznavo znakov oziroma simptomov, ki so posledica mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi v organizmu (Uradni list RS, št. 52/06);

– Odredba o omejitvi prometa na cestah v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 63/06, 73/06, 5/07, 57/07, 95/07, 20/08, 53/08, 82/08, 102/08 in 62/09);

– Pravilnik o pedagoških spremljevalcih pri prevozu skupin otrok (Uradni list RS, št. 42/09);

– Pravilnik o udeležbi vojaških vozil v javnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 111/09) in

– Pravilnik o nalaganju in pritrjevanju tovora v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 32/10).

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odredba o prepovedi prometa na cestah (Uradni list RS, št. 56/08).

115. člen

(uporaba določb zakona za zaseg motornega vozila)

Za izpolnjevanje pogojev za zaseg motornega vozila iz prve do sedme alineje 1. točke prvega odstavka 23. člena tega zakona, se štejejo tudi prekrški iz d) točke sedmega odstavka 32. člena, d) točke devetega odstavka 32. člena, e) točke desetega odstavka 32. člena, 130. člena, 131. člena ali 132. člena Zakona o varnosti cestnega prometa, če je bil voznik zanje pravnomočno kaznovan do začetka uporabe tega zakona.

116. člen

(uveljavitev in uporaba zakona)

Ta zakon začne veljati 1. aprila 2011, uporabljati pa se začne 1. julija 2011.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-A (Uradni list RS, št. 57/12) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

65. člen

Postopki, ki so bili začeti na podlagi prve, druge, tretje, četrte ali sedme alineje 1. točke prvega odstavka 23. člena ali na podlagi 5. točke prvega odstavka 23. člena Zakona o pravilih cestnega prometa (Uradni list Republike Slovenije, št. 109/10) in do dneva uveljavitve tega zakona niso končani, se ustavijo.

66. člen

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2012, razen določb 10. člena, prvega odstavka 51. člena in prvega odstavka 58. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporabljajo določbe Zakona o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 109/10).

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-B (Uradni list RS, št. 63/13) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2013.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-C (Uradni list RS, št. 68/16) vsebuje naslednjo končno določbo:

KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-D (Uradni list RS, št. 54/17) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o vozniških – ZVoz-1B (Uradni list RS, št. 43/19) vsebuje naslednjo končno določbo:

13. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-E (Uradni list RS, št. 92/20) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

(prenehanje veljavnosti zakona in sprememba zakona)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati tretji odstavek 2.a člena Zakona o delovnem času in obveznih počitkih mobilnih delavcev ter o zapisovalni opreми v cestnih prevozih (Uradni list RS, št. 45/16 – uradno prečiščeno besedilo in 62/16 – popr.).

(2) V Zakonu o motornih vozilih (Uradni list RS, št. 75/17) se v 49. členu v četrti točki četrtega odstavka besedilo »v lasti prostovoljnih gasilskih društev, ki so po obliki nadgradnje in namenu uporabe gasilska vozila« nadomesti z besedilom »za prevoz skupine otrok, ki so zasnovana in izdelana za prevoz največ osmih potnikov poleg voznika«.

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravilih cestnega prometa – ZPrCP-F (Uradni list RS, št. 123/21) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

34. člen

(posebna oprostitvev plačila stroškov postopka po Zakonu o prekrških v prehodnem obdobju)

Do drugačne ureditve v Zakonu o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE in 5/21 – odl. US) se ne glede na 56. člen ZP-1 ne plačajo stroški postopka, če je storilec prekrška zoper varnost cestnega prometa ugotovljen na podlagi izjave lastnika vozila ali imetnika pravice uporabe vozila iz 8. člena Zakona o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 82/13 – uradno prečiščeno besedilo, 69/17 – popr., 68/16, 54/17, 3/18 – odl. US, 43/19 – ZVoz-1B in 92/20).

35. člen

(uskladitev odlokov samoupravnih lokalnih skupnosti)

Samoupravne lokalne skupnosti uskladijo svoje odloke v skladu s spremenjeno določbo 65. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

36. člen

(prenehanje veljavnosti določbe zakona, ki ureja ceste)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati določba šestega odstavka 5. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15 in 10/18).

37. člen

(določitev starostnega pogoja za vožnjo lahkih motornih vozil)

Do določitve starostnega pogoja za vožnjo lahkih motornih vozil iz 15.a točke prvega odstavka 3. člena zakona v zakonu, ki ureja voznike, sme lahko motorno vozilo v cestnem prometu voziti otrok od dopolnjenega 12. do 14. leta starosti, ki ima pri sebi kolesarsko izkaznico, in oseba, ki je starejša od 14 let.

38. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2983. Poslovnik Komisije za preprečevanje korupcije

Na podlagi desetega odstavka 11. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo in 158/20, v nadaljnjem besedilu: ZIntPK) je senat Komisije za preprečevanje korupcije na 42. seji dne 23. septembra 2021 sprejel

POSLOVNIK

Komisije za preprečevanje korupcije

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina poslovnika)

Ta poslovnik ureja organizacijo in poslovanje Komisije za preprečevanje korupcije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Komisija), pravila za postopanje s prijavi, vključno z merili za sprejem prijave v obravnavo oziroma za zavrnitev, za-

vrženje ali odstop prijave drugemu organu, merila za določanje vrstnega reda obravnave prijav oziroma za uvedbo postopka na lastno pobudo, način odločanja o obravnavi posameznih zadev, postopek vpogleda v spis, način obveščanja javnosti in podrobneje ureja druge postopke, s katerimi Komisija uresničuje svoje naloge v skladu z ZIntPK.

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi v tem poslovniku, zapisani v moški slovnični obliki, kot so predsednik, namestnik, član senata, uslužbenec in drugi, imajo nevtralen pomen in se uporabljajo za oba spola.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem poslovniku, imajo naslednji pomen:

– »senat« je kolegijski organ, sestavljen iz predsednika in dveh namestnikov, ali iz predsednika in enega namestnika, ali iz dveh namestnikov, ki na sejah odloča o izdaji mnenj, stališč, pojasnil, ugotovitev, poročil, priporočil, opozoril in drugih odločitev iz pristojnosti Komisije po ZIntPK,

– »predsedujoči« je predsednik ali namestnik, ki skladno s tem poslovnikom skliče in vodi posamezno sejo senata,

– »uslužbenec« je praviloma tisti uslužbenec, ki mu je posamezna zadeva dodeljena v obravnavo, razen v primerih določb, ki na splošno veljajo za vse uslužbence,

– »poročevalec« je član senata ali uslužbenec, ki je s sklepom predsednika ali senata določen za podrobnejše spremljanje reševanja posamezne zadeve izven sej senata ter za usmerjanje in pomoč uslužbencu, ki vodi zadevo.

3. člen

(sedež in pečat)

(1) Sedež Komisije je v Ljubljani.

(2) Komisija ima pečat okrogle oblike, ki ima v sredini grb Republike Slovenije, okrog njega pa napis »Republika Slovenija, Komisija za preprečevanje korupcije«.

4. člen

(identifikacijska kartica)

(1) Članom senata in uslužbencem, za katere tako odloči predsednik, Komisija izda identifikacijsko kartico, s katero lahko izkazujejo pristojnost in istovetnost pri opravljanju nalog po ZIntPK, zlasti v zvezi z vpogledom in pridobivanjem podatkov ter dokumentov in v zvezi z zbiranjem informacij iz pristojnosti Komisije.

(2) Identifikacijska kartica vsebuje logotip Komisije z grbom Republike Slovenije, fotografijo imetnika, datum izdaje izkaznice, registrsko številko, ime in priimek imetnika ter podpis predsednika na prvi strani identifikacijske kartice. Fotografija imetnika se kot osebni podatek v skladu s predpisi, ki urejajo varovanje osebnih podatkov, obdeluje na način, da je ves čas pod nadzorom posameznika, na katerega se nanaša osebni podatek in je za uporabo fotografije podal soglasje.

(3) Identifikacijska kartica je last Komisije, izdana je določenemu imetniku in ni prenosljiva. Identifikacijske kartice izdaja in podpisuje predsednik in se po prenehanju zaposlitve imetnika oziroma potrebe po njeni uporabi takoj uniči. Seznam izdanih in veljavnih kartic vodi notranja organizacijska enota (v nadaljnjem besedilu: NOE) Komisije, pristojna za kadrovske zadeve.

II. ORGANIZACIJA IN NAČIN DELA KOMISIJE

1. Organi Komisije in njihove pristojnosti

5. člen

(predsednik)

(1) Predsednik zastopa in vodi Komisijo, organizira njeno delo in ima v skladu z ZIntPK vse pristojnosti in odgovornosti predstojnika državnega organa, med drugim:

- sklicuje in vodi seje senata,
 - usmerja delo Komisije kot državnega organa in nadzira izvrševanje njenih politik na posameznem področju dela,
 - sklicuje in vodi kolegije predsednika,
 - določa politiko sodelovanja z drugimi državnimi organi in organizacijami ter politiko mednarodnega sodelovanja s podobnimi organi in organizacijami,
 - podpisuje memorandume, sporazume, dogovore ali druge akte o sodelovanju z domačimi ali tujimi državnimi organi, nevladnimi organizacijami ali drugimi subjekti,
 - v zadevah, ki jih obravnava Komisija, daje predlog državnemu tožilstvu ali pristojnemu organu s področja preprečevanja pranja denarja, davkov ali finančnega nadzora, da ti v okviru svojih pristojnosti ukrenejo vse potrebno za začasno zaustavitev transakcij ali zavarovanja denarja in premoženja z namenom odvzema protipravno pridobljene premoženjske koristi oziroma denarja in premoženja nezakonitega izvora,
 - v imenu Komisije predlaga državnemu zboru ali državnemu svetu udeležbo predstavnikov Komisije na posameznih sejah njihovih delovnih teles,
 - v imenu Komisije predlaga vladi ali posameznim ministrstvom vključitev predstavnikov Komisije v posamezne delovne skupine za pripravo zakonskih ali podzakonskih predpisov,
 - podpisuje mnenja glede posameznih določb predlogov zakonov in podzakonskih aktov,
 - predlaga senatu sprejem letnega poročila o delu Komisije,
 - predlaga senatu sprejem akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest Komisije ali njegovih sprememb,
 - sprejema interne akte Komisije, razen tistih, ki jih po tem poslovniku sprejema senat,
 - skrbi za izvajanje tega poslovnika in senatu predlaga sprejem njegovih sprememb in dopolnitev in
 - opravlja druge naloge predstojnika državnega organa na podlagi zakonov in tega poslovnika.
- (2) Pomočnik predsednika je uslužbenec, odgovoren za pomoč predsedniku v zadevah organiziranja in vodenja poslovanja Komisije.

6. člen

(senat Komisije)

(1) Senat o vprašanih iz svoje pristojnosti odloča na rednih sejah. O posameznem vprašanju lahko odloča tudi na dopisni seji, skladno s tem poslovníkom.

(2) V zadevah, ki niso predmet obravnave senata, samostojno odloča predsednik kot predstojnik Komisije ali eden od namestnikov na podlagi njegovega pooblastila.

7. člen

(postopek izločitve)

(1) V primeru, da je v skladu z ZIntPK podana zahteva za njegovo izločitev, član senata ali uslužbenec pripravi pisno obrazložitev, v kateri pojasni dejstva in okoliščine, ki so potrebna za sprejem odločitve o izločitvi. Namesto pisne obrazložitve se lahko dejstva in okoliščine pojasnijo ustno na zapisnik.

(2) Člana senata ali uslužbenca, za katerega je bila sprejeta odločitev o izločitvi, se v celoti izloči iz obravnave določene zadeve ali odločanja o njej.

2. Notranja organizacija

8. člen

(notranja organizacija)

NOE Komisije in njihove naloge so določene v internem aktu, ki ureja notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v Komisiji.

9. člen

(strokovni kolegij)

(1) Za obravnavanje posameznih strokovnih in organizacijskih vprašanj, ki se nanašajo na poslovanje Komisije, se

lahko organizira strokovni kolegij. Predsednik imenuje nosilce področij, ki organizirajo strokovne kolegije.

(2) Seje strokovnega kolegija sklicuje in vodi nosilec področja. Na sejah se obravnavajo vprašanja in okoliščine, povezane z delom in organizacijo Komisije, predstavijo zahtevnejša pravna in dejanska vprašanja s posameznega delovnega področja, skrbi za poenotenje prakse Komisije ter obravnavajo druge zadeve na predlog uslužbencev ali članov senata. Po potrebi se posamezna strokovna in organizacijska vprašanja obravnava tudi na sestankih NOE.

(3) Nosilec področja ob sklicu strokovnega kolegija praviloma posreduje gradivo in pojasni razloge za sklic.

(4) V primeru, da se na strokovnem kolegiju ali na sestanku NOE obravnavajo posamezna strokovna in organizacijska vprašanja, s katerimi se skrbi za poenotenje prakse Komisije oziroma usmerjanje dela zaposlenih, se pripravi zapisnik, ki se ga posreduje udeležencem strokovnega kolegija in članom senata, po potrebi pa tudi ostalim zaposlenim.

10. člen

(usmerjanje dela)

(1) Usmerjanje dela je sistematično, transparentno in načrtno dajanje obveznih navodil in usmeritev za delo.

(2) Člani senata sprejemajo odločitve v okviru ustave in zakona z namenom krepitev pravne države, integritete, odgovornosti in transparentnosti poslovanja. Člani senata usmerjajo delo uslužbencev s sprejemom vizije, mnenj, stališč, pojasnil, ugotovitev, poročil, priporočil, opozoril in drugih odločitev iz pristojnosti Komisije.

(3) Uslužbenci samostojno opravljajo dejanja v upravnem in drugem postopku v okviru predpisov. V tem okviru ugotavljajo dejstva in okoliščine ter pri tem upoštevajo tudi interne predpise, sodno prakso in usmeritve senata.

3. Javnost dela ter odnosi in sodelovanje z drugimi subjekti

11. člen

(obveščanje javnosti)

(1) Komisija komunicira z javnostmi z objavami na svojih spletnih straneh, s sporočili oziroma izjavami za javnost, javnimi nastopi, odgovori medijem, novinarskimi konferencami, intervjuji za medije ter drugimi dogodki za posamezne javnosti, z udeležbami na javnih in strokovnih srečanjih in s posebnimi publikacijami.

(2) Komisija javno objavlja mnenja, stališča, poročila, priporočila, ugotovitve in druge odločitve s področja krepitev delovanja pravne države, integritete in transparentnosti, preprečevanja in omejevanja korupcije ter nasprotja interesov pod pogoji, ki jih določa zakon.

12. člen

(predstavljanje Komisije v javnosti ter izražanje mnenj in stališč)

(1) Komisijo v javnosti predstavlja predsednik, po dogovoru oziroma pooblastilu predsednika pa tudi prvi ali drugi namestnik ali drugi uslužbenci.

(2) Za organizacijo in koordinacijo dela na področju obveščanja in sodelovanja z javnostmi na Komisiji skrbi oseba, pristojna za odnose z javnostmi.

(3) Člani senata in uslužbenci, ki izražajo mnenja in stališča v imenu Komisije, morajo v javnih izjavah in pri svojih nastopih izražati, zastopati in predstavljati stališča in politiko Komisije.

(4) Če posamezen član senata ali uslužbenec v javnosti nastopa v lastnem imenu oziroma piše in objavlja z delovnega področja Komisije, mora o tem predhodno obvestiti predsednika ter v izjavah in prispevkih na primeren način opozoriti, da gre za njegova lastna stališča, ki niso nujno stališča Komisije.

(5) Člani senata in uslužbenci morajo posebej paziti, da s podajanjem informacij javnosti in medijem ne omogočijo raz-

kritja varovanih podatkov in identitete prijavitelja ter ne ogrozijo interesa postopkov Komisije oziroma interesov predkazenskega ali kazenskega postopka in postopkov iz pristojnosti drugih organov.

13. člen

(sodelovanje z drugimi nadzornimi organi ter organi odkrivanja in pregona)

(1) Sodelovanje z drugimi nadzornimi organi ter organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj poteka v skladu z ustavo, zakoni in podzakonskimi predpisi. Posebne oblike sodelovanja (izmenjava podatkov, informacij in dokumentov, dostopanje do zbirk osebnih in drugih podatkov, skupna usposabljanja in izpopolnjevanja, obdobji sestanki in podobno) se lahko podrobneje opredelijo s sporazumi ali drugimi oblikami urejanja sodelovanja med državnimi organi ter drugimi subjekti javnega in zasebnega sektorja.

(2) Sodelovanje z nadzornimi organi ter organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj drugih držav ali mednarodnih organizacij poteka v skladu z notranjim pravom Republike Slovenije, mednarodnimi standardi in mednarodnimi pogodbami. Posebne oblike sodelovanja se lahko opredeli s sporazumi in drugimi oblikami urejanja sodelovanja med državnimi organi oziroma drugimi subjekti javnega in zasebnega sektorja iz različnih držav.

14. člen

(sodelovanje z drugimi subjekti)

(1) Komisija posebno pozornost namenja sodelovanju z neprofitnimi organizacijami in drugimi subjekti zasebnega sektorja ter reprezentativnimi sindikati javnega sektorja.

(2) Projekti, ki jih na letni ravni razpiše Komisija, morajo biti ciljno usmerjeni in potrjeni na senatu.

III. ZAGOTAVLJANJE INTEGRITETE, NEPRISTRANSKOSTI IN OBJEKTIVNOSTI DELA KOMISIJE

15. člen

(načrt integritete)

(1) Za izdelavo, uresničevanje in dopolnjevanje načrta integritete Komisije je odgovoren skrbnik načrta integritete, ki ga s sklepom določi predsednik.

(2) Uslužbenci so se dolžni seznaniti in ravnati v skladu z načrtom integritete Komisije in navodili skrbnika oziroma nosilca ukrepov pri njegovem uresničevanju. Seznanitev uslužbencev z načrtom integritete izvede skrbnik načrta integritete ali v dogovoru z njim drug uslužbenec, in sicer najpozneje v sedmih dneh od dneva zaposlitve oziroma od sprejema ali posodobitve načrta integritete, ko uslužbenec podpiše tudi izjavo o seznanitvi z načrtom integritete.

(3) Vsak član senata izjavo o seznanitvi z načrtom integritete podpiše najpozneje v sedmih dneh od dneva imenovanja oziroma od sprejema ali posodobitve načrta integritete.

(4) Uslužbenec ali oseba, ki sodeluje s Komisijo, mora ob zaznavi znakov korupcije, drugih protipravnih ali neetičnih okoliščin in ravnanj, ki predstavljajo ali bi lahko predstavljala tveganje za organizacijske pogoje, zaposlene ali procese dela Komisije, o tem brez odlašanja obvestiti skrbnika načrta integritete, da oceni potrebo po posodobitvi načrta integritete s primernimi ukrepi in obveščanjem. Skrbnik načrta integritete o zaznavah obvesti predsednika.

(5) Če skrbnik načrta integritete ob razkritju okoliščin iz prejšnjega odstavka oceni, da je za postopek pristojna oseba, pooblaščenca za pomoč in informiranje o ukrepih v zvezi z varstvom pred spolnim in drugim nadlegovanjem ali trpinčenjem, predlaga osebi, ki ga je obvestila o okoliščinah, da sama ali skupaj z njim o tem seznanijo osebo, pristojno za navedeno področje. V tem primeru je celoten postopek zaupen in poteka v skladu s predpisi, ki urejajo varovanje človekovega dostojanstva.

(6) Če skrbnik načrta integritete oceni, da je nevarnost okoliščin, ki lahko predstavljajo tveganje iz četrtega odstavka tega člena, tako izrazita, da je potrebna pomoč ali ukrepanje pristojnega državnega organa ali strokovne institucije, predlaga tistemu, ki ga je o tem obvestil, da jih sam ali skupaj z njim o tem obvesti.

(7) Če Komisija za določene storitve najame zunanje izvajalce, lahko predsednik skrbniku načrta integritete naloži, da izdela oceno tveganj in ukrepov v okviru načrta integritete, ki jih Komisija vključi kot obvezne pogoje v pogodbo o izvajanju storitev.

16. člen

(etična komisija in kodeks ravnanja)

(1) Komisija ima svoj Kodeks ravnanja uslužbencev in sodelavcev. Kodeks sprejmejo uslužbenci z večino glasov, v soglasju s senatom. Etična komisija oziroma senat preuči in po potrebi pripravi predlog sprememb oziroma dopolnitev Kodeksa etike najmanj vsakih pet let.

(2) O kršitvah kodeksa odloča etična komisija, sestavljena iz namestnika ali uslužbenca, ki ga imenuje predsednik, in dveh predstavnikov uslužbencev, ki jih izmed zaposlenih za dobo dveh let na tajnem glasovanju izvolijo zaposleni na Komisiji. Etična komisija o svojem delovanju sprejme poslovnik.

(3) Etična komisija svoje ugotovitve in odločitve ustrezno predstavi predsedniku in zaposlenim.

(4) Če je zaradi kršitve kodeksa v postopku namestnik ali uslužbenec, ki je član etične komisije in ga je imenoval predsednik, predsednik imenuje drugega namestnika ali uslužbenca, lahko pa ga nadomesti sam. Če je zaradi kršitve kodeksa v postopku predstavnik uslužbencev, ki je član etične komisije, ga v etični komisiji za ta primer nadomesti predstavnik uslužbencev, ki je izmed ostalih zaposlenih prejel največje število glasov. Če je več uslužbencev prejelo isto število glasov, se za nadomestnega člana izbere najstarejšega izmed njih.

(5) Komisija lahko v etično komisijo imenuje zunanega člana, v dogovoru z drugim državnim organom pa se lahko dogovori za ustanovitev skupne etične komisije. V tem primeru etična komisija Komisije preneha z delovanjem.

IV. SEJE SENATA

17. člen

(sklic seje senata)

(1) Seje senata sklicuje predsednik, praviloma enkrat tedensko. Seje senata potekajo praviloma na sedežu Komisije. Ob sklicu seje se določi način izvedbe seje.

(2) Prvi ali drugi namestnik lahko skličeta sejo senata v primeru odsotnosti predsednika oziroma na podlagi njegovega ustnega pooblastila.

(3) Na pisno zahtevo obeh namestnikov mora predsednik sklicati sejo senata o posameznem vprašanju najpozneje v petih dneh od prejema zahteve za sklic.

(4) Predlog dnevnega reda za sejo pripravi uslužbenec, ki je pristojen za organiziranje sej senata, po posvetovanju s predsedujočim in uslužbenci, ki vodijo zadeve. Izjemoma se lahko na dnevni red uvrsti zadeva, za katero predsednik oziroma prvi ali drugi namestnik oceni, da je nujna, oziroma jo je treba rešiti v predpisanem roku, lahko tudi z nepopolnim gradivom.

(5) Gradivo za obravnavo na seji mora biti praviloma najkasneje sedem dni pred datumom seje posredovano članom senata.

(6) Predlog dnevnega reda z gradivom uslužbenec, ki je pristojen za organiziranje sej senata, posreduje skupaj s sklicem seje sodelujočim na seji senata praviloma najmanj tri delovne dni pred pričetkom seje.

(7) Predsedujoči senata lahko iz utemeljenih razlogov roke po tem členu skrajša, v primeru večjega obsega gradiva po podaljša.

18. člen

(sodelovanje na seji senata)

(1) Na seji senata sodelujejo predsednik in oba namestnika, oseba, pristojna za vodenje zapisnika, k posameznim točkam pa so vabljeni uslužbenci, katerih gradivo se obravnava na seji, oziroma druge osebe po odločitvi predsedujočega, če je njihova udeležba pomembna zaradi dodatne razjasnitve okoliščin zadeve ali iz drugih utemeljenih razlogov.

(2) Udeleženci seje, ki se zaradi upravičenih razlogov ne nahajajo v prostorih, kjer se opravlja seja, se lahko k obravnavi posamezne točke dnevnega reda ali na sejo v celoti vključijo z uporabo sodobnih tehničnih sredstev za prenos slike oziroma glasu (tele ali videokonferenca).

19. člen

(javnost sej senata)

(1) Seje senata so zaprte za javnost. Izjemoma lahko senat odloči, da se posamezna točka dnevnega reda odpre za javnost.

(2) Sklici sej senata so javni in se pred sejo objavijo na spletnih straneh Komisije. Javni so tudi zapisniki sej senata.

(3) Sklici sej senata in zapisniki sej senata se javno objavljajo na način, da iz njih ni mogoče razbrati tajnih in drugih varovanih podatkov ter ob upoštevanju interesov postopkov pred Komisijo oziroma interesov predkazenskega ali kazenskega postopka in postopkov pred drugimi pristojnimi organi.

20. člen

(dolžnost varovanja podatkov in informacij s seje senata)

(1) Sodelujoči na seji senata so dolžni varovati podatke (podatki o zaščitenih prijaviteljih, tajni podatki, osebni podatki, poslovne skrivnosti in drugi varovani podatki), s katerimi so se seznanili na seji. Nepooblaščenim tretjim osebam brez dovoljenja predsedujočega ne smejo razkrivati nejavnih informacij in podatkov, s katerimi so se seznanili na seji, še posebej, če bi s tem lahko ogrozili interese postopkov pred Komisijo ali interese predkazenskega, kazenskega in postopkov pred drugimi pristojnimi organi.

(2) Objavo podatkov s seje senata lahko upoštevajoč predpise, ki urejajo varovanje tajnih, osebnih in drugih varovanih podatkov, dovolijo le predsedujoči ali senat.

(3) Predsedujoči posebej opozori sodelujoče na seji senata, ki niso uslužbenci Komisije, o dolžnostih iz tega člena in jih seznanijo o tem, katere so nejavne informacije.

21. člen

(vodenje seje senata)

(1) Sejo senata vodi in skrbi za red predsednik, po njegovem pooblastilu oziroma v primeru njegove odsotnosti pa prvi ali drugi namestnik (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči). Dolžnost in pravica predsedujočega je zagotavljati učinkovit, nemoten in zakonit potek seje, vzdrževati red na seji ter varovati dostojanstvo Komisije in sodelujočih na seji senata.

(2) Če se predsednik seje senata, ki jo je sklical, ne more udeležiti in sklica ne prekliče, ga pri vodenju seje nadomešča prvi ali drugi namestnik. Enako se ravna v primeru, če mora predsedujoči zaradi izločitve ali iz drugih utemeljenih razlogov zapustiti sejo senata in seje ne prekine ali preloži.

(3) Pri obravnavi vsake točke dnevnega reda predsedujoči daje besedo ostalim članom senata, uslužbencem in ostalim sodelujočim, ki predstavijo svoje stališče glede točke dnevnega reda.

(4) Predsedujoči lahko zaradi vzdrževanja reda na seji senata, zaradi zaščite tajnih ali drugih varovanih podatkov ali zaradi posvetovanja članov senata kadarkoli med sejo senata odredi, da vsi ali posamezni sodelujoči, razen članov senata, sejo za določen čas zapustijo.

(5) Predsedujoči lahko po lastni presoji ali na predlog sodelujočih iz utemeljenih razlogov sejo senata za določen čas prekine ali preloži.

22. člen

(potek seje senata)

(1) Predsedujoči najprej ugotovi udeležbo na seji senata in sklepčnost.

(2) Po ugotovitvi sklepčnosti se odloča o predlaganem dnevnem redu seje senata. Pri tem senat najprej odloči o predlogih za umik zadev z dnevnega reda, o predlogih za razširitev dnevnega reda, potrditvi zapisnika prejšnje seje senata in o predlogih za spremembo vrstnega reda obravnavanja zadev. Po sprejetju odločitev da predsedujoči na glasovanje predlog dnevnega reda v celoti.

(3) Seja senata poteka po sprejetem dnevnem redu. Med sejo senata sme senat iz utemeljenih razlogov razširiti dnevni red z novo točko, spremeniti dnevni red obravnavanja posameznih zadev ali posamezno točko dnevnega reda prekiniti in preložiti na drugo sejo.

(4) Obravnava posamezne točke dnevnega reda se začne s kratko obrazložitvijo oziroma predstavitevjo uslužbenca ali poročevalca, če je določen. Po dani obrazložitvi se lahko začne razprava, v kateri sodelujoči na seji senata podajo morebitne pripombe in dodatna pojasnila.

23. člen

(odločanje na seji senata)

(1) Po koncu obravnave posamezne točke dnevnega reda, glede katere je predvideno odločanje senata, senat sprejme odločitev iz svoje pristojnosti po ustavi, zakonu in tem poslovniku.

(2) Predsedujoči lahko na lastno pobudo ali na predlog člana senata odloči, da se za čas posvetovanja senata o končni odločitvi ostali sodelujoči s seje senata umaknejo.

(3) Senat lahko odloči, da se odločitev o posameznem vprašanju preloži na eno od naslednjih sej. Ob tem lahko senat uslužbencu da navodila in usmeritve za dodatno razjasnitev dejanskega stanja, pravnih ali drugih okoliščin zadeve, oziroma da se v zadevi izvedejo nadaljnja dejanja iz pristojnosti Komisije, lahko pa določi poročevalca, ki izven sej senata podrobneje spremlja in usmerja delo na zadevi.

(4) Odločitev v obliki mnenja, sklepa, odločbe, stališča, pojasnila, ugotovitev oziroma opozorila mora biti pisna in obrazložena. Če zakon ne določa drugače, mora odločitev vsebovati imena članov senata, ki so sodelovali pri odločanju, in poimenski rezultat glasovanja. Odločitev podpiše predsedujoči, na njegov predlog pa tudi ostali člani senata, ki so sprejeli odločitev. Pred podpisom mora biti gradivo jezikovno in nomenklaturno urejeno.

(5) Član senata, ki na seji senata sodeluje izven prostorov, kjer se opravlja seja, lahko svoj glas oziroma odločitev za posamezno zadevo odda ustno ali pisno preko telekomunikacijskih sredstev.

(6) Posamezen član senata lahko ob sprejemu odločitve napove pisno pritrdilno ali odklonilno ločeno mnenje, ki se evidentira v zadevo. V primeru, da se sprejeta odločitev javno objavi, se ločeno mnenje objavi skupaj z njo. Ločeno mnenje mora v roku petih dni posredovati uslužbencu, ki je pristojen za organiziranje sej senata.

24. člen

(zapisnik seje senata)

(1) O seji senata se piše zapisnik, ki obsega navedbo številke seje v koledarskem letu, datum in uro pričetka ter ključka seje, ime predsedujočega in prisotnih oziroma odsotnih na seji, sprejeti dnevni red seje ter sprejete sklepe. Pri sklepih se v zapisnik navede tudi poimenski rezultat glasovanja članov senata.

(2) Po odločitvi senata se lahko seja senata ali posamezna točka dnevnega reda zvočno snema. O snemanju predsedujoči vnaprej seznanijo vse udeležence seje, v zapisniku pa se navede klasifikacijska številka zadeve v spisu, v katerem se posnetek hrani.

(3) V zapisniku o seji senata se obravnavane zadeve navajajo s klasifikacijskimi številkami zadev, razen gradiv, kjer

je mogoče navesti naziv oziroma besedilo dokumenta (npr. sprejem načelnega mnenja, pojasnila, stališča ipd.).

(4) Zapisnik seje senata se praviloma potrdi na naslednji seji, nato se objavi na spletnih straneh Komisije, skladno z določbami tega poslovnika o obveščanju javnosti in določbami zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

25. člen

(dopisna seja senata)

(1) Če zaradi objektivnih okoliščin, odsotnosti ali zadržanosti članov senata oziroma nujnosti odločanja o posamezni zadevi iz pristojnosti senata ni mogoče sklicati redne seje senata, skliče predsednik ali v njegovi odsotnosti namestnik dopisno sejo senata. Odločitev, sprejeta na dopisni seji, ima enako pravno veljavo kot odločitev, sprejeta na redni seji. Predsednik ali namestnik lahko dopisno sejo skliče tudi v primeru prisotnosti oziroma dosegljivosti le dveh članov senata, če je to nujno za pravočasno in kakovostno izvajanje zakonskih nalog Komisije.

(2) O sklicu dopisne seje senata uslužbenec, ki je pristojen za organiziranje sej senata, ali predsednik na primeren način (elektronska pošta, telefon ipd.) obvesti člane senata in v evidenci dokumentarnega gradiva Komisije objavi gradiva za obravnavo na seji oziroma na drug primeren način članom senata omogoči seznanitev z gradivi, ki bodo obravnavana na dopisni seji.

(3) V sklicu dopisne seje senata se navede, kako in do kdaj lahko člani senata izrazijo svoje stališče, mnenje ali glas. Rok za odločanje, ki se lahko določi za vsako točko dnevnega reda posebej, teče od sklica seje in ne sme biti daljši od treh dni.

(4) Predsednik lahko kadarkoli prekine obravnavo določene zadeve na dopisni seji senata, prekine dopisno sejo ter odloči o nadaljnjem načinu obravnave zadeve.

(5) Za komunikacijo med dopisno sejo člani senata uporabljajo oddaljen dostop do evidence dokumentarnega gradiva Komisije, elektronsko pošto, telefonsko komunikacijo ali druga primerna komunikacijska sredstva.

(6) Odločitev na dopisni seji je sprejeta, če pred iztekom roka iz tretjega odstavka tega člena večina članov senata sporoči svojo odločitev. Če odločitev ni sprejeta ali če se večina članov senata med dopisno sejo ne izjasni, se odločanje o zadevi prestavi na naslednjo redno sejo senata, lahko pa se skliče nova dopisna seja senata.

(7) Seja senata je končana, ko glasujejo vsi vabljeni člani senata oziroma najkasneje po poteku treh dni. Uslužbenec, ki je pristojen za organiziranje sej senata, oziroma uslužbenec, ki ga predsednik za to pooblasti, po sprejemu odločitve sestavi zapisnik skladno z določbami tega poslovnika in ga posreduje v potrditev članom senata.

V. NADZORNI IN PREISKOVALNI POSTOPKI

1. Uvedba postopkov v pristojnosti Komisije

26. člen

(uvedba postopka na lastno pobudo)

(1) Postopek na lastno pobudo Komisija uvede na podlagi informacij, pridobljenih od fizičnih ali pravnih oseb, ali informacij, ki jih sama zazna v medijih, pri obravnavi drugih zadev ali na kakšen drug način.

(2) Obrazložjen predlog o uvedbi postopka na lastno pobudo lahko predlaga predsedniku vsak član senata ali uslužbenec. Obrazložitev mora biti utemeljena z navedbo suma kršitve ZIntPK, s prevladujočim javnim interesom ali z utemeljitvijo pomembnega preventivnega ali preiskovalno nadzorstvenega učinka. Če predlog poda član senata in se predsednik s predlogom ne strinja, o predlogu odloči senat.

(3) Postopek na lastno pobudo se uvede, ko predsednik ali namestnik, ki ga nadomešča, dodeli zadevo v reševanje pristojni NOE Komisije oziroma, ko o predlogu iz prejšnjega odstavka odloči senat.

27. člen

(uvedba postopka na podlagi prijave)

(1) Vsaka fizična ali pravna oseba (v nadaljnjem besedilu: prijavitelj) lahko Komisiji posreduje prijavo zaradi kršitve iz njene pristojnosti.

(2) Za sprejem prijave se šteje vsako sporočilo prijavitelja (ne glede na obliko, ki je lahko neposredno ustna, ustno na zapisnik, po telefonu ali preko drugih elektronskih medijev in komunikacij, pisna, anonimna, psevdonimna idr.), s katerim Komisijo seznanja o sumih kršitev ZIntPK. Vsaka prejeta prijava se evidentira v evidenci dokumentarnega gradiva.

(3) Uslužbenec je ob sprejemanju neposredne ustne prijave ali prijave po telefonu prijavitelja dolžan opozoriti na njegovo pravico oziroma dolžnost Komisije, da zaščiti njegovo identiteto kot prijavitelja in na posledice neresničnosti ali zlonamernosti prijave. Pouk o posledicah zlonamerne prijave Komisija objavi tudi ob povezavi na obrazec za vložitev prijave na spletnih straneh Komisije.

28. člen

(vrstni red obravnave)

(1) Pri določanju vrstnega reda obravnave prijav in zadev, začeti na lastno pobudo (v nadaljnjem besedilu: zadeva) Komisija upošteva varovanje javnega interesa oziroma javne koristi.

(2) Prednostno se obravnava zlasti zadevo:

– ki ima znake trajajočega ali ponavljajočega kršenja ZIntPK,

– ki je javno odmevna in ima znake protipravnega, nevestnega, neetičnega, nestrokovnega ali kako drugače očitno nepoštenega, nečastnega, negospodarnega ali neskrbnega ravnanja,

– pri kateri obstaja izrazita izpostavljenost korupcijskim in drugim tveganjem za protipravna ravnanja,

– v kateri so obravnavani najvišji predstavniki države,

– ki ima ali bi lahko imela velik pomen za krepitev integritete in preprečevanje korupcije,

– ki ima znake mednarodne korupcije ali

– v drugih primerih, ko tako odloči predsednik.

(3) Zadeve, iz katerih izhaja potreba po zaščiti osebe ali po preprečitvi škodljivih posledic, in zadeve, začete na lastno pobudo, Komisija praviloma obravnava prednostno.

(4) O prednostni obravnavi zadeve odloči predsednik. Predlog za prednostno obravnavo lahko ustno ali pisno poda tudi uslužbenec ali član senata. Uslužbenec za zadevo, ki se bo prednostno obravnavala, pripravi načrt aktivnosti.

2. Ugotavljanje dejstev in okoliščin

29. člen

(ugotavljanje dejstev in okoliščin)

Pri obravnavi zadeve mora uslužbenec pridobiti in preveriti vsa pomembna dejstva ter okoliščine, da se ugotovi pravilno dejansko stanje ter omogoči ustrezna ocena dogodka ali ravnanja z vidika določb ZIntPK. Ko je dejansko stanje ugotovljeno z zadostno gotovostjo, pripravi osnutek odločitve.

30. člen

(pridobivanje podatkov in dokumentov)

(1) Uslužbenec pridobi podatke in dokumente v skladu z določbami zakona. Če iz kakršnihkoli razlogov podatkov in dokumentov ni mogoče pridobiti v fizični ali elektronski obliki, uslužbenec opravi vpogled, njihovo kopiranje, prepis ali izpis.

(2) V primeru, da uslužbenec ugotovi dejstva in okoliščine, ki kažejo na to, da bo izvedbo dokaznega postopka treba zagotoviti na seji senata, pripravi predlog možnih terminov in o tem obvesti člane senata. Senat lahko obrazloženo zavrne predlog za izvedbo dokazov na seji in mu odredi, da sam izvede dokazni postopek.

(3) Senat lahko uslužbencu kadarkoli odredi, da se dokazni postopek v posamezni zadevi izvede na seji senata.

31. člen

(opravljanje razgovorov in zbiranje informacij)

(1) Uslužbenec vabi osebe in opravi razgovore v prostorih Komisije, lahko pa tudi izven prostorov v skladu z ZIntPK oziroma ob smiselni uporabi zakona, ki ureja upravni postopek.

(2) Uslužbenec o vsakem razgovoru praviloma sestavi zapisnik, razgovor pa lahko zvočno snema ob upoštevanju omejitev iz šestega odstavka 16. člena ZIntPK.

(3) Predlog za opravljanje razgovora izven prostorov Komisije lahko poleg uslužbenca poda tudi vodja NOE oziroma član senata.

(4) V primeru prijave neetičnega oziroma nezakonitega ravnanja oziroma drugega dejanja, pri katerem je v postopku ugotavljanja dejstev in okoliščin lahko predvideno soočenje obravnavane osebe in prijavitelja, se s prijaviteljem takoj opravi razgovor in o razgovoru sestavi zapisnik. V razgovoru se prijavitelju predstavi postopek soočenja na Komisiji in ukrepe za njegovo zaščito.

32. člen

(obravnava zadeve)

(1) Uslužbenec mora paziti, da se zadeva zaključi v roku, ki ga glede na njeno zahtevnost in obremenjenost Komisije oziroma uslužbenca določi vodja NOE.

(2) Če uslužbenec med obravnavo:

– oceni, da so podane okoliščine za odstop celotne ali dela zadeve v pristojno reševanje drugemu organu, pripravi predlog odstopa,

– oceni, da so podane okoliščine za zavrnitev, predlaga zavrnitev,

– oceni, da so podane okoliščine za ustavitev, predlaga senatu ustavitev postopka,

– ugotovi elemente prekrška po ZIntPK, presodi pogoje za uvedbo prekrška oziroma zadevo posreduje v presojo pooblaščenih uradni oseb prekrškovnega organa,

– oceni, da je v interesu ekonomičnosti in uspešnega zaključka postopka smotno obravnavano zadevo združiti z drugo zadevo ali obravnavano zadevo razdružiti na več zadev, to predlaga senatu.

(3) Uslužbenec lahko med obravnavo predlaga, da se o posameznem pravnem, postopkovnem ali dejanskem vprašanju, povezanem z obravnavano zadevo, pridobi mnenje oziroma usmeritev senata ali opravi razprava na strokovnem kolegiju. Predsedniku lahko predlaga, da v zapletenih strokovnih vprašanjih, za katera Komisija nima zaposlenih strokovnjakov, skladno s 16.a členom ZIntPK odloči o sodelovanju zunanjih strokovnjakov ali uporabi zunanjih strokovnih mnenj.

(4) Senat lahko med postopkom zaradi novih okoliščin postavi v zadevi poročevalca ali odredi zamenjavo uslužbenca, ki vodi zadevo. Če zamenjavo uslužbenca odredi vodja NOE, o tem obvesti senat.

(5) Vsa dejanja Komisije, povezana z ugotavljanjem dejanskega stanja in okoliščin v zvezi z obravnavano zadevo, se evidentirajo v evidenci dokumentarnega gradiva. V njej se evidentira tudi vsaka sprememba statusa obravnavane zadeve (sprememba kategorizacije, združitve, povezava, ustavitve, odstopi ipd.).

3. Predhodni preizkus

33. člen

(predhodni preizkus)

(1) Uslužbenec po prejemu zadeve v obravnavo opravi predhodni preizkus z namenom ugotavljanja utemeljenosti suma kršitve iz pristojnosti Komisije.

(2) Predhodni preizkus obsega zlasti:

– strokovni pregled zadeve in priloženega gradiva,

– preveritev verodostojnosti, dobrovernosti in resnosti navedb v zadevi,

– sprejem odločitve o tem, ali je v skladu s pristojnostmi Komisije potrebno začeti postopek ugotavljanja suma kršitve ZIntPK,

– preverjanje, ali obstajajo okoliščine, da se zadeva odstopi v reševanje drugemu pristojnemu organu, organizaciji ali ustanovi,

– oceno, ali je potrebna prednostna obravnava zadeve in – oceno in načrtovanje potrebnih ukrepov za rešitev zadeve ter sprejem odločitve o načinu zaključka zadeve (uradni zaznamek o zavrženju, zavrnitvi ali prekinitvi, ugotovitve, načelno mnenje, priporočila, izvedba prekrškovnega postopka, odstop drugemu organu, kazenska ovadba idr.).

(3) V predhodnem preizkusu lahko uslužbenec pridobiva podatke in dokumente skladno s 16. členom ZIntPK.

(4) Po predhodnem preizkusu uslužbenec predlaga, da Komisija:

– zadevo zavrže,

– zadevo zavrne,

– njeno obravnavo, upoštevajoč merila za določanje vrstnega reda oziroma prednostno obravnavo ali zaradi drugih operativnih ali zakonskih razlogov, na predlog vodje NOE, prekine do drugačnega sklepa senata,

– zadevo odstopi v pristojno reševanje drugemu organu,

– o sumih kršitev, ki so v ZIntPK določene za prekršek, uvede oziroma predlaga uvedbo prekrškovnega postopka, v skladu z zakonom, ki ureja postopek o prekršku, ali

– uvede preiskavo.

(5) Zadeve, ki se jih sicer lahko zaključi z zavrženjem oziroma zavrnitvijo, se obravnavajo na senatu, če izpolnjujejo naslednje kriterije:

– gre za medijsko odmevne zadeve,

– določena je prednostna obravnava zadeve,

– v zadevi ni bila ugotovljena določena korupcijska tveganja, ali – prijavitelj, ki je podal prijavo, odkloni nadaljnje sodelovanje, njegovo sodelovanje v nadaljnjem postopku pa je ključno in član senata odloči, da se zadeva obravnava na senatu.

(6) Za zadeve iz prejšnjega odstavka uslužbenec pripravi ugotovitve.

34. člen

(zavrženje prijave)

(1) Komisija postopka na podlagi prijave ne uvede oziroma ne začne predhodnega preizkusa prejete prijave, če je na prvi pogled očitno:

– da ne gre za prijavo, ampak predvsem za izražanje mnenja, kritike, stališča, pogleda ipd.,

– da so navedbe prijavitelja nerazumljive, neresne ali žaljive,

– da je prijava Komisiji poslana le v vednost, v reševanje pa drugim primarno pristojnim organom, iz same prijave pa ni mogoče razbrati kršitev ZIntPK, ali

– da gre za anonimno prijavo, iz katere na prvi pogled ne izhaja, da so navedbe v njej verodostojne oziroma jih ni mogoče preveriti na podlagi javno dostopnih podatkov, oziroma prijavi niso priloženi relevantni dokumenti in informacije, iz katerih je mogoče razbrati zadostne podatke in informacije za učinkovit postopek ugotavljanja suma kršitev ZIntPK ali kršitev predpisov oziroma dolžnega ravnanja iz pristojnosti drugih organov.

(2) Če je podan kakšen od razlogov iz prejšnjega odstavka, uslužbenec prijavo zavrže tako, da na prijavi oziroma v zadevi naredi zaznambo, v kateri navede ugotovljeni razlog zavržbe, jo zabeleži in z ustrežno klasifikacijsko številko evidentira v zbirki dokumentarnega gradiva. Upravičenost razlogov za zavržbo nadzira vodja NOE.

(3) V primeru, da se razlogi za zavrženje ugotovijo po opravljenem predhodnem preizkusu prijave, sklep o zavržbi sprejme član senata na obrazložen predlog uslužbenca.

35. člen

(zavrnitev zadeve)

(1) Komisija zadeve ne sprejme v nadaljnjo obravnavo, če na podlagi predhodnega preizkusa oceni oziroma ugotovi, da:

- je vsebina prijave neverodostojna ali lažna,
- se ugotovitve v zadevi nanašajo na dogodek oziroma ravnanje, od katerega je preteklo več kot pet let, ali pa časovna oddaljenost dogodka onemogoča ali bistveno otežuje ugotavljanje dejanskega stanja,
- oseba nima statusa zavezanca po ZIntPK,
- velja subsidiarna uporaba drugega zakona,
- gre za prijavo, ki jo je Komisija vsebinsko že obravnavala in prijavitelj v njej ne navaja nobenih novih dejstev ali relevantnih informacij,
- se zadeva nanaša na dogodek ali ravnanje, ki je bilo ali je predmet postopka pred drugim državnim organom, in ni zadostnih razlogov za ponoven ali ločen postopek pred Komisijo, ali
- navedbe iz prijave ne dajejo podlage za utemeljen sum kršitve iz pristojnosti Komisije ali kršitve predpisov iz pristojnosti drugih organov.

(2) Sklep, da se zadeva ne sprejme v obravnavo sprejme član senata, na obrazložen predlog uslužbenca.

36. člen

(odstop zadeve)

(1) Komisija zadevo ali njen del odstopi v pristojno reševanje ali informacijo drugemu organu, če na podlagi predhodnega preizkusa oceni oziroma ugotovi, da:

- iz zadeve izhajajo razlogi za sum storitve kaznivega dejanja, za katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti,
- zadeva vsebuje znake kršitev predpisov ali druge relevantne informacije iz pristojnosti drugih organov, ali
- iz zadeve, ki se nanaša na nasprotje interesov, izhaja, da je nasprotje interesov za konkretno uradno osebo oziroma izločitev uradne osebe urejena z drugim zakonom oziroma da ima uradna oseba predstojnika, ki je skladno z ZIntPK pristojen za odločanje o nasprotju interesov v konkretnem primeru.

(2) Odločitev o odstopu zadeve sprejme član senata na obrazložen predlog uslužbenca.

(3) Z odstopom zadeve v reševanje drugemu pristojnemu organu se postopek pred Komisijo zaključí. Izjemoma se postopek z odstopljeno zadevo nadaljuje, če tako odloči predsednik oziroma senat, upoštevajoč subjektivne in objektivne kriterije za določanje prednostne obravnave in interese postopka pred pristojnim organom.

(4) Komisija lahko organ, ki mu je zadevo odstopila, pozove, da jo obvesti o svojih ugotovitvah v zvezi z odstopljeno zadevo, najpozneje ob zaključku zadeve. Če okoliščine zadeve to zahtevajo, se Komisija z organom dogovori za način nadaljnega sodelovanja in obveščanja glede obravnave zadeve.

37. člen

(začasna prekinitiv)

(1) Senat lahko na lastno pobudo, na predlog uslužbenca ali na obrazložen predlog drugega državnega organa sprejme obrazložen sklep, da se obravnava zadeve za določen čas prekine, če:

- nastopijo okoliščine dejanske ali pravne narave, ki preprečujejo, da bi se obravnava zadeve uspešno zaključila, in je utemeljeno pričakovati, da bodo v razumnem času te okoliščine odpravljene,
- nastopijo trenutne objektivne okoliščine, povezane s krovskimi in materialnimi zmoglostmi Komisije, ki preprečujejo aktivno in strokovno delo na zadevi,
- je utemeljeno aktivno obravnavo zadeve začasno prekiniti zaradi interesov predkazenskega, kazenskega ali drugega nadzornega ali sodnega postopka,
- je potrebno pred nadaljnjo obravnavo zadeve počakati na odločitev drugega državnega, nadzornega ali regulatornega organa, ali

– senat oceni, da je zaradi sledenja ciljem in namenu ZIntPK utemeljeno začasno prekiniti postopek obravnave zadeve.

(2) Uslužbenec, ki vodi zadevo, ažurno spremlja razloge za prekinitiv postopka. Po prenehanju razlogov iz prejšnjega odstavka uslužbenec obvesti senat, da bo z obravnavo zadeve nadaljeval.

(3) V času prekinitve se lahko v zvezi z zadevo opravijo posamezna dejanja, povezana z ugotavljanjem dejanskega stanja in okoliščin, če bi bilo nevarno odlašati. O vsakem od teh dejanj mora biti brez odlašanja obveščen predsednik.

38. člen

(zaznava prekrška iz pristojnosti Komisije)

Če uslužbenec v okviru zadeve, ki jo vodi, ugotovi elemente prekrška po ZIntPK, presodi pogoje za uvedbo prekrška oziroma zadevo posreduje v presojo pooblaščenim uradnim osebam prekrškovnega organa.

4. Preiskava

39. člen

(uvedba preiskave)

(1) Predlog za uvedbo preiskave potrjuje senat za posamično zadevo ali za več zadev hkrati. Senat lahko določi vrstni red obravnave zadev. Predlog za uvedbo preiskave vsebuje zlasti utemeljitev suma kršitve ZIntPK, navedbo obravnavanih oseb, navedbo dokazov in načrt aktivnosti v zadevi.

(2) Oseba pridobi status obravnavane osebe s potrditvijo predloga za uvedbo preiskave. Po potrditvi predloga za uvedbo preiskave uslužbenec, ki mu je bila zadeva dodeljena v reševanje, pripravi obvestilo obravnavani osebi, s katerim jo seznaní o njenih pravicah po ZIntPK in drugih predpisih, ter jo tudi pozove, da se lahko izjasni o vsebini očitane kršitve.

(3) Če gre za zahtevno ali odmevno zadevo, lahko senat določi poročevalca, ki podrobneje spremlja potek preiskave in reševanja ter nudi podporo uslužbencu, ki rešuje zadevo. Poročevalca se lahko pooblasti tudi za podpisovanje dokumentov.

(4) Od trenutka, ko je začeta preiskava, je za vsa dejanja, ki imajo za posledico zaključek postopka (zavržba, zavrnitev, prekinitiv, ustavitiv ipd.), pristojen senat.

40. člen

(zaključek preiskave)

(1) Ko uslužbenec oceni, da so relevantne dejanske in pravne okoliščine obravnavane zadeve dovolj razjasnjene, tako da lahko senat sprejme odločitev, pripravi predlog senatu za odločanje.

- (2) Na podlagi predloga iz prejšnjega odstavka senat:
- postopek ustavi,
 - zadevo odstopi v reševanje drugemu organu,
 - začasno prekine postopek,
 - sprejme osnutek ugotovitev ali drugo odločitev,
 - se seznaní z obvestilom senatu,
 - v zadevi sprejme odločitev o vložitvi kazenske ovadbe,
 - v povezavi z zadevo sprejme pojasnilo, priporočilo, opozorilo, poročilo, oceno korupcijskih tveganj, načelno mnenje ali drugo odločitev iz pristojnosti Komisije,
 - o sumih kršitev, ki so v ZIntPK določene kot prekršek, obvesti prekrškovni organ, da izvede postopek v skladu z zakonom, ki ureja postopek o prekršku, ali
 - postopka ne zaključí in nadaljuje z obravnavo zadeve.

(3) Če senat na seji ne sprejme odločitve o zaključku postopka, lahko da uslužbencu navodila in usmeritve za nadaljnja opravila ali pripravo odločitev iz pristojnosti Komisije, lahko pa določi tudi poročevalca, ki usmerja in spremlja izdelavo končnega akta, dodatne uslužbenke za reševanje zadeve ter predvideni rok zaključka zadeve.

(4) Če uslužbenec med postopkom pri isti obravnavani osebi ugotovi tudi kršitev drugih institutov ZIntPK, lahko združi

postopek obravnave, dodatno izvede vsa potrebna dejanja za razjasnitev zadeve ter pripravi skupne ugotovitve za senat. Če je potrebno, se lahko v postopek obravnave zadeve vključi več uslužbencev in določi vodjo zadeve.

(5) V zadevah, v katerih senat na seji potrdi kršitev in se skladno z ZIntPK vodijo kot drugi javnopravni postopki, je treba pred sprejemom dokončne odločitve obravnavani osebi posredovati osnutek ugotovitev v izjasnitev. Če obravnavana oseba ne poda izjasnitve, to ni zadržek za sprejem odločitve.

41. člen

(ponovna obravnava zadeve)

(1) Postopek, ki se je končal z zavrnjenjem, zavrnitvijo ali ustavitvijo obravnave, lahko Komisija ponovno obravnava, če se pojavijo nova relevantna dejstva in okoliščine, ki v času odločanja niso bile znane, in je utemeljeno pričakovati, da bi privedle do drugačne odločitve Komisije.

(2) Zadevo se ponovno obravnava tudi v primeru, če Komisija po pridobitvi obvestila drugega pristojnega organa, ki mu je odstopila zadevo v nadaljnje reševanje, ugotovi utemeljen sum kršitve ZIntPK.

(3) Uslužbenec v primeru ponovne obravnave zadeve izvede predhodni preizkus. V primeru, da ne ugotovi novih relevantnih dejstev in okoliščin, naredi zabeležko v zadevi.

5. Posebna pravila glede posameznih postopkov

42. člen

(postopek izdaje dovoljenja za sklenitev pogodbe brez protikorupcijske klavzule)

(1) Uslužbenec najpozneje v roku 15 dni od prejema zaprosila z namenom ugotavljanja obstoja formalnih pogojev za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe brez protikorupcijske klavzule opravi pregled prejetega zaprosila in priloženega gradiva ter pripravi osnutek dovoljenja za senat.

(2) V primeru tipskih pogodb se dovoljenje za sklenitev pogodbe brez protikorupcijske klavzule lahko izda, če gre za omejeno število pogodb ali če gre za omejen čas sklepanja tipskih pogodb, pri čemer morajo biti izpolnjene predpostavke iz petega odstavka 14. člena ZIntPK za izvzetje protikorupcijske klavzule iz pogodbe. Dovoljenja ni mogoče izdati v primeru, ko ni mogoče predvideti števila pogodb, za katere bo dovoljenje veljalo, ali časa veljavnosti dovoljenja.

(3) Ko senat izda dovoljenje za sklenitev tipskih pogodb brez protikorupcijske klavzule, naloži zavezancu, da sporoči podatke o vsaki posamezni pogodbi, za katero naj dovoljenje velja. Dovoljenje za posamezno pogodbo velja, ko Komisija prejme podatke o tej pogodbi.

(4) Če se podatki o pogodbi, ki jo je posredoval zavezanec na podlagi prejšnjega odstavka, ne nanašajo na tipsko pogodbo, za katero je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje za takšno pogodbo ne velja. V tem primeru Komisija zavezanca nemudoma obvesti, da mora v pogodbo vključiti protikorupcijsko klavzulo ali vložiti posebno vlogo za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe brez protikorupcijske klavzule.

43. člen

(uveljavljanje ničnosti pogodbe)

(1) Komisija na podlagi ugotovitev, da je subjekt javnega sektorja sklenil pogodbo v nasprotju z ZIntPK, zakon pa kot posledico te kršitve predvideva ničnost pogodbe, pozove subjekt javnega sektorja, da prične s postopkom uveljavljanja ničnosti pogodbe ter odprave posledic nične pogodbe in Komisijo povratno obvesti o izvedenih ukrepih.

(2) Komisija lahko naknadno pri subjektu javnega sektorja preverja uresničevanje odločitve oziroma izvedenih ukrepov v zvezi z uveljavljanjem ničnosti.

44. člen

(pravno varstvo javnega interesa v postopkih javnega naročanja)

(1) Komisija lahko v skladu z določbami zakona, ki ureja pravno varstvo v postopkih javnega naročanja, uveljavlja pravno varstvo javnega interesa v postopku oddaje javnega naročila.

(2) Odločitev glede uveljavljanja javnega interesa v postopku oddaje javnega naročila na predlog uslužbenca sprejme senat.

6. Pravica do vpogleda v spis

45. člen

(vpogled v spis)

(1) Komisija v zadevi, za katero je predhodno obveščena, da o njej teče predkazenski, kazenski ali drug sodni ali nadzorni postopek, v roku 5 delovnih dni pridobi obrazloženo mnenje pristojnega organa, v katerem ta oceni, ali obstaja verjetnost, da bi razkritje podatkov iz zadeve ogrozilo interese predkazenskega, kazenskega ali drugega sodnega ali nadzornega postopka.

(2) Sklep o zavrnitvi pravice do vpogleda v spis ali omejitvi prepisa posameznega ali vseh dokumentov sprejme senat.

(3) Osebni podatki, ki so javno dostopni, osebni podatki, ki niso varovani, ter osebni podatki, na katere se opira odločitev Komisije, se pri vpogledu v spis razkrijejo in se omogoči njihov prepis. Osebo, ki vpogleduje v spis, se ob tem opozori na posledice zlorabe osebnih podatkov in na posledice kršitve tajnosti postopka.

(4) Komisija vpogled v spis praviloma omogoči elektronsko, preko spletnega portala za prenos datotek, oziroma prosilcu varno elektronsko posreduje dokumentacijo. Kadar Komisija omogoči fizični vpogled v spis ali prepis dokumentov, morata biti na vpogledu praviloma prisotna dva uslužbenca.

(5) Komisija vpogled omogoči, ko razlogi za zavrnitev oziroma omejitev minejo oziroma najkasneje pred izdajo osnutka ugotovitev o konkretnem primeru.

VI. ZAŠČITA PRIJAVITELJEV

46. člen

(ukrepi za zaščito prijaviteljev)

Zaščita prijaviteljev se izvaja skladno z določbami ZIntPK, drugimi zakoni in internimi akti, s katerimi Komisija podrobneje ureja ukrepe in druge postopke.

VII. OCENA INTEGRITETE

47. člen

(splošna določba)

Komisija v okviru nalog za krepitev integritete, odgovornosti in transparentnosti ter za preprečevanje in odpravljanje tveganj za korupcijo izvaja postopek ocene integritete v subjektih javnega sektorja.

48. člen

(ocena integritete)

(1) Oceno integritete z namenom ugotavljanja sistemskih korupcijskih tveganj odredi senat s sklepom, v katerem določi vodjo ocenjevalne skupine, njeno sestavo, pristojnosti in naloge ter vrsto in obseg ocenjevanja. Sklep o postopku ocene integritete se vroči odgovorni osebi javnega sektorja pred začetkom.

(2) Predmet ocene integritete v enem ali več subjektih je preverjanje:

- spoštovanja določb ZIntPK,
- učinkovitosti prepoznavanja in uspešnosti upravljanja tveganj za kršitev integritete ali nastanek korupcije v subjektu javnega sektorja,

– poznavanja obveznosti uradnih oseb, ki jih nalaga ZIntPK z namenom krepitve delovanja pravne države, integritete, transparentnosti in odgovornosti ter preprečevanja nezakonitih ali neetičnih ravnanj v njihovem delovnem okolju, kot tudi v odnosu do posameznikov in javnosti, s katerimi so v stiku pri upravljanju zadev javnega pomena, uresničevanju javnega interesa in razpolaganju z javnim premoženjem.

(3) Ocenjevalna skupina pred izvedbo ocene integritete pripravi načrt aktivnosti in ga da v potrditev senatu. Odgovorna je za usklajevanje, načrtovanje, izvajanje in spremljanje ocene integritete.

(4) Po dokončanju postopka ocene integritete ocenjevalna skupina izdelava osnutek poročila in ga predloži senatu v potrditev. V primeru, da se v okviru izvajanja ocene integritete ugotovi sum kršitev ZIntPK, se na lastno pobudo uvede postopek. Po potrebi predlaga tudi ukrepe oziroma priporočila subjektu javnega sektorja.

(5) Osnutek poročila se lahko, če tako odloči senat, posreduje subjektu javnega sektorja, ki se lahko v roku 15 dni izjasni o navedbah v poročilu. Končno poročilo se lahko tudi javno objavi. Če se subjekt javnega sektorja ne izjasni o navedbah v poročilu, to ni ovira za javno objavo poročila. Izjasnitev subjekta javnega sektorja se objavi skupaj s poročilom.

VIII. NADZOR NAD PREMOŽENJSKIM STANJEM ZAVEZANCEV IN JAVNOST NJIHOVIH PODATKOV

49. člen

(poročanje zavezancev s trajnim ali dolgotrajnim mandatom)

Komisija zavezanca za prijavo premoženjskega stanja, ki ostaja na funkciji ali opravlja delo dlje, kot je zakonsko določen rok hranjenja podatkov, pozove, da ob preteku tega roka ponovno prijavi celotno premoženjsko stanje na dan, ki ga določi Komisija.

50. člen

(nadzor premoženjskega stanja)

(1) Komisija pravilnost, pravočasnost in popolnost prijave podatkov o premoženjskem stanju in njihovih sprememb pregleduje v rednem in izrednem nadzoru premoženjskega stanja.

(2) Komisija lahko vsako tekoče leto izbere kategorijo zavezancev, katerih premoženjsko stanje je predmet rednega nadzora v tistem letu. Predloge kategorije zavezancev, ki so predmet nadzora premoženjskega stanja, na podlagi predloga uslužbenca ali člana senata v okviru načrtov dela Komisije sprejme senat.

(3) Uslužbenec lahko na pobudo zavezanca popravi oziroma dopolni napačne ali manjkajoče podatke o prijavljenem premoženjskem stanju. V primeru ugotovljenih večjih neskladij oziroma odstopanj podatkov o premoženjskem stanju lahko na pobudo zavezanca izbriše napačno izpolnjen obrazec iz evidence, da lahko zavezanec ponovno poroča o premoženjskem stanju.

(4) V primeru ugotovljenega neskladja pri prijavi premoženjskega stanja lahko uslužbenec s soglasjem zavezanca popravi napačne ali manjkajoče podatke s podatki iz uradnih evidenc oziroma na podlagi predloženih dokazil.

(5) Komisija uvede izredni nadzor nad premoženjskim stanjem posameznega zavezanca na podlagi lastne zaznave, prijave, objav v medijih ali če na drug način pride do podatkov, iz katerih izhaja sum, da zavezanec ni prijavil vseh enot premoženja ali vseh sprememb svojega premoženjskega stanja.

51. člen

(ugotavljanje nesorazmernega povečanja premoženja)

(1) Uslužbenec, ki na podlagi podatkov iz rednega oziroma izrednega nadzora ali kako drugače pri zavezancu ugotovi nesorazmerno povečanje premoženja, v okviru predhodnega preizkusa med drugim:

– pridobiva podatke iz dostopnih evidenc, iz katerih ugotavlja stanje premoženja,

– primerja podatke iz prijav premoženja zavezanca s podatki iz evidenc,

– pridobiva, uporablja in obdeluje podatke od pristojnih organov, organizacij in finančnih institucij, glede stanja premoženja zavezanca in

– organom pregona in nadzora, vključno z organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, lahko poda pobudo, da v okviru svojih pristojnosti ugotovijo dejansko stanje glede premoženja in lastništva v Republiki Sloveniji in v tujini.

(2) Odločitev za ugotavljanje nesorazmernega povečanja premoženja na podlagi predloga za uvedbo preiskave sprejme senat.

(3) V primeru, da je bila ugotovitev o nesorazmernem povečanju premoženja v okviru izvedenega postopka potrjena, uslužbenec ugotovitve z vsemi zbranimi podatki odstopi pristojnemu državnemu tožilstvu oziroma Finančni upravi RS.

52. člen

(metodologija javne objave podatkov)

(1) Komisija zakonsko določene podatke o spremembah premoženjskega stanja določenih zavezancev v obdobju opravljanja javne funkcije oziroma dejavnosti objavlja na svojih spletnih straneh.

(2) Javna objava podatkov o spremembah premoženjskega stanja zajema podatke, ki jih zavezanec v skladu z ZIntPK sporoči Komisiji prek elektronskega obrazca, dostopnega na spletni strani Komisije. Za točnost javno objavljenih podatkov jamči zavezanec sam.

IX. NADZOR NAD LOBIRANJEM

53. člen

(preverba zapisov lobirancev ter poročil lobistov in interesnih organizacij)

(1) Uslužbenec pregleda posamezen zapis o lobističnem stiku ter poročilo lobista in interesne organizacije ter preveri, ali gre za lobiranje, kot ga opredeljuje ZIntPK. Če pri pregledu ugotovi, da gre za lobiranje, preveri pravilnost, pravočasnost in popolnost zahtevanih podatkov.

(2) Uslužbenec lahko na pobudo lobiranca popravi oziroma dopolni napačne ali manjkajoče podatke v zapisu o lobističnem stiku. V primeru ugotovljenih večjih neskladij lahko na obrazloženo pobudo lobiranca izbriše napačno izpolnjen zapis, da lahko lobiranec sestavi novega.

(3) V primeru ugotovljenega neskladja pri prijavi v zapisu lobiranca lahko uslužbenec s soglasjem zavezanca popravi napačne ali manjkajoče podatke s podatki iz uradnih evidenc oziroma na podlagi predloženih dokazil.

(4) Uslužbenec lahko iz javno dostopne evidence izbriše del ali celoten zapis o lobističnem stiku, ki je evidentno neutrezen (neavtentičen, nesmiselen, neprimeren, ni oddan z namenom izpolnitve zakonske obveznosti idr.).

(5) V primeru ugotovljenih kršitev določb ZIntPK, za katere so določene upravne sankcije, uslužbenec pripravi poročilo ter predloge ukrepov oziroma sankcij za senat.

(6) Če uslužbenec v konkretnem primeru ugotovi, da ne gre za lobiranje, preverbo zaključí.

54. člen

(primerjava zapisov lobirancev s poročili lobistov in interesnih organizacij)

(1) Uslužbenec sproti primerja zapise lobirancev s podatki iz poročil lobistov in interesnih organizacij.

(2) V primeru odstopanj oziroma razlik med zapisi in poročili uslužbenec pozove lobiranca, da dopolni pomanjkljive podatke.

(3) O ugotovljenih sistemskih neskladjih uslužbenec pripravi predlog nadaljnjih ukrepov, o katerih odloči senat.

(4) Uslužbenec primerjavo iz prvega odstavka opravi najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto in o ugotovitvah izdela letno poročilo, ki ga posreduje senatu.

X. NAČRTI INTEGRITETE

55. člen

(odreditev izdelave načrta integritete)

(1) Komisija subjektu javnega sektorja iz drugega odstavka 47. člena ZIntPK odredi izdelavo načrta integritete s sklepom.

(2) Merila in kriterije za izdajo sklepa po prejšnjem odstavku Komisija določa ob smiselni uporabi smernic iz 50. člena ZIntPK, upošteva naravo dejavnosti in dejansko stanje izpostavljenosti korupcijskim ter drugim tveganjem za protipravna ravnanja.

(3) Uslužbenec na podlagi meril in kriterijev iz prejšnjega odstavka tega člena v okviru sklepa pripravi tudi obrazloženo oceno korupcijskih tveganj, pri tem pa prouči zlasti:

- ugotovljena tveganja,
- sistem notranjih kontrol subjekta,
- letno poročilo subjekta,

– izjave in pojasnila predstojnika oziroma direktorja ali predsednika uprave ali drugega zakonitega predstavnika subjekta,

– morebitno oceno računskega sodišča, finančne uprave oziroma ocene drugih nadzornih organov in

– izvede druge aktivnosti za pridobivanje javno dostopnih podatkov, ki so lahko podlaga za predlaganje aktivnosti in ukrepov, ki naj jih subjekt vključi v načrt integritete in uresniči, da bi korupcijska in druga tveganja na svojem področju uspešno in učinkovito upravljal.

(4) Uslužbenec v roku, ki ga določi vodja NOE, predloži predlog sklepa za izdelavo, uresničitev in dopolnjevanje načrta integritete z oceno izpostavljenosti tveganjem za korupcijo v sprejem senatu, pri tem pa upošteva smernice za oblikovanje, preverjanje delovanja načrtov integritete in ocenjevanje integritete.

56. člen

(nadzor na uresničevanju načrtov integritete)

(1) Komisija izvaja redni in izredni nadzor načrtov integritete, s katerim se preverja sprejem načrtov integritete in njihovo uresničevanje. Komisija lahko vsako tekoče leto izbere kategorijo zavezancev, katerih načrti integritete bodo predmet rednega nadzora v tistem letu. Predloge kategorij zavezancev, ki so predmet nadzora, na podlagi predloga uslužbenca ali člana senata v okviru načrtov dela Komisije sprejme senat.

(2) Komisija lahko uvede izredni nadzor načrta integritete posameznega zavezanca na podlagi lastne zaznave, prijave, zaprosila zavezanca, obravnave drugih kršitev ZIntPK, objav v medijih ali če na drug način pride do podatkov, iz katerih izhaja sum izpostavljenosti institucije za korupcijo ali drugim oblikam protipravnega ravnanja. Uslužbenec poda predlog senatu za izredni nadzor nad izvajanjem načrta integritete pri zavezancu v skladu z določbami ZIntPK in smiselno uporabo določb tega poslovnika ter smernic za izdelavo načrtov integritete, razen če odločitev o izrednem nadzoru ni sprejel senat.

(3) Uslužbenec pri izvajanju nadzora nad uresničevanjem načrta integritete med drugim ugotavlja zlasti uspešnost in učinkovitost:

- rednega, pravilnega in celovitega prepoznavanja tveganj,
- vzpostavljenih ukrepov za upravljanje s tveganji,
- prevzemanja odgovornosti za upravljanje s tveganji,
- uporabe upravljanja tveganj pri sprejemu vsakodnevnih odločitev,

– komunikacije z notranjimi in zunanji deležniki,

– vključenosti upravljanja tveganja v organizacijsko strukturo in

– nenehnega izboljševanja in prilagajanja procesov, sistemov, virov, zmogljivosti, spretnosti in znanj.

(4) Uslužbenec v okviru kriterijev iz prejšnjega odstavka preuči načrt integritete zavezanca ter pripravi predlog mnenja v roku, ki ga določi vodja NOE. Na predlog vodje NOE lahko senat rok zaradi utemeljenih okoliščin podaljša.

(5) NOE, pristojna za izvajanje nadzora načrtov integritete, vsakih šest mesecev za preteklo obdobje senatu predloži poročilo z ugotovitvami iz nadzorov.

XI. URESNIČEVANJE RESOLUCIJE O PREPREČEVANJU KORUPCIJE V REPUBLIKI SLOVENIJI

57. člen

(načrti aktivnosti za uresničevanje resolucije)

(1) Komisija najkasneje do konca novembra tekočega leta pozove posamezne nosilce ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije k predložitvi načrtov aktivnosti za njeno uresničevanje za prihodnje leto ter jim določi okvirno vsebino in način poročanja. Načrt aktivnosti mora temeljiti na akcijskem načrtu za uresničevanje resolucije.

(2) Komisija lahko po pregledu predloženega načrta aktivnosti posamezen organ pozove k ustrezni dopolnitvi ali spremembi načrta aktivnosti in po uskladitvi njegove vsebine poda soglasje k načrtu aktivnosti.

(3) Komisija lahko kadarkoli poda usmeritve glede načina izvrševanja ukrepov iz resolucije in načrtov za njeno uresničevanje.

XII. PREHODNA IN KONČNE DOLOČBE

58. člen

(prehodna določba)

(1) Že začeti postopki in zadeve, obravnavane oziroma prejete v času veljavnosti ZIntPK in pred uveljavitvijo tega poslovnika, se nadaljujejo na podlagi tega poslovnika.

(2) Komisija v šestih mesecih od uveljavitve poslovnika uskladi identifikacijske kartice Komisije.

59. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega poslovnika preneha veljati Navodilo o ravnanju s prijavi in postopku obravnave suma korupcije ter kršitev določil ZIntPK, KPK, št. 001-3/2009-16 z dne 16. 12. 2010.

(2) Z dnem uveljavitve tega poslovnika preneha veljati Poslovník Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 24/12).

60. člen

(uveljavitev poslovnika)

Ta poslovnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Senat je ta poslovnik sprejel v sestavi: dr. Robert Šumi (predsednik), mag. Uroš Novak (namestnik) in Simon Savski (namestnik). Odločitev je bila sprejeta soglasno.

Št. 0070-4/2021/2

Ljubljana, dne 23. septembra 2021

Dr. Robert Šumi
predsednik

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

2982. Zakon o pravilih cestnega prometa (uradno prečiščeno besedilo) (ZPrCP-UPB7) 8585

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2983. Poslovnik Komisije za preprečevanje korupcije 8618

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – v. d. direktorica mag. Mateja Lekan Štrukelj • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Denis Stroligo • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2021 je 399 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 5% DDV. • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 2001 821, računovodstvo in naročnine (01) 2001 863, telefaks (01) 2001 825, prodaja (01) 2001 838, preklici (01) 2001 842, telefaks (01) 4250 199, uredništvo (01) 2001 841/868, uredništvo (javni razpisi ...) (01) 2001 842, uredništvo – telefaks (01) 4250 199 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767